

JAARVERSLAG
VAN DE
VASTE COMMISSIE
TAAALTOEZICHT
VOOR HET JAAR **1998**

beknopte tekst

Het voorliggende activiteitsverslag, dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in uitvoering van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken de eer heeft neer te leggen, is het vierendertigste sinds de inwerkingtreding van die wet.

Overeenkomstig artikel 55 van diezelfde wet (artikel 62 van de SWT) wordt het aan het Parlement overgezonden door de minister van Binnenlandse Zaken.

ALGEMEENHEDEN

I. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

A. **SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE**

De Commissie werd in rouw gedompeld door het heengaan, op 16 april 1968, van de heer Jacques Bertouille. Als vast lid van de Commissie sinds 29 december 1977 was hij het lid met de meeste anciënniteit van de Franse afdeling waarvan hij sinds 1996 ook voorzitter was. Zijn verdwijnen werd met pijn ervaren door al diegenen die hem kenden als een integer en gewetensvol man, wie de samenspraak tussen de gemeenschappen in de schoot van de Commissie nauw aan het hart lag. Conform artikel 3 van de rechtstoestand van de VCT van 4 augustus 1969 werd de heer Bertouille bij koninklijk besluit van 5 juli 1998 verschenen in het Belgisch Staatsblad van 18 september 1998 als vast lid vervangen door zijn plaatsvervangster, mevrouw Christine Van Espen. Het voornoemde besluit benoemde tevens de heer Christophe Verbist tot plaatsvervangend lid van de Franse afdeling.

Na het overlijden van de heer Bertouille, ziet de samenstelling van de Commissie er als volgt uit.

Nederlandse afdeling

Vaste leden

de heren
C. VAN EECKAUTE (ondervoorzitter)

M. BOES

P. MEEUS

L. VAN BUYTEN

E. VANDENBOSSCHE

Plaatsvervangende leden:

de heer
Y. VAN DEN BOSSCHE
mevrouw
G. CLAES
de heer
Y. BUYSSE
mevrouw
C. OP DE BEECK
de heer
W. VAN DEN BROUCKE

Franse afdeling

Vaste leden

de heer
G. MOORAT (ondervoorzitter)
mevrouw
C. VAN ESPEN
de heren
C. CHERUY
J. LURQUIN
mevrouw
N. SOUGNE

Plaatsvervangende leden:

de heren
E. LONFILS
de heren
C. VERBIST

C. CARETTE
F. FONTAINE

J. LEFEBVRE

Duitstalig lid

vast

monsieur
W. WEHR

plaatsvervangend

monsieur
H. TIMMERMAN

Zoals de vorige jaren werd het voorzitterschap van de Commissie waargenomen door mevrouw A. VAN CAUWELAERT – DE WYELS.

B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRatieve DIENST

De directie van de administratieve dienst bestond uit de heer J.-M. BUSINE, bestuursdirecteur van de Franse taalrol, de heer Th. VAN SANTEN, de tweetalige adjunct van de voornoemde, mevrouw Ch. VERLAINE, adviseur, mevrouw M. DE PLAEN, en de heer R. VANDEN NEST, vertaler-directeur.

De heren J.-M. BUSINE en Th. VAN SANTEN namen, zoals voorheen het ambt waar van secretaris van de verenigde afdelingen van de VCT. Als verslaggevers fungeerden, om beurten, mevrouw M. DE PLAEN en de heer J. PROOT.

De heren Th. VAN SANTEN en R. COLSON – deze laatste tot eind april 1998; achteraf mevrouw Ch. VERLAINE – namen het ambt van secretaris waar, respectievelijk van de Nederlandse en van de Franse afdeling.

II. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE

Tijdens het jaar 1998 hebben de verenigde vergaderingen 56 zittingen gehouden.

De werkzaamheden van de verenigde afdelingen worden in deel een van dit verslag behandeld.

De werkzaamheden van de Nederlandse en van de Franse afdeling worden in de delen twee en drie behandeld.

Het jaarverslag omvat een overzicht van de definitieve adviezen die door de VCT werden uitgebracht in de loop van 1998. In dit jaarverslag werden uiteraard niet opgenomen de tussentijdse verslagen van de besprekingen die de VCT heeft gewijd aan een aantal belangrijke dossiers – besprekingen die soms over een langere periode zijn gespreid – zolang deze niet met een definitief advies werden afgerond.

Van bij het begin van 1998 werd de VCT geconfronteerd met het probleem betreffende haar werking: het gegroepeerd toesturen van klachten.

Het betreft een door een secretariaat van een parlementaire fractie aangekondigd initiatief waarbij soms tot een honderdtal klachten ter ondertekening worden voorgelegd aan diverse personen, en dan in postpakketten aan de VCT worden gestuurd.

De VCT is van oordeel dat een dergelijke manier van klachtindiening in strijd is met de algemene inrichting en de bedoeling van de SWT en van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking.

In dit verband verwijst de VCT naar artikel 11, eerste lid van laatstgenoemd koninklijk besluit dat luidt als volgt: "Een klacht kan bij de verenigde vergadering van de afdelingen der commissie alleen aanhangig worden gemaakt door middel van een ondertekend verzoekschrift, dat bij een ter post aangetekende brief aan de voorzitter van de commissie wordt gezonden."

Zoals de voorbije jaren al het geval was, heeft de VCT ook in 1998 bijzondere aandacht besteed aan de problematiek i.v.m. de toepassing van artikel 61, §§ 7 en 8 van de SWT.

Zij heeft daarbij vooral werk gemaakt van het verfijnen van haar gedragscode bij de behandeling van klachten waarbij artikel 61, §§ 7 en 8, werd ingeroepen.

Niettemin heeft de VCT het tot op heden niet opportuun geacht gebruik te maken van de haar bij artikel 61, §§ 6 en 7, verleende bevoegdheden
(Advies 30.243 van 8 oktober 1998)

Algemene statistische gegevens

Betreffende de algemene activiteiten van de Commissie verstrekken de volgende tabellen alle nuttige inlichtingen.

Verenigde afdelingen				
<i>Ingediende zaken</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	1	-	-	1
F	19	142	-	161
N	21	118	-	139
D	1	15	-	16
Totaal	42	275*		317

* Doordat sommige klachten uit verscheidene delen bestaan, werden er 295 extra dossiers geopend (286 N en 9 F) cfr. advies 30.243 van 8 oktober 1998 (blz. 7)

<i>Uitgebrachte adviezen (1)</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	-	-	-	-
F	21	62 (30 St-Michiel)	-	83
N	17	206 (116 St-Michiel)	3	226
D	3	10 (6 St-Michiel)	1	14
Totaal	41	278*	4	323

* Verscheidene klachten met hetzelfde voorwerp werden in éénzelfde advies behandeld (491 N – 9 F – 2 D)

Nederlandse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	1	24*	-	25
Behand. zaken (1)	1	31**	-	32

* Doordat sommige klachten uit verscheidene delen bestaan, werden er 13 extra dossiers geopend
 ** Verscheidene klachten met hetzelfde voorwerp werden in éénzelfde advies behandeld (7 N)

Franse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	-	-	-	-
Behand. zaken (1)	1	-	-	1

(1) Dit betreft eveneens zaken die tijdens de vorige jaren werden ingediend.

RECHTSPRAAK

DEEL EEN

**VERSLAG VAN DE VERENIGDE
AFDELINGEN**

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT

DIENSTEN OF ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT

- **Algemene Spaar- en Lijfrentekas:**
de telefonist van de hoofdzetel antwoordt enkel in het Nederlands.

Daar de participatie van de NV Federale participatiemaatschappij in het kapitaal van de ASLK-Bank en de ASLK-Verzekeringen minder dan 50% bedraagt, zijn de SWT niet langer van toepassing.

Gelet evenwel op de handhaving van de bijzondere opdrachten waarmee dergelijke instellingen door of krachtens de wet werden belast vóór 1 oktober 1993, blijven deze maatschappijen “belast met een opdracht die de perken van een privaat bedrijf te buiten gaat en die hun door de wet of door de openbare machten werden toevertrouwd in het belang van het algemeen”, als bedoeld door artikel 1, § 1, 2° lid, van de SWT.

Bijgevolg blijft de ASLK onderworpen aan de SWT, behoudens wat de bepalingen betreffende de organisatie van de diensten en de rechtstoestand van het personeel betreft.

De VCT is niet bevoegd, voor zover het telefoongesprek geen betrekking had op één van die bijzondere taken.

(Advies 28.244 van 8 januari 1998)

- **Belgische Rode Kruis – Afdeling Voeren:**
eentalig Nederlandse huis-aan-huisfolder i.v.m. een bloedinzameling.

Het Belgische Rode Kruis valt onder toepassing van de SWT en is een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van deze wetten (adviezen 16.285 van 24 januari 1985 en 23.255 van 18 maart 1992).

De afdelingen van het Belgische Rode Kruis hebben een plaatselijk karakter (cfr. artikel 15 van zijn statuten) en moeten derhalve beschouwd worden als plaatselijke diensten in de zin van de SWT.

Conform artikel 11, § 2, 2^e lid, SWT, stellen de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeente hun berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans.

(Advies 28.258 van 17 december 1998)

- **VTB – VAB Antwerpen:**
afleveren van internationale rijbewijzen met voorgedrukte gegevens in het Nederlands en in het Frans.

Een rijbewijs is een getuigschrift en een vergunning in de betekenis die de SWT hieraan verlenen en dient dan ook in de taal van de particulier gesteld te zijn.

Internationale rijbewijzen worden door het ministerie van Vervoer en door bemiddeling van o.m. de VTB-VAB kantoren verstrekt aan de particulieren.

Bijgevolg dient het kantoor van de VTB-VAB te Antwerpen beschouwd te worden als een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, SWT.

De gegevens die door het kantoor van de VTB-VAB op het rijbewijs ingevuld werden, zijn eentalig Nederlands en dan ook conform de SWT.

Het tweetalig model van het rijbewijs is geen overtreding van de taalwetten aangezien het steunt op internationale overeenkomsten.

(Advies 29.041/O van 5 februari 1998)

– **Dierenziektenbestrijding Limburg:**
Nederlandstalige brief aan een Franstalige landbouwer uit Voeren.

De Dierenziektenbestrijding Limburg is een rechtspersoon belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de SWT.

Het verbond, waarvan de zetel is gevestigd in Alken, moet worden beschouwd als een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied (artikel 34, § 1, a, SWT).

De voornoemde dienst gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar de betrokkene zijn woonplaats heeft.

De betrokkene, een Franstalige inwoner van Voeren, en wiens taalaanhorigheid verondersteld wordt de dienst bekend te zijn (aangezien zijn adres in het Frans op het bewuste document voorkwam), had de briefwisseling in het Frans moeten ontvangen.
(Advies 29.043/B van 26 maart 1998)

– **Belgacom Gids:**
de firma "Hainaut" waardoor het gemeentebestuur van Sint-Lambrechts-Woluwe voertuigen laat wegslepen, staat enkel in het Frans vermeld.

De firma Hainaut is een private medewerker in de zin van artikel 50 van de SWT. Naar luid van dat artikel 50, ontslaat de aanstelling, in welken hoofd ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de diensten niet van de toepassing van de SWT.

De gemeente St.-Lambrechts-Woluwe moet er dus over waken dat haar private medewerkers dezelfde regels naleven als die welke voor haarzelf gelden, zij het binnen het kader en de perken van de activiteiten die zij in dien hoofde uitvoeren (cfr. adviezen 12.039 van 16 november 1980, 13.210 van 14 januari 1982 en 28.174C van 26 juni 1997).

In de Belgacomgids staat het private bedrijf Hainaut vermeld zonder verwijzing naar de taak die het door de overheid kreeg toegekend. Derhalve gaat het niet om een mededeling aan het publiek, als bedoeld door de SWT.
(Advies 29.127/Q van 19 maart 1998)

– **Algemene Spaar- en Lijfrentekas – Verzekeringen – NV**
Pensioenrekeningen:
Nederlandstalig pensioenrekeninguittreksel onder omslag met dito voorgedrukte vermeldingen gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Ingevolge de wet van 17 juni 1991 tot organisatie van de openbare kredietsector en harmonisering van de controle en de werkingsvoorwaarden van de kredietinstellingen, gewijzigd door het koninklijk besluit van 29 september 1993, werden de ASLK-Bank en de ASLK-Verzekeringen omgevormd tot naamloze vennootschappen van privaat recht. Tengevolge evenwel van het behoud van de hun vóór 1 oktober 1993 door of krachtens de wet toevertrouwde bijzondere opdrachten, blijven deze instellingen vennootschappen “die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hen hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen”, in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de SWT (cfr. advies 27.131 van 7 september 1995).

Bijgevolg blijft de ASLK-Verzekeringen aan deze wetten onderworpen, met uitzondering evenwel van de bepalingen die betrekking hebben op de organisatie van de diensten en op de rechtspositie van het personeel (artikel 1, § 2, 2° lid, SWT).

De bedoelde rekeninguittreksels zijn verklaringen in de zin van de SWT, die aan particulieren worden afgegeven door een dienst waarvan de werkring het ganse land bestrijkt.

Op grond van de artikelen 41, § 2, en 42 van de wetten, worden de rekeninguittreksels gesteld in die van de drie talen waarvan de particulier gebruik heeft gemaakt en het gebruik vraagt.

Dat het adres van de klager op het rekeninguittreksel bijna volledig in het Frans is gesteld, moest het vermoeden laten rijzen dat hij Franstalig was.

In de gemeenten met een speciale regeling moeten de diensten zich ertoe inspannen de taalaanhorigheid van de particulier te achterhalen.

Bijgevolg hadden het pensioenrekeninguittreksel en de envelop in het Frans moeten gesteld zijn..

(Advies 29.143 van 18 juni 1998)

– **Fesocolab vzw:**

1. geen Nederlandstalige statuten;

2. eentalige berichten in het Belgisch Staatsblad.

1. De vzw Fesocolab is krachtens artikel 1, § 1, 2°, van de SWT, aan de bepalingen van deze wetten onderworpen (cfr. advies 28.090/D van 24 oktober 1996).

De publicatie van de Nederlandstalige versie van de statuten is geschied in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad van 8 januari 1998.

De klacht is achterhaald.

2. De aanhef van de publicatie in het Belgische Staatsblad betreft enerzijds een statutenwijziging van de Franse statuten die reeds in de Nederlandse tekst werd verwerkt en anderzijds de benaming, het adres, het identificatienummer en de vermelding *Modification aux statuts – Traduction des statuts*. De afkorting in de Nederlandse tekst is niet de weergave van de Nederlandse benaming, doch van de Franse.

De klacht is gegrond wat de elementen uit de aanhef betreft die niet in de Nederlandse tekst van de statuten werden verwerkt.

Wat het letterwoord (de afkorting) Fesocolab betreft, verwijst de VCT naar haar vaste rechtspraak in verband met letterwoorden luidens welke hetzelfde letterwoord in het Frans als in het Nederlands kan worden goedgekeurd, gesteld dat er inspanningen worden geleverd om een afkorting te vinden die ook met de Nederlandstalige benaming overeenstemt.

(Advies 29.209 – 30.034/36 van 30 april 1998)

– **Algemene Spaar- en Lijfrentekas:**

Nederlandstalige pensioenfiche aan een Franstalig particulier.

De ASLK-Bank en de ALSK-Verzekeringen blijven aan de SWT onderworpen, met uitzondering evenwel van de bepalingen die betrekking hebben op de organisatie van de diensten en op de rechtspositie van het personeel.

De taalaanhorigheid van de klager was bekend aangezien zijn adres in het Frans was gesteld. De jaarlijkse pensioenfiche (1995) van de betrokkene diende in navolging van artikel 41, § 1, SWT, in het Frans te zijn gesteld.

(Advies 29.212 van 29 januari 1998)

- **Gemeente Vorst – Klein Sportpaleis:**
in de offerteaanvraag voor de exploitatie van de drankgelegenheid wordt niet nader bepaald dat de exploitant zijn klanten in beide talen moet kunnen ontvangen.

Een vzw die in het gemeentelijke vlak werd opgericht, is aan de SWT onderworpen wanneer blijkt dat haar taak de perken van een privaat bedrijf te buiten gaat of wanneer er tussen de instelling en de gemeente een nauwe band bestaat. De vzw valt derhalve onder toepassing van de SWT op het stuk van:

- de berichten en mededelingen aan het publiek die, krachtens artikel 18 van de SWT, moeten gesteld worden in het Nederlands en in het Frans;

- de betrekkingen met de particulieren waaromtrent artikel 19 preciseert dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad de door de particulier gebruikte taal hanteert, voor zover die taal het Nederlandse of het Frans is. Personeel dat omgang heeft met het publiek, moet bijgevolg in staat zijn de SWT na te leven.

De klacht is niet gegrond. Uit de elementen die door de klager werden aangereikt, blijkt immers niet dat de SWT niet worden nageleefd.

(Advies 29.270/G van 30 april 1998)

- **Ziekenhuiscentrum Baron Lambert:**
Nederlandsonkundig geneesheer.

Het ziekenhuiscentrum Baron Lambert is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in de zin van artikel 17 van de SWT.

In zijn arresten 21.222, 21.223, 21.224 en 21.225 van 5 juni 1981 heeft de Raad van State geoordeeld dat wanneer een geneesheer niet werd benoemd door het OCMW en evenmin bij arbeidsovereenkomst werd aangeworven en wanneer hij geen enkele door dat centrum uitgekeerde wedde heeft ontvangen, maar niettemin in de organisatie van de diensten van het ziekenhuis geïntegreerd is, hij een medewerker van de door het ziekenhuis beheerde openbare dienst is geworden.

Artikel 50 van de SWT schrijft voor dat de aanstelling, uit welken hoofd ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet ontslaat van de toepassing van deze wetten.

Het arrest van de Raad van State 24.982 van 19 januari 1985 verduidelijkt overigens dat de verplichting de tweede taal te kennen, door de wet verbonden werd aan het ambt dat ugeoefend wordt en niet aan het statuut van de beoefenaar.

Overeenkomstig bovengenoemd artikel 50 moet het ziekenhuiscentrum Baron Lambert ervoor zorgen dat de zelfstandige geneesheren waarop het een beroep doet, de taal (het Nederlands of het Frans) van de patiënten waarmee ze omgang hebben, kunnen begrijpen en spreken, en dat zij de medische dossiers en attesten in die taal kunnen opstellen.

(Advies 29.284 advies 11 juni 1998)

- **Lotto Center:**
publicatie in *Vlan* van een eentalig Frans wervingsbericht.

De maatschappij *Lotto Center* is een private medewerker van de Nationale Loterij.

De aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van de SWT.

Conform artikel 40 van de SWT moeten de centrale diensten de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks richten aan het publiek, stellen in het Nederlands en in het Frans.

Een mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben

De Nederlandstalige versie van de aankondigingen had dus ofwel moeten verschijnen in *Vlan*, ofwel in een andere publicatie met dezelfde verspreidingsnorm (bv. "Deze Week in Brussel").

(Advies 29.290/B van 22 januari 1998)

– **Jeugdwerkverenigingen:**
toepassing van de taalwetgeving

Overeenkomstig artikel 1, § 1, 2°, van de SWT, zijn deze gecoördineerde wetten van toepassing op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

De verordening 96/006 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en het Collegebesluit 97/114 organiseren een loutere erkennings- en subsidiëringmogelijkheid voor jeugdwerkverenigingen. Er is dus geen sprake van het belasten – door de overheid en onder haar gezag – van een particulier organisme met een taak van openbare dienst.

(Adviezen 29.331/B van 5 maart 1998, 30.018/I – 30.019/Q – 30.046/9, en 30.018/T – 30.019/R – 30.046/8 van 23 april 1998)

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest – handelsattachés:**
gebruik van het Frans en van het Engels met Nederlandstalige correspondenten.

De handelsattachés zijn onderworpen aan artikel 1, § 1, 2° van de SWT. Daaruit volgt dat de handelskantoren derwijze moeten georganiseerd zijn dat zij ook kunnen antwoorden in het Nederlands of in het Frans, naargelang van de taal die gebruikt wordt door de bedrijven of particulieren waarmee zij in contact komen (cfr. adviezen 4.636 van 9 november 1978, 11.026/11.027 van 8 mei 1980 en 29.027 van 3 juli 1997).

(Advies 29.331/S/A-B-C van 4 juni 1998)

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Spoedgevallendiensten van de UCL en het Hôpital Erasme:**
niet-naleving van de wettelijke tweetaligheidsvoorschriften.

De VCT is van oordeel dat de MUG en de spoedgevallendienst van een privé-kliniek die door de overheid die bevoegd is inzake medische urgentiediensten erkend zijn, belast zijn met een opdracht die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaan – als bedoeld door artikel 1, § 1, 2° van de SWT.

Daaruit volgt dat die diensten in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest derwijze moeten georganiseerd zijn dat zij de taal kunnen respecteren van de Frans- en Nederlandstalige patiënten die hun, na een ongeval in een openbare plaats, door de dienst 100 worden overgedragen met toepassing van de DGH wet van 8 juli 1964.

Concreet veronderstelt zulks dat ten minste de geneesheren en verplegers die instaan voor de permanentie van de spoedgevallendienst en de MUG van die klinieken, en die in contact moeten treden met de patiënt of zijn familie, tweetalig zijn.

(Advies 29.336 van 22 oktober 1998)

- **Rechtbank van Koophandel te Tongeren:**
loketbediende weigert in het Frans inlichtingen te verstrekken aan een Franstalige uit Voeren, of een beroep te doen op een collega die het Frans machtig is.

Conform artikel 1, § 1, 4, van de SWT, zijn deze wetten toepasselijk op de administratieve handelingen van de rechterlijke macht en dezer medewerkers.

Inzake betrekkingen met de particulieren is de Rechtbank van Koophandel te Tongeren onderworpen aan artikel 34, § 1, SWT.

Artikel 34, § 1 van de voornoemde wetten bepaalt dat de voornoemde dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokkene.

Artikel 12, 3^e lid, SWT, bepaalt dat, in de taalgrensgemeenten, de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik ervan hadden gevraagd.

(Advies 29.362 van 10 september 1998)

- **Minister van Economie en Telecommunicatie:**
vraag om advies over het feit of een Nederlandstalige Kamer van Koophandel een certificaat van oorsprong kan viseren dat ingevuld is in een andere taal dan het Nederlands; de vraag geldt overigens ook voor Franstalige Kamers van Koophandel.

In het kader van hun activiteit i.v.m. het uitreiken van certificaten van oorsprong, zijn de Kamers van Koophandel rechtspersonen belast met een opdracht die de perken van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, als bedoeld door artikel 1, § 1, 2°, SWT.

Het aanvraagformulier en het certificaat van oorsprong zijn door de wet voorgeschreven documenten.

Naar luid van artikel 52 van de SWT gebruiken de private nijverheids- en handelsbedrijven voor dergelijke documenten de taal van het gebied waar hun exploitatiezetel gevestigd is.

Derhalve dient een privaat bedrijf zijn aanvraagformulier en het certificaat van oorsprong verplicht in te vullen in de taal van het gebied waar zijn exploitatiezetel is gevestigd, en ze vervolgens te sturen aan de Kamer van Koophandel van het gebied van die exploitatiezetel.

Met andere woorden: een Kamer van Koophandel gevestigd in het Nederlandse taalgebied kan enkel een visum verlenen aan een certificaat van oorsprong dat in het Nederlands is ingevuld, en een Kamer van Koophandel gevestigd in het Franse taalgebied kan enkel een visum verlenen aan een certificaat van oorsprong dat in het Frans is ingevuld.

(Advies 30.020 van 18 juni 1998)

- **Minister van Justitie:**
vraag om advies betreffende het feit of de beheersvennootschap van de auteursrechten “Auvibel” onder toepassing van de SWT valt.

Auvibel is een burgerlijke coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, met als doel het beheer van de rechten op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik.

Zij wordt beschouwd als een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hem hebben toevertrouwd in het algemeen belang, in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de SWT.

Bijgevolg is zij, in het kader van die taak, ertoe gehouden de taalwetten na te leven in haar betrekkingen met de particulieren en de openbare diensten, alsook voor de berichten en mededelingen aan het publiek.

Overeenkomstig artikel 1, § 2, van de SWT, is de bovengenoemde vennootschap niet onderworpen aan de bepalingen van de SWT die betrekking hebben op de organisatie van de diensten, op de rechtspositie van het personeel en op de door dit laatste verkregen rechten.

(Advies 30.043 van 11 juni 1998)

– **Vzw "Vereniging van de Stad en de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest":**
eentalig Franse personeelsadvertentie in *Vlan*.

Blijkens de statuten van de vzw is deze een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, SWT. Aangezien de werkkring van de vereniging uitsluitend gemeenten uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, dient ze beschouwd te worden als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, a, SWT en valt ze bijgevolg onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, uitgezonderd de bepalingen van de SWT op het stuk van de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten.

Een personeelsadvertentie is een bericht en mededeling aan het publiek en dient in navolging van artikel 18 SWT, door de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, in het Nederlands en in het Frans gesteld te worden.

De mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben (cfr. advies 28.048/D/II/PN/SM van 30 mei 1996).

De Nederlandstalige versie van de advertentie diende ofwel in *Vlan*, ofwel in een blad met een gelijkaardige verspreidingsnorm (bv. "Deze Week in Brussel") geplaatst te worden.

(Advies 30.072/10 van 8 oktober 1998)

– **Algemene Spaar- en Lijfrentekas – Verzekeringen NV – Pensioenrekeningen:**
Nederlandstalig pensioenuittreksel aan een Franstalige uit Voeren van wie de taalaanhoorigheid bekend was.

Uittreksels uit de pensioenrekening zijn verklaringen zijn in de zin van de SWT.

De klacht betreft een van de bijzondere taken inzake pensioenen, die de ASLK-Bank en de ASLK-Verzekeringen bij koninklijk besluit van 18 december 1967 werden toegekend, en die geen handelsactiviteiten zijn.

Artikel 1, § 1, 2°, van de SWT, bepaalt dat die wet ten toepasseljk zijn op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Op grond van artikel 42 van die wetten, stellen de centrale diensten de rekeninguittreksels in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.

Met toepassing van dit artikel, had de ASLK-Verzekeringen NV-Pensioenrekeningen het rekeninguittreksel in het Frans dienen te stellen.

(Advies 30.147 van 24 september 1998)

– **Reprobel:**
geen Duitstalige formulieren of briefwisseling.

De vennootschap Reprobel werd bij koninklijk besluit van 15 oktober 1997 belast met de inning en de verdeling van de vergoeding voor het kopiëren van werken die op grafische of soortgelijke wijze zijn vastgelegd.

Zij dient derhalve beschouwd te worden als een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het algemeen belang, in de zin van artikel 1, § 1, 2°, SWT. In het kader van die taak is zij er bijgevolg toe gehouden de taalwetten na te leven in haar betrekkingen met de particulieren en de openbare diensten, alsook voor de berichten en mededelingen aan het publiek.

Overeenkomstig artikel 1, § 2, van de SWT, is de voornoemde vennootschap niet onderworpen aan de bepalingen van de SWT die betrekking hebben op de organisatie van de diensten, op de rechtspositie van het personeel en op de door dit laatste verkregen rechten.

De vennootschap Reprobel dient voor haar betrekkingen met particulieren gebruik te maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend (artikel 41, SWT). Wanneer de taal van de particulieren niet bekend is, geldt het vermoeden *juris tantum* dat de taal van de woonplaats van de particulier ook zijn taal is.
(Advies 30.188 van 24 september 1998)

II. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

A. **SWT NIET VAN TOEPASSING**

– **Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Departement Leefmilieu:**
**eentalg Nederlandse bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het
advies van de Streekcommissie voor Ruimtelijke Ordening (de ruimtelijke
ordering te Voeren).**

De adviezen van de Regionale Commissie van Advies volgen, inzake bekendmaking in het BS, de regels die voor de besluiten van de Vlaamse regering werden voorgeschreven door artikel 84 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen. De VCT is niet bevoegd om toe te zien op de toepassing van de voormelde wet (cfr. advies 16.072 van 7 februari 1985).
(Advies 28.033/B van 5 maart 1998)

– **Identiteitskaart:**
meertalige vermeldingen.

Het taalgebruik voor de bewuste vermeldingen op de identiteitskaart wordt geregeld door de wet van 12 december 1997 tot bepaling van het aanbrengen van sommige vermeldingen op de identiteitskaart bedoeld in artikel 6, § 1, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, en tot regeling van het taalgebruik van deze vermeldingen (BS 24 december 1997).
Derhalve is de VCT terzake niet bevoegd.
(Adviezen 28.213, 28.214, 28.216, 29.045, 28.271, 28.212 en 29.119/E van 5 maart 1998)

- **Gemeente Voeren:**
straatnaambord aangebracht door "Voeren 2000", een privé vereniging, en waarvan de Nederlandse tekst in groter lettertekens is afgedrukt dan de Franse.

Het gewraakte bord is geen bericht of mededeling aan het publiek, maar wel een initiatief van een privé vereniging waarvan de activiteiten niet onder toepassing vallen van de SWT (artikel 1, § 1). De VCT is terzake niet bevoegd.

(Advies 29.015/D van 22 oktober 1998)

- **Openbare vastgoedmaatschappijen:**
eentalig Franse personeelsadvertenties in *Vlan*.

Aangezien de VCT niet op de hoogte is van de identiteit van de maatschappijen die de personeelsadvertenties plaatsten en bijgevolg bij deze maatschappijen geen informatie kan inwinnen, oordeelt zij dat zij zich niet kan uitspreken over de gegrondheid van de klachten.

(Advies 29.046/M – 29.332/D van 4 april 1998)

- **Firma Kapitol:**
Franstalig adres op een CD-ROM.

Het bedrijf Kapitol is een privé-onderneming, die niet onderworpen is aan de SWT. Zelfs indien Kapitol het adressenbestand van Belgacom zou hebben verkregen wordt hieraan geen afbreuk gedaan, te meer omdat nergens uit blijkt dat Belgacom enige opdracht aan de firma zou hebben gegeven tot het uitbrengen van het bestand op CD-ROM.

(Advies 29.107/K van 27 november 1998)

- **Belgacom:**
vermelding in de Belgacomgids van bedrijven, erkend door het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, als ophaler en/of verwerker van gevaarlijke afvalstoffen.

De SWT zijn toepasselijk op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet op de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (artikel 1, § 1, 2°; SWT). Deze natuurlijke en rechtspersonen vallen onder de wet binnen het kader en de perken van de concessie of van de opgedragen taak.

Gelet op het feit dat de vermeldingen in de Belgacomgids geen melding maken van het feit dat deze bedrijven instaan voor het ophalen en verwerken van gevaarlijk afval, kunnen zij niet beschouwd worden als een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT en zijn zij aan geen enkele taalverplichting onderworpen.

(Advies 29.107/L van 26 maart 1998)

- **Gemeente Overijse:**
gemeenteraadsbeslissing tot het verbieden wegens "verstoring van de openbare orde" van de verspreiding van het Franstalige tijdschrift *Carrefour*.

Aangezien het verbod tot het verspreiden van het tijdschrift werd opgelegd om andere dan taalredenen, is de VCT niet bevoegd om terzake te adviseren.

(Advies 29.238 van 8 januari 1998)

- **Argenta Spaarbank nv – Postomat-Terminal Brussel 2:**
Franstalige vermelding op een rekeninguittreksel van Nederlandse particulieren.

De Argenta Spaarbank nv is een commerciële instelling waarop de SWT niet van toepassing zijn.

(Advies 29.256 van 2 juli 1998)

- **Sibelgas:**
studie i.v.m. het betalen van facturen.

Een studie die voor rekening van Sibelgas uitsluitend in het Frans wordt verricht door de ULB, is, voor zover Sibelgas er zelf niet aan meewerkt, een handeling die niet onderworpen is aan de SWT. De klacht is niet gegrond.

(Advies 29.331 van 2 juli 1998)

- **Mobistar:**
brief aan een Franstalige inwoner van Ottignies, onder omslag met Nederlandstalige vermeldingen.

Aangezien Mobistar een privaat bedrijf is, is het niet onderworpen aan de bepalingen van de SWT. De VCT verklaart zich onbevoegd.

(Advies 30.002 van 4 juni 1998)

- **Association des Copropriétaires de la Résidence Arc-en-Ciel II te Molenbeek:**
uitsluitend in het Frans gestelde brieven en mededelingen.

Het gaat om een privé vereniging die het appartementsgebouw volledig zelfstandig beheert.

Het taalgebruik onder particulieren valt niet onder toepassing van de SWT.

De VCT verklaart zich onbevoegd.

(Advies 30.006 van 30 april 1998).

- **De Post – Postcheque:**
vraag om advies van de minister van Telecommunicatie aangaande de toepassing van de SWT op de nieuwe postassignatie-formulieren.

In het advies 22.310 van 11 september 1991, bevestigd door het advies 25.025 van 10 maart 1993, heeft de VCT geoordeeld dat de Postcheque-waarborgkaarten commercieel geaarde bankdocumenten zijn, en geen bestuurlijke documenten in de zin van de SWT.

In het advies 25.156 van 1 februari 1994, heeft de VCT geoordeeld dat de circulaire cheques van De Post-Postcheque commercieel geaarde documenten zijn die buiten de toepassingsfeer van de SWT vallen, en dat het plaatsen van voorgedrukte vermeldingen in de drie landstalen op dergelijke documenten aan praktische behoeften tegemoet kwam aangezien het moeilijk is om de taalaanhorigheid van de bestemming van een circulaire cheque te bepalen.

Postassignaties van De Post-Postcheque, zijn eveneens commercieel geaarde documenten die buiten de toepassingsfeer van de SWT vallen.

(Advies 30.011 van 30 april 1998)

– **De Post:**
samenvoeging van de directies Brussel en Vlaams-Brabant.

De samenvoeging van twee directies is op zichzelf geen overtreding van de SWT.
De VCT heeft niet de bevoegdheid om uitspraken te doen over een dergelijke interne organisatie van het autonome overheidsbedrijf "De Post".
(Advies 30.037 van 30 april 1998)

– **Infobel Internetsite:**
gebruik van het Engels.

Het gaat om een louter commercieel initiatief dat derhalve niet aan de SWT is onderworpen.
(Advies 30.049 van 10 september 1998)

– **Raad van State:**
publicatie in het Belgisch Staatsblad, van een bericht waarvan de Duitse vertaling een adres enkel in het Frans bevat.

Het kwestieuze bericht betreft de bekendmaking van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een reglement.

Een dergelijke bekendmaking en het taalgebruik ervoor, worden geregeld door artikel 7 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

Het betreft hier dus een handeling die kadert in de regeling aangaande de rechtspleging voor de Raad van State, die derhalve niet kan beschouwd worden als een administratieve werkzaamheid van de diensten van de Raad van State in de zin van artikel 1, § 1, 3°, van de SWT. De VCT is terzake niet bevoegd.

(Advies 30.072/11 van 10 september 1998)

– **POST NV – reclame aanplakkingen:**
uitsluitend in het Nederlands gestelde aankondigingen in de Brusselse agglomeratie.

Het gaat om aanplakkingen van een privé-reclamebedrijf, d.w.z. om privé mededelingen van handelsbedrijven aan hun klanten. De VCT verklaart zich terzake onbevoegd.

(Advies 30.134 van 3 september 1998)

– **Gemeentekrediet van België:**
het Bulletin van het Gemeentekrediet (Franstalige uitgave), nr. 202, 1997/4, vermeldt de gemeente Voeren onder haar Nederlandstalige benaming.

Het Gemeentekrediet van België werd omgevormd tot een privaatrechtelijke naamloze vennootschap waarop de SWT niet langer van toepassing zijn.

De VCT verklaart zich onbevoegd.

(Advies 30.146 van 22 oktober 1998)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
"Metrabus", de concessiehouder van de reclameregie van de Brusselse metro beveelt 1/3N - 2/3F verdeling aan voor de reclameboodschappen.

Het plaatsen van reclameboodschappen in de Brusselse metro en de bushaltes betreft een commerciële activiteit waarop de SWT niet van toepassing zijn.
(Advies 30.209 van 24 september 1998)

- **Firma Baktor, verantwoordelijk voor de Wickes-winkels:**
Franstalige reclamefolder met Nederlandstalige vermeldingen.

Het gaat om privé mededelingen van een handelsbedrijf aan zijn klanten: de VCT is onbevoegd.
(Advies 30.218 van 12 november 1998)

B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN

- **Vlaamse Milieumaatschappij:**
een Franstalige uit Wemmel kreeg het aanslagbiljet betreffende de heffing tegen de vervuiling van de oppervlaktewateren (ondanks zijn bezwaren en verzoeken om het in het Frans te krijgen) in het Nederlands toegestuurd tussen 1990 en 1994, in het Frans in 1995 en op een verkeerd adres in 1996; gerechtsdeurwaarders traden op ingevolge het niet betalen van die diverse heffingen.

Met toepassing van artikel 36, § 2, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, en artikel 25, 1e lid, van de SWT, moeten de diensten van de Vlaamse regering in de randgemeenten en in hun betrekkingen met een particulier de taal van deze laatste gebruiken, voor zover het gaat om het Nederlands of om het Frans.

De bewuste diensten moeten het nodige doen om de taalaanhorigheid van particulieren uit gemeenten met een speciale regeling te achterhalen. Indien de taalaanhorigheid niet bekend is, bestaat er een vermoeden *juris tantum* volgens hetwelk de particulier de taal van het gebied gebruikt – in casu dus het Nederlands.

In het onderzochte geval was de taalaanhorigheid van de klager de VMM bekend, aangezien de betrokkene reeds in 1990 had gevraagd zijn heffingsbiljet in het Frans te krijgen (hij kreeg zulks één keer, in 1995).

Wat de aanmaningen van de gerechtsdeurwaarder betreft, dient, ten slotte, te worden opgemerkt dat deze laatste optreedt krachtens artikel 516 van het gerechtelijk wetboek; hij heeft dus geen administratieve handeling gesteld die onder toepassing van artikel 1, § 1, 4, van de SWT valt. Wat dit laatste punt betreft, is de VCT derhalve onbevoegd.
(Advies 29.034 van 4 juni 1998)

- **Procureur des Konings bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel:**
antwoord op brieven, uitsluitend in het Frans gesteld.

Op grond van de gegevens die de klager de VCT wenst voor te leggen kan de VCT niet besluiten of de brief van de Procureur een administratieve handeling is, waarop de SWT van toepassing zijn.
(Advies 29.308 van 15 januari 1998)

- **Parket van de procureur des Konings te Gent:**
pro-justitia en voorstel tot minnelijke schikking, in het Nederlands gestuurd aan een Franstalige.

Deze materie valt niet onder de bevoegdheid van de VCT. Het gaat om een procedurehandeling die onder de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken valt.

(Advies 30.174 van 3 september 1998)

III. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONONTVANKELIJKHEID.

- **Minister-President van de Franse Gemeenschapsregering:**
vraag om advies betreffende de toepassing van omzendbrief BA/97 van de Vlaamse regering.

De Franse Gemeenschapsregering is terzake niet bevoegd en de vraag om advies derhalve niet ontvankelijk. Voor zover de vraag om advies moet worden beschouwd als een vraag om informatie betreffende de toepassing van de faciliteiten in gemeenten van het Franse taalgebied, verwijst de VCT naar haar vaste rechtspraak terzake.

(Advies 30.044 van 4 juni 1998)

- **Fonds voor Arbeidsongevallen:**
Franstalige brief aan Nederlandstalige particulieren.

Gelet op het feit dat het FAO noch de VCT beschikken over de nodige gegevens om na te gaan of er al dan niet een overtreding van de taalwetten plaatsvond, is de klacht niet ontvankelijk.

(Advies 30.100 van 24 september 1998)

HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

A. TRAPPEN VAN DE HIERARCHIE EN TAALKADERS

1. AANTAL UITGEBRACHTE ADVIEZEN

In 1998 brachten de verenigde afdelingen vier adviezen uit over ontwerpen van trappen van de hiërarchie betreffende de graden van de ambtenaren van het Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden, Oud-strijders en Oorlogsslachtoffers (29.334 van 22 januari 1998), de graden van de ambtenaren van de loopbaan buitenlandse dienst bij het ministerie van Buitenlandse Zaken (30.063 van 2 april 1998), de bijzondere graden van de Federale diensten voor wetenschappelijke, technische en culturele aangelegenheden (30.219 van 24 september 1998) en de graden van de personeelsleden van het Rentefonds die ter beschikking werden gesteld van het Agentschap van de Schuld (30.249 van 15 oktober 1998).

In dezelfde periode brachten de afdelingen tweeëntwintig adviezen over ontwerpen van taalkaders uit.

Het gaat om het ministerie van Financiën (29.358 van 5 januari 1998), het Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers (29.350 van 8 januari 1998), het Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden, Oud-strijders en Oorlogsslachtoffers (29.334 van 22 januari 1998), het Burgerlijk Algemeen Bestuur van het ministerie van Landsverdediging (29.095 van 29 januari 1998), het ministerie van Economische Zaken (30.021 van 5 maart 1998), het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (30.038 van 5 maart 1998), het ministerie van Middenstand en Landbouw (30.042 van 12 maart 1998), de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (28.086 van 19 maart 1998), de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel (30.052 van 26 maart 1998), het ministerie van Buitenlandse Zaken (30.064 van 2 april 1998), het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid (30.058 van 23 april 1998), de Dienst voor Overzeese Sociale Zekerheid (30.017 van 4 juni 1998), het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu (30.025 van 11 juni 1998), het ministerie van Binnenlandse Zaken (30.199 van 11 juni 1998), de Dienst voor Regeling der Binnenvaart (30.145 van 2 juli 1998), het Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën (30.206 van 10 september 1998), de Federale diensten voor wetenschappelijke, technische en culturele aangelegenheden (30.219 van 24 september 1998), het personeel van het Rentefonds dat ter beschikking werd gesteld van het Agentschap van de Schuld (30.249 van 24 september 1998), het ministerie van Verkeerswezen en Infrastructuur (30.122 van 15 oktober 1998), de Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden (30.253 van 22 oktober 1998), het Belgische Instituut voor Normalisatie (30.239 van 22 oktober 1998).

2. NIEUWE TAALKADERS

In de loop van de eerste helft van het jaar onderzocht de VCT de laatste dossiers van de tweede fase van de operatie "nieuwe kaders".

Wat de andere dossiers betreft, gaat het in wezen om aanpassingen van bestaande taalkaders. Die aanpassingen werden doorgevoerd ingevolge wijzigingen van de personeelsformaties n.a.v. een vermeerdering van het aantal betrekkingen of de oprichting van nieuwe diensten.

3. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS

Hieronder volgt een lijst van diensten die tot op heden nog nooit over taalkaders hebben beschikt. Zij werden gegroepeerd per ministerieel departement.

Economische Zaken

Instituut tot Aanmoediging van het Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw

Studiecentrum voor Kernenergie

De VCT heeft op 5 oktober 1985 bij de Raad van State een beroep ingediend tegen de impliciete weigering van de bevoegde minister om taalkaders vast te stellen.

Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Spleijstoffen

Instelling voor de Ontwikkeling van de Ondergrondse Vergassing

Interuniversitair Instituut voor Kernwetenschappen

Financiën

Gemeentekrediet van België

Gelijklopend met de procedure voor de Rechtbank van Eerste Aanleg heeft de VCT bij de Raad van State een beroep ingediend tegen de impliciete weigering van de bevoegde minister om taalkaders vast te stellen.

Dit beroep maakte het voorwerp uit van het arrest 39.991 van 6 juli 1992 waarbij de impliciete weigering van de minister van Financiën en de minister van Binnenlandse Zaken om taalkaders vast te stellen, werd vernietigd.

Tot op heden werden er nog steeds geen taalkaders vastgesteld.

Wetenschappelijke en culturele instellingen onder voogdij van de minister van Wetenschapsbeleid

Nationaal Orkest van België

Koninklijke Muntchouwburg

Koninklijke Academie voor Overzeese Wetenschappen

Tewerkstelling en Arbeid

Instituut voor de Verbetering van de Arbeidsvoorwaarden

Op 31 mei 1990 bracht de VCT een advies 21.005 uit waaraan tot op heden geen gevolg werd gegeven.

Verkeerswezen

De Post

De taalkaders van de diensten Omslag te Jemelle en Zegel te Mechelen zijn vernietigd door het arrest van de Raad van State 35.011 van 13 september 1989. Er is nog geen nieuw voorstel van taalkaders binnengekomen.

De minister legde evenmin de ontwerpen van taalkaders van de vakantiecentra voor aan het advies van de VCT.

B. TWEETALIG ADJUNCT

- **Minister van Ambtenarenzaken:**
vraag om advies betreffende een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit III van 30 november 1966 betreffende de aanstelling van tweetalige adjuncten in de centrale diensten.

De VCT adviseert gunstig over het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit. Het gaat om een aanpassing van het koninklijk besluit III van 30 november 1966 dat de nieuwe maatregelen betreffende de leidende ambtenaren, die door het ontwerp van koninklijk besluit tot organisatie van de benoeming, de loopbaan en de evaluatie van de ambtenaren die belast worden met het beheer van sommige overheidsdiensten, in het taalvlak transponeert. In casu gaat het om de tijdelijke aanstelling, bij mandaat, in een betrekking van leidend ambtenaar of adjunct-leidend ambtenaar (graden van de rangen 17 en 16).
(Advies 30.191 van 10 september 1998)

C. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **Ministerie van Financiën:**
niet-eenvormige taalvereisten in verschillende diensten - taalkennis.

In dit ministerie gebeuren bevorderingen volgens verschillende taalvereisten naargelang van de dienst (BTW - Directe belastingen).
Bovendien wordt rekening gehouden met de datum van aflevering van het tweetaligheidsbrevet.

De VCT is van oordeel dat voor alle diensten, bij dezelfde kwalificaties, ook dezelfde regels moeten gelden.
Het brevet van taalkennis heeft een onbeperkte geldigheidsduur en de datum van aflevering is niet bepalend.
(Advies 29.272 van 2 juli 1998)

- **Staatssecretaris voor Veiligheid, Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu:**
vraag om advies betreffende de taalvoorwaarden die moeten vervuld worden door kandidaten voor een contractuele betrekking die in het buitenland hebben gestudeerd.

1. Aanwerving van contractuelen in de centrale of uitvoeringsdiensten

- De kandidaten die hun onderwijs in het buitenland in het Nederlands of het Frans genoten hebben en zich beroepen op een gelijkwaardigheid van diploma, hebben de kennis van de taal die op grond van hun diploma is vastgesteld in de zin van artikel 43, § 4, van SWT (cfr. arrest van de Raad van State 19.400 van 30 januari 1979).

- De kandidaten die hun onderwijs in het buitenland in een andere taal dan het Nederlands of het Frans genoten hebben, dienen het bewijs te leveren van hun kennis van het Nederlands of het Frans aan de hand van een door het VWS georganiseerd examen, overeenkomstig artikel 7 van het koninklijk besluit van 30 november 1966 (IX) tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de SWT.

- In de huidige stand van de wetgeving, kan de aan de contractuele personeelsleden opgelegde selectietest niet kan worden beschouwd als een toelatingsexamen in de zin van voormeld artikel 43, § 4.

2. Aanwerving van contractuelen in de gewestelijke diensten

- De kandidaten dienen de kennis van het Nederlands, het Frans of het Duits te bezitten overeenkomstig de in de artikelen 33 tot 38 van de SWT voorgeschreven regels.

In de huidige stand van de wetgeving kan de aan de contractuele personeelsleden opgelegde selectietest niet worden beschouwd als een toelatingsexamen in de zin van voormeld artikel 43, § 4, of in de zin van artikel 21, § 1, SWT, waarnaar respectievelijk verwezen wordt in artikel 35, § 2, en in de artikelen 34, § 2, en 35, § 1, SWT.

(Advies 29.316 van 2 april 1998)

– Minister van Binnenlandse Zaken - Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen:

vraag om advies betreffende de werving van adjunct-adviseurs waarvan de taalkennis niet die is waarin wordt voorzien door artikel 43, § 4, van de SWT, namelijk het Engels.

Volgens de Commissariaat-generaal is de kennis van het Engels uiterst belangrijk voor de ambtenaren van het Commissariaat-generaal, omwille van het feit dat zij een groot aantal documenten in het Engels moeten kunnen raadplegen bij het behandelen van de dossiers, en omdat de asielaanvragers bovendien documenten overleggen die in die taal gesteld zijn.

De ambtenaren van de centrale diensten, zoals het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, worden op de Nederlandse of Franse rol ingeschreven (artikel 43, § 2, van de SWT). Die inschrijving gebeurt volgens het taalregime van het in het Nederlands of het Frans afgelegde toelatingsexamen (artikel 43, § 4, 1e en 2e lid).

Uit die bepalingen volgt dat het toelatingsexamen slechts in één enkele taal mag worden opgelegd en dat de vereiste van de kennis van een andere taal dan die van de taalrol, strijdig is met de SWT. Een uitzondering op die algemene regel is slechts mogelijk wanneer dit uitdrukkelijk door de wet wordt bepaald.

Meermaals heeft de VCT echter aanvaard dat de kennis van één of meer andere dan door de SWT voorgeschreven talen, in bijzondere gevallen kan worden vereist bij aanwervingen of bevorderingen. Dit, om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van bepaalde betrekkingen, en elk geval moet niettemin het voorwerp uitmaken van een voorafgaand advies van de VCT.

Gezien die rechtspraak en rekening houdend met de verstrekte verantwoording, aanvaardt de VCT dat de kennis van het Engels noodzakelijk is in hoofde van de betrokken ambtenaren.

Zij adviseert dan ook gunstig over het opnemen van een examengedeelte betreffende de aan de functie aangepaste kennis van de Engelse taal in het wervingsexamen voor de graad van adjunct-adviseur bij het Commissariaat-generaal.

(Advies 30.085 van 14 mei 1998)

– College van de Federale Ombudsmannen: **toepassing van de SWT op het personeel.**

De VCT heeft op 8 januari 1998 terzake geadviseerd met toepassing van artikel 2 van de wet van 22 maart 1995 tot instelling van de ombudsmannen.

De VCT vroeg zich evenwel af of het werkelijk de bedoeling van de wetgever was geweest het College van de Federale Ombudsmannen, een dienst die volledig onder de wetgevende macht ressorteert, te laten controleren door de VCT waarvan de leden door de Koning worden benoemd en die veeleer tot de uitvoerende macht behoort.

De VCT oordeelde dat het de Kamer van Volksvertegenwoordigers toekwam de ware draagwijdte van artikel 2 van de wet van 22 maart 1995 tot instelling van federale Ombudsmannen te bepalen en, desgevallend, bijzondere voorschriften op taalvlak vast te stellen. Zij beperkte zich tot een gereserveerd in herinnering brengen van de SWT-voorschriften.

Bij het bevestigen van haar standpunt op 9 december 1998, oordeelde de VCT dat de Kamer van Volksvertegenwoordigers bijzondere taalbepalingen diende vast te stellen en te beslissen dat de personeelsleden van het College van de Ombudsmannen bij hun aanwerving taalexamens dienden af te leggen bij het Vast Wervingssecretariaat.
(Adviezen van 8 januari en 9 december 1998)

D. BEHANDELING IN BINNENDIENST

– Belgacom: taalgebruik bij de dienst "ombudsman"

Belgacom is een autonoom overheidsbedrijf, dat volgens artikel 36 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige overheidsbedrijven, onderworpen is aan de SWT.

Bij koninklijk besluit van 9 oktober 1992 werd o.m. bij dit bedrijf een dienst "ombudsman" opgericht, waarvan de bevoegdheid reeds was omschreven in de artikelen 43 t.e.m. 46 van de voornoemde wet van 21 maart 1991.

De dienst "ombudsman" onderzoekt klachten van gebruikers die betrekking hebben op de activiteiten van het autonoom overheidsbedrijf, probeert de partijen te verzoenen of, indien hij daar niet in slaagt, brengt een advies uit (artikel 8 en 12 van het koninklijk besluit van 9 oktober 1992).

De dienst "ombudsman" kan beschouwd worden als een uitvoeringsdienst waarvan de zetel in Brussel-Hoofdstad gevestigd is. De bepalingen van afdeling I, met uitzondering van artikel 43, § 6, van de SWT zijn hier op van toepassing (artikel 44, SWT).

Op grond van de verstrekte inlichtingen blijkt de handelwijze van de dienst "ombudsman" niet in strijd te zijn met artikel 39, § 1, SWT, noch met artikel 41, § 1, SWT, dat stelt dat een centrale dienst in betrekkingen met particulieren gebruik maakt van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klacht is niet gegrond.
(Advies 27.124 van 15 januari 1998)

– Minister van Tewerkstelling en Arbeid: vraag om advies betreffende de wijze van F/N vertegenwoordiging in de schoot van de Nationale Administratieve Commissie die bevoegd is inzake langdurige werkloosheid.

De VCT herinnert aan de beginselen van het gebruik van de talen in de commissies die dossiers van particulieren behandelen.

Overeenkomstig artikel 39, § 1, en 17, § 1, B, 2° van de SWT, behandelen de centrale diensten de zaken in binnendienst in de taal waarin de particulier de zaak heeft ingediend, zonder een beroep te doen op vertalers.

Bijgevolg kan de goede werking van de Nationale Administratieve Commissie slechts worden verzekerd door leden die in staat zijn de verzoekers rechtstreeks in hun taal zowel te begrijpen, als zich tegenover hen verstaanbaar te maken.

Het komt de minister derhalve toe ervoor te waken dat de bevoegde organen tweetalige kandidaten voordragen.

Ingeval het onmogelijk is een tweetalige kandidaat aan te stellen, is simultaanvertaling een dwingende noodzaak met het oog op het naleven van het recht van alle verzoekers om zowel te worden begrepen als te begrijpen welke opmerkingen over hen worden gemaakt.
(Advies 29.083 van 8 januari 1998)

– **Nationale Plantentuin te Meise:**
vraag om advies van de minister van Landbouw die daarbij de vragen van het Comité VGE overmaakt inzake het gebruik van de talen in de Plantentuin.

1. Vertaling van de aangifte van arbeidsongeval van personeelsleden van de Franse taalrol

De ongevallenaangiften van personeelsleden van de Franse taalrol moeten, conform artikel 46, § 2, in het Frans zijn gesteld.

Wanneer die documenten aan de dienst Technische Inspectie van Vlaams-Brabant moeten worden gestuurd, dient de begeleidende brief te worden gesteld in het Nederlands, conform artikel 39, § 2, SWT. Dit artikel bepaalt dat de centrale diensten in hun betrekkingen met de gewestelijke diensten van het Nederlandse taalgebied, het Nederlands gebruiken. Uit dat artikel mag evenwel niet worden afgeleid dat de ongevallenaangiften van personeelsleden van de Franse rol verplicht moeten worden vertaald alvorens ze de dienst Technische Inspectie van Vlaams-Brabant worden toegestuurd.

2. Taal die een vakbondsafgevaardigde van de Franse taalrol moet gebruiken bij een bezoek van de Technische Inspectie

Conform het voornoemde artikel 39, § 2, moet de Plantentuin te Meise in zijn betrekkingen met de dienst Technische Inspectie het Nederlands gebruiken.

3. Benoeming van een personeelslid van de Franse taalrol tot adjunct van het hoofd VGV van de Nederlandse taalrol

Een personeelslid van de Franse taalrol mag tot adjunct VGV worden benoemd op voorwaarde dat hij bij machte is de taalverplichtingen na te komen die bij artikel 46, § 2 zijn opgelegd m.b.t. de organisatie van de dienst ter plaatse, en bij artikel 39, § 2, m.b.t. de betrekkingen tussen het Comité VGV en de gewestelijke of plaatselijke diensten van het Nederlands taalgebied.

4. Taal van de andere documenten voorgeschreven door de wetgeving op de Arbeidsveiligheid

De andere documenten die door de wetgeving inzake Arbeidsveiligheid worden opgelegd en bestemd zijn om aan het personeel te worden megedeeld, moeten conform de artikelen 39, § 3, SWT, en 836bis van het Arbeidsreglement, in het Nederlands en in het Frans worden.

(Advies 29.335 van 23 april 1998)

– **Minister van Binnenlandse Zaken:**
vraag om advies betreffende de vraag of een gemeenteraad een binnendienst is als bedoeld door de SWT.

Binnen de context van artikel 23, SWT, en rekening houdend met het feit dat de gemeenteraad een orgaan is dat is samengesteld uit verkozenen, is de gemeenteraad inderdaad een binnendienst in de betekenis van de SWT. Een tuchtonderzoek valt uitdrukkelijk onder het begrip "binnendienst".

(Advies 30.029 van 23 april 1998)

– **De Post – Dienstengroep Personeel:**
tweetalige Nederlands/Franse nota met bijlage, gestuurd aan het postkantoor van De Haan.

De nota betrof de lijst van de personeelsleden die onder bijzonder medisch toezicht waren geplaatst.

Conform artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, zijn autonome openbare bedrijven (als De Post) alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen aan de bepalingen van de wetten SWT.

Overeenkomstig artikel 39, § 2, van de SWT moest de bewuste nota eentalig Nederlands zijn.
(Advies 30.222 van 15 oktober 1998).

– **Eerste minister:**
vraag om advies betreffende het taalgebruik voor de publicaties, de interne documenten en de internet-site *Planweb* van het Federaal Planbureau.

Publicaties

Het Federaal Planbureau is een centrale dienst. Zijn werkkring bestrijkt immers het hele land. M.b.t. de SWT zijn de publicaties van het Federaal Planbureau berichten of mededelingen aan het publiek.

Naar luid van artikel 40, 2^e lid, SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans gesteld (advies 2.081 van 8 februari 1968).

Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij zelf ter beschikking stellen van het publiek.

Conform de vaste rechtspraak van de VCT moeten de bewoordingen “in het Nederlands en in het Frans” begrepen worden in die zin dat al de teksten integraal en op voet van strikte gelijkheid in elk van beide talen in de bewuste berichten en mededelingen moeten voorkomen.

In haar rechtspraak heeft de VCT het principe van artikel 40, 2^e lid, evenwel genuanceerd.

In haar advies 1980 van 28 september 1967 oordeelde zij aldus dat, met het oog op het vrijwaren van de homogeniteit van de taalgebieden, de eentaligheid de regel was voor de berichten en mededelingen die de centrale en gelijkgestelde diensten richten aan het publiek uit de homogene gemeenten, terwijl het gebruik van de tweetaligheid vereist is m.b.t. het publiek van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, en de rand- en taalgrensgemeenten.

Indien de brochures daarentegen slechts beschikbaar zijn na telefonische aanvraag of op uitdrukkelijk verzoek worden bezorgd per post, dan gaat het om betrekkingen met particulieren. Conform artikel 41, § 1, maken de centrale diensten voor hun betrekking met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

In publicaties die bestemd zijn voor het buitenland en gesteld zijn in het Engels, dienen de naam en het adres van het Planbureau te worden vermeld in beide talen (Nederlands en Frans).

Dit, om aan te geven dat de werkkring van dat bureau het hele land bestrijkt en dat de diensten van het Planbureau ertoe gehouden zijn de talen te gebruiken die door de SWT zijn voorgeschreven.

Verder bepaalt artikel 40, 2^e lid, van de SWT, dat, desgevallend, publicaties in het Duits ter beschikking worden gesteld van het Duitstalige publiek.

Interne werkdocumenten

Conform artikel 39, § 1, van de SWT, gedragen de centrale diensten zich, in hun binnendiensten, naar artikel 17, § 1, van diezelfde wetten (stelsel van de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad), met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld sub A, 5^e en 6^e, en B, 1^e en 3^e van die bepaling.

In zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten van Brussel-Hoofdstad gebruikt iedere plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, zonder een beroep op vertalers te doen, het Nederlands of het Frans, volgens navolgend onderscheid:

A. Indien de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is:

- 1° uitsluitend in het Nederlandse of in het Franse taalgebied: de taal van het gebied;
- 2° tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van het gebied;
- 3° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied: de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;
- 4° tegelijk in het Nederlandse en het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in één van de eerste twee gebieden: de taal van dat gebied;
- 5° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in deze laatste: de hierna onder B voorgeschreven taal;
- 6° uitsluitend in Brussel-Hoofdstad de hierna onder B voorgeschreven taal;

B. Indien de zaak niet gelokaliseerd of niet lokaliseerbaar is en:

- 2° door een particulier is ingediend: de door deze gebruikte taal;

De SWT stellen eveneens de taalkennis van de personeelsleden van de onderscheiden openbare diensten vast. Het gaat steeds om het gebruik van één van de drie landstalen. Anderdeels spreken de SWT nergens expliciet over het gebruik van het Engels voor de behandeling in binnendienst.

De VCT heeft er reeds meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer andere talen dan die waarin de SWT voorzien, in bijzondere gevallen met het oog op wervingen of bevorderingen wordt geëist, wanneer daartoe functionele redenen bestaan die inherent zijn aan de noodwendigheden van bepaalde betrekkingen.

Wat de internet-site *Planweb* betreft

De VCT is van oordeel dat de internet-site *Planweb* berichten en mededelingen richt aan het publiek. Conform artikel 40, § 2, SWT, moeten die berichten en mededelingen in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het buitenland en, desgevallend, zijn gesteld in een andere taal dan die welke in België gangbaar zijn, dienen de namen en adressen van de centrale en gelijkgestelde diensten te vermelden in de officiële talen die de betrokken diensten verondersteld worden te gebruiken (cfr. adviezen 23.038 en 23.039 van 13 juni 1991).

Op de internet-site *Planweb*, die toegankelijk is in het Engels, moeten de naam en het adres van het Planbureau in het Nederlands en het Frans worden vermeld, ten einde duidelijk te maken dat de werkring van de diensten van het Planbureau het hele land bestrijkt en dat zij ertoe gehouden zijn de talen te gebruiken die door de SWT zijn voorgeschreven.

(Advies 30.241 van 10 september 1998)

E. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

– Nationale Plantentuin te Meise:

vraag om advies van de minister van Landbouw die daarbij de vragen van het Comité VGE overmaakt inzake het gebruik van de talen in de Plantentuin.

1. Vertaling van de aangifte van arbeidsongeval van personeelsleden van de Franse taalrol

De ongevallenaangiften van personeelsleden van de Franse taalrol moeten, conform artikel 46, § 2, in het Frans zijn gesteld.

Wanneer die documenten aan de dienst Technische Inspectie van Vlaams-Brabant moeten worden gestuurd, dient de begeleidende brief te worden gesteld in het Nederlands, conform artikel 39, § 2, SWT. Dit artikel bepaalt dat de centrale diensten in hun betrekkingen met de gewestelijke diensten van het Nederlandse taalgebied, het Nederlands gebruiken. Uit dat artikel mag evenwel niet worden afgeleid dat de ongevallenaangiften van personeelsleden van de Franse rol verplicht moeten worden vertaald alvorens ze de dienst Technische Inspectie van Vlaams-Brabant worden toegestuurd.

2. Taal die een vakbondsafgevaardigde van de Franse taalrol moet gebruiken bij een bezoek van de Technische Inspectie

Conform het voornoemde artikel 39, § 2, moet de Plantentuin te Meise in zijn betrekkingen met de dienst Technische Inspectie het Nederlands gebruiken.

3. Benoeming van een personeelslid van de Franse taalrol tot adjunct van het hoofd VGV van de Nederlandse taalrol

Een personeelslid van de Franse taalrol mag tot adjunct VGV worden benoemd op voorwaarde dat hij bij machte is de taalverplichtingen na te komen die bij artikel 46, § 2 zijn opgelegd m.b.t. de organisatie van de dienst ter plaatse, en bij artikel 39, § 2, m.b.t. de betrekkingen tussen het Comité VGV en de gewestelijke of plaatselijke diensten van het Nederlands taalgebied.

4. Taal van de andere documenten voorgeschreven door de wetgeving op de Arbeidsveiligheid

De andere documenten die door de wetgeving inzake Arbeidsveiligheid worden opgelegd en bestemd zijn om aan het personeel te worden meegedeeld, moeten conform de artikelen 39, § 3, SWT, en 836bis van het Arbeidsreglement, in het Nederlands en in het Frans worden.

(Advies 29.335 van 23 april 1998)

F. BETREKKINGEN MET EEN PRIVAAT BEDRIJF

– Minister van Binnenlandse Zaken:

vraag om advies in verband met het gebruik der talen in het kader van de ministeriële besluiten tot vergunning of erkenning in toepassing van de Detectivewet en van de Bewakingswet.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT wordt een vergunning uitgaande van een centrale dienst en bestemd voor een bedrijf met zetel in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of Franse taalgebied, enkel in de taal van het gebied gesteld. Naar analogie van het onderscheid particulier/privaat bedrijf dat in artikel 41 van de SWT wordt gemaakt, zijn de private bedrijven in deze gevallen niet gelijk te stellen met belanghebbende particulieren (adviezen 512 van 26 mei 1966, 1696 van 1 december 1966, 1949 van 12 oktober 1967, 1968 van 26 oktober 1967 en 21.195 van 10 mei 1990).

In casu kan er van een privaat bedrijf enkel sprake zijn in het kader van de wet van 10 april 1990 (bewakings-, beveiligingsondernemingen en interne bewakingsdiensten), aangezien daar zowel natuurlijke als rechtspersonen de kwalificatie onderneming krijgen.

In het geval van de wet van 19 juli 1991 wordt de vergunning of erkenning steeds verleend aan een natuurlijke persoon die gekwalificeerd wordt als privé-detective. Er is dus in dit geval altijd sprake van belanghebbende particulier.

De correspondentie met een kandidaat privé-detective dient te gebeuren in die van de drie talen waarvan de betrokkene zich heeft bediend (artikel 41, SWT). Een privé-detective is volgens de wet van 19 juli 1991 steeds een natuurlijk persoon, dus een particulier.

De correspondentie met een kandidaat bewakings- of beveiligingsonderneming dient, wanneer de zetel ervan in een taalhomogene gemeente gevestigd is, in de taal van het gebied gesteld te worden.

In de andere gevallen (zetel in een rand- of taalgrensgemeente, Brussel-Hoofdstad en het Duitse taalgebied) dient de taal te worden gebruikt die door de betrokken onderneming wordt gekozen.

In artikel 41 van de SWT is er sprake van de zetel van het privaat bedrijf. Hiermee wordt bedoeld de zetel waaraan de correspondentie overeenkomstig de toe te passen procedure, in casu de vergunnings- en erkenningsprocedure, moet worden gericht.

De vergunning of erkenning bestemd voor een kandidaat privé-detective dient gesteld te worden in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt (artikel 42, SWT). De vergunning of erkenning bestemd voor een kandidaat bewakings- of beveiligingsonderneming dient, wanneer de zetel ervan in een taalhomogene gemeente gevestigd is, in de taal van het gebied gesteld te worden. In de andere gevallen in de door de onderneming gekozen taal.

Overeenkomstig artikel 56, § 1, 5^e lid, van de SWT, dienen de ministeriële besluiten tot vergunning of erkenning als gewone vermeldingen in het Nederlands en het Frans in het Belgisch Staatsblad te worden opgenomen.

(Advies 30.301 van 19 november 1998)

G. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Belgacom: taalgebruik bij de dienst "ombudsman"

Belgacom is een autonoom overheidsbedrijf, dat volgens artikel 36 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige overheidsbedrijven, onderworpen is aan de SWT.

Bij koninklijk besluit van 9 oktober 1992 werd o.m. bij dit bedrijf een dienst "ombudsman" opgericht, waarvan de bevoegdheid reeds was omschreven in de artikelen 43 t.e.m. 46 van de voornoemde wet van 21 maart 1991.

De dienst "ombudsman" onderzoekt klachten van gebruikers die betrekking hebben op de activiteiten van het autonoom overheidsbedrijf, probeert de partijen te verzoenen of, indien hij daar niet in slaagt, brengt een advies uit (artikel 8 en 12 van het koninklijk besluit van 9 oktober 1992).

De dienst "ombudsman" kan beschouwd worden als een uitvoeringsdienst waarvan de zetel in Brussel-Hoofdstad gevestigd is. De bepalingen van afdeling I, met uitzondering van artikel 43, § 6, van de SWT zijn hier op van toepassing (artikel 44).

Op grond van de verstrekte inlichtingen blijkt de handelwijze van de dienst "ombudsman" niet in strijd te zijn met artikel 39, § 1, SWT, noch met artikel 41, § 1, SWT, dat stelt dat een centrale dienst in betrekkingen met particulieren gebruik maakt van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klacht is niet gegrond.

(Advies 27.124 van 15 januari 1998)

– **Belgacom:**
gebruik van het Engels in de binnendienst
gebruik van het Frans in berichten aan het publiek en in betrekkingen met particulieren.

1. Wat het gebruik van het Engels betreft

De diverse diensten van Belgacom dienen i.v.m. betreft de behandeling van de zaken in binnendienst en de communicatie met de personeelsleden gebruik te maken van de door de SWT opgelegde talen en taalverplichtingen.

Zij dienen dit eveneens te doen in hun betrekkingen met particulieren.

De aangeklaagde feiten zijn in strijd met de bepalingen van de SWT en de klacht is derhalve gegrond

2. Wat het gebruik van het Frans betreft

In berichten en mededelingen aan het publiek, zoals het bijvoegen van een stratenplan, in homogeen Nederlandstalig gebied, of in betrekkingen met particulieren uit homogeen Nederlandstalig gebied, zoals het sturen van een brief, dient Belgacom uitsluitend het Nederlands te gebruiken (artikel 33, § 1, respectievelijk artikel 41, § 1, SWT).

Ook deze klachten zijn gegrond.

(Adviezen 28.101 en 30.028 van 23 april 1998)

– **Vaste Nationale Cultuurpactcommissie:**
de stukken in de voorgelegde dossiers zijn niet vertaald.

Behandeling van de dossiers in de binnendiensten van de administratie van de Commissie.

Ingediende klachten moeten in binnendienst door het administratief personeel behandeld worden in de taal van het gebied waarin de zaak gelokaliseerd is, en dit, met toepassing van artikel 39, § 1, dat verwijst naar artikel 17, § 1, van de SWT.

Behandeling van de dossiers in de vergaderingen van de Commissie.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT (adviezen 26.112 van 20 oktober 1994 en 28.066/28.152 van 8 juli 1996) en de Raad van State (arrest 18.258 van 24 mei 1977) vormt het geen inbreuk op de wet dat, wanneer een orgaan tweetalig is samengesteld, alle stukken van het dossier, de oproeping, de agenda, de notulen van de vergadering, alsook de zittingen zelf vertaald worden (tolk), ofschoon dit niet is voorgeschreven door de wet.

Kortom, indien men het houdt bij een strikte toepassing van de wet, is de klacht ongegrond: er wordt geen enkele bepaling van de SWT geschonden, aangezien de wet in een dergelijk geval niet in vertaling voorziet. En zelfs indien het tot een vertaling komt, is zulks niet strijdig met de SWT (cfr. rechtspraak VCT en Raad van State).

(Advies 29.134 van 29 januari 1998)

– **De Post – Inklaringsdienst te 1210 Brussel:**
borderel met Nederlandstalige vermeldingen, bestemd voor een Franstalige inwoner van Genappe.

De bewuste dienst is belast met het inklaan van de colli die afkomstig zijn uit de niet-buurlanden en bestemd zijn voor alle gebieden van het land.

Aangezien zijn werkkring het ganse land bestrijkt, dient hij, krachtens artikel 41, § 1, van de SWT, voor zijn betrekkingen met de particulieren gebruik te maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De zending was geadresseerd aan een Franstalige particulier die woont in Genappe, een gemeente zonder speciale taalregeling uit het Franse taalgebied. Bijgevolg hadden alle vermeldingen op het verzendingsborderel in het Frans moeten zijn gesteld (niet enkel het voorgedrukte gedeelte, maar ook de vermeldingen die naderhand werden aangebracht).
(Advies 29.213 van 29 oktober 1998)

- **Belgacom Directory Services:**
ronddeling van telefoongidsen nr. 5, in de gemeente Voeren, in plastic zakken met enkel Nederlandstalige vermeldingen.

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. Belgacom *Directory Services* moest dus in de gemeente Voeren zorgen voor verpakkingen van de telefoongidsen in het Nederlands voor de Nederlandstaligen en voor verpakkingen in het Frans voor de Franstaligen.
(Advies 29.275/B van 3 maart 1998)

- **Belgacom:**
diverse overtredingen van de taalwetgeving.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT. Formeel zijn de aangeklaagde feiten in strijd met de bepalingen van de SWT en de klachten gegrond. Door de liberalisering van de telecommunicatiemarkt zijn er echter initiatieven nodig om de toepassing van de taalwetgeving te verzoenen met de realiteit van het optreden van een autonoom overheidsbedrijf in een open en vrije markt.
(Advies 29.287/A-G/J-L/O-W, van 19 februari 1998)

- **Proximus - Belgacom Mobile:**
eentalig Franse brieven, de ene aan een Nederlandstalige uit Wommel, de andere op het adres van de werkgever van de betrokkene.

Klacht tegen Proximus

Krachtens artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, zijn de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Klacht tegen Belgacom

De klagster heeft bij haar klacht geen fotokopie gevoegd van de brief die Belgacom haar in het Frans heeft gestuurd, en die handelde over het promoten van haar betaalterminals. De VCT kan zij zich derhalve niet uitspreken over het tweede luik van de klacht.
(Advies 29.291 van 10 december 1998)

- **Koninklijke Musea voor Schone Kunsten:**
gebrek aan Nederlandse taalkennis aan de receptie.

De bewuste musea zijn een centrale dienst in de zin van de SWT. Krachtens artikel 41, § 1, van deze wetten, met een dergelijke dienst voor zijn betrekkingen met particulieren die van de drie

talen gebruiken waarvan de particulier zich bedient.
(Advies 29.297 van 3 september 1998)

- **Directie voor de Inschrijving van Voertuigen:**
Nederlandstalig inschrijvingsbewijs voor een Franstalige woonachtig in het Franse taalgebied.

Het sturen van documenten aan een particulier is een betrekking met deze laatste.

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de inschrijvingsaanvraag in het Frans was gedaan, had het inschrijvingsbewijs in het Frans moeten zijn opgesteld.

(Advies 29.313 van 11 juni 1998)

- **Nationaal Instituut van de Statistiek:**
Nederlandstalige administratieve brief aan een Franstalige particulier uit Beersel.

Het sturen van documenten aan een particulier is een betrekking met deze laatste.

Met toepassing van artikel 41, § 1, SWT, gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met een particulier die van de drie talen waarvan de betrokkene zich heeft bediend.

Aangezien de taal van de particulier het NIS in casu niet bekend was, heeft dit laatste, conform de rechtspraak van de VCT terecht geoordeeld dat er een vermoeden *juris tantum* bestond volgens hetwelk de taal van de particulier die is van het gebied waarin hij is gevestigd.

(Advies 29.314 van 26 maart 1998)

- **Bestuur Beheer van Landbouwproducten:**
Franstalige correspondentie met Duitstaligen.

Conform artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Het sturen van een antwoord op een ingediend bezwaarschrift dient beschouwd te worden als een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

(Advies 29.328 van 19 februari 1998)

- **Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding:**
Franstalige programmaproject, uitnodigingskaart en omslag (met evenwel Nederlandstalig adresetiket) gestuurd aan een Nederlandstalige particulier uit Brussel.

Het bewuste Centrum is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Krachtens artikel 41, § 1, van die wetten, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. Aangezien de taalaanhangigheid van de particulier blijkt uit het Nederlandstalige adresetiket bekend was, dienden de programmaproject, de uitnodigingskaart en de omslag in het Nederlands te zijn opgesteld.

(Advies 29.331/P van 26 maart 1998)

– **Ministerie van Economische Zaken, Bestuur van Economische Inspectie:**
envelop met Nederlandstalig hoofd aan een Franstalige uit Ottignies.

Een envelop maakt integraal deel uit van de brief, en het hoofd moet gesteld zijn in dezelfde taal als deze laatste.

Het sturen van documenten aan een particulier dient beschouwd te worden als een betrekking met deze laatste.

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de taalaanhörigheid van de klager het ministerie van Economische Zaken bekend was, is de klacht gegrond.

(Advies 29.355 van 23 april 1998)

– **Belgacom:**
uitsluitend Franse reclamefilm in twee Brusselse bioscopen.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Overeenkomstig artikel 50, SWT, ontslaat de aanstelling, uit welke hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van de gecoördineerde taalwetten.

(Advies 29.357 van 18 juni 1998)

– **Rijksdienst voor Pensioenen:**
pensioenfiches met Nederlandstalig hoofd en gedeeltelijk Nederlandstalig adres, gestuurd aan twee Franstaligen uit Voeren.

Het sturen van documenten aan particulieren is een betrekking met deze laatsten.

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met een particulier gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. De taalaanhörigheid van de betrokkenen was de Rijksdienst bekend.

(Advies 30.066 van 10 september 1998)

– **Ministerie van Financiën:**
Franstalig betalingsbericht autobelasting.

Het ministerie van Financiën, administratie der directe belastingen, is een dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt, en is er luidens de artikelen 41, § 1, en 44 van de SWT toegehouden voor zijn betrekkingen met een particulier de taal te gebruiken waarvan de betrokkene gebruik heeft gemaakt voor de inschrijving van zijn voertuig bij de Directie Inschrijving der Voertuigen. Aangezien de taal van de inschrijving van het voertuig het Nederlands was, diende ook het betalingsbericht in het Nederlands te zijn gesteld.

(Advies 30.131 van 11 juni 1998)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
Franstalig attest voor een Nederlandstalige.

De NMBS is een autonoom overheidsbedrijf, dat onder toepassing valt van artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige overheidsbedrijven. Dat artikel bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven, alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

In casu moet de dienst die het attest heeft afgeleverd, beschouwd worden als een centrale dienst. In die hoedanigheid diende hij op grond van artikel 41, § 1, en 42, SWT, het attest in het Nederlands te stellen.

(Advies 30.142 van 15 oktober 1998)

– **Rijksdienst voor Pensioenen:**
Nederlandstalige brief aan een Franstalige inwoner van Kraainem.

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de bij SWT, maakt een centrale dienst als de Rijksdienst voor Pensioenen, voor zijn betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De bewuste dienst kende de taalaanhorigheid van de klagster aangezien de beslissing waarbij haar een pensioen werd toegekend, haar in het Frans werd meegedeeld.

(Advies 30.164 van 12 november 1998)

– **De Post:**
tweetalige leveringsbons gestuurd aan kantoren gelegen in het Nederlandse taalgebied.

Artikel 36 van de wet van 21 maart 1981 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven stelt in zijn § 1: "de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, zijn onderworpen aan de bepalingen van SWT."

De Postdrukkerij is een centrale dienst in de zin van de SWT.

In hun betrekkingen met de plaatselijke diensten van het Nederlandse taalgebied gebruiken de centrale diensten, overeenkomstig artikel 3 (SWT) de taal van dat gebied (cfr. advies 28.166 van 18 december 1996).

(Advies 30.213 van 29 oktober 1998)

– **Deposito- en Consignatiekas:**
borderel met eentalig Nederlandse gegevens betreffende de bankinstelling, via deze laatste gestuurd aan een Franstalige particulier.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

In het onderhavige geval werd de klacht ingediend voor rekening van een derde en zonder bewijs aangaande de taalaanhorigheid van de bestemming van de storting.

(Advies 30.229 van 22 oktober 1998)

– **Eerste minister:**

vraag om advies betreffende het taalgebruik voor de publicaties, de interne documenten en de internet-site *Planweb* van het Federaal Planbureau.

Publicaties

Het Federaal Planbureau is een centrale dienst. Zijn werkkring bestrijkt immers het hele land. M.b.t. de SWT zijn de publicaties van het Federaal Planbureau berichten of mededelingen aan het publiek.

Naar luid van artikel 40, 2° lid, SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans gesteld (advies 2.081 van 8 februari 1968).

Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij zelf ter beschikking stellen van het publiek.

Conform de vaste rechtspraak van de VCT moeten de bewoordingen “in het Nederlands en in het Frans” begrepen worden in die zin dat al de teksten integraal en op voet van strikte gelijkheid in elk van beide talen in de bewuste berichten en mededelingen moeten voorkomen.

In haar rechtspraak heeft de VCT het principe van artikel 40, 2° lid, evenwel genuanceerd.

In haar advies 1980 van 28 september 1967 oordeelde zij aldus dat, met het oog op het vrijwaren van de homogeniteit van de taalgebieden, de eentaligheid de regel was voor de berichten en mededelingen die de centrale en gelijkgestelde diensten richten aan het publiek uit de homogene gemeenten, terwijl het gebruik van de tweetaligheid vereist is m.b.t. het publiek van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, en de rand- en taalgrensgemeenten.

Indien de brochures daarentegen slechts beschikbaar zijn na telefonische aanvraag of op uitdrukkelijk verzoek worden bezorgd per post, dan gaat het om betrekkingen met particulieren. Conform artikel 41, § 1, maken de centrale diensten voor hun betrekking met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

In publicaties die bestemd zijn voor het buitenland en gesteld zijn in het Engels, dienen de naam en het adres van het Planbureau te worden vermeld in beide talen (Nederlands en Frans). Dit, om aan te geven dat de werkkring van dat bureau het hele land bestrijkt en dat de diensten van het Planbureau ertoe gehouden zijn de talen te gebruiken die door de SWT zijn voorgeschreven.

Verder bepaalt artikel 40, 2° lid, van de SWT, dat, desgevallend, publicaties in het Duits ter beschikking worden gesteld van het Duitstalige publiek.

Interne werkdocumenten

Conform artikel 39, § 1, van de SWT, gedragen de centrale diensten zich, in hun binnendiensten, naar artikel 17, § 1, van diezelfde wetten (stelsel van de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad), met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld sub A, 5° en 6°, en B, 1° en 3° van die bepaling.

In zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten van Brussel-Hoofdstad gebruikt iedere plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, zonder een beroep op vertalers te doen, het Nederlands of het Frans, volgens navolgend onderscheid:

A. Indien de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is:

- 1° uitsluitend in het Nederlandse of in het Franse taalgebied: de taal van het gebied;
- 2° tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van het gebied;

- 3° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied: de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;
 - 4° tegelijk in het Nederlandse en het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in één van de eerste twee gebieden: de taal van dat gebied;
 - 5° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in deze laatste: de hierna onder B voorgeschreven taal;
 - 6° uitsluitend in Brussel-Hoofdstad de hierna onder B voorgeschreven taal;
- B. Indien de zaak niet gelokaliseerd of niet lokaliseerbaar is en:
- 2° door een particulier is ingediend: de door de zee gebruikte taal;

De SWT stellen eveneens de taalkennis van de personeelsleden van de onderscheiden openbare diensten vast. Het gaat steeds om het gebruik van één van de drie landstalen. Anderdeels spreken de SWT nergens expliciet over het gebruik van het Engels voor de behandeling in binnendienst.

De VCT heeft er reeds meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer andere talen dan die waarin de SWT voorzien, in bijzondere gevallen met het oog op wervingen of bevorderingen wordt geëist, wanneer daartoe functionele redenen bestaan die inherent zijn aan de noodwendigheden van bepaalde betrekkingen.

Wat de internet-site *Planweb* betreft

De VCT is van oordeel dat de internet-site *Planweb* berichten en mededelingen richt aan het publiek. Conform artikel 40, § 2, SWT, moeten die berichten en mededelingen in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het buitenland en, desgevallend, zijn gesteld in een andere taal dan die welke in België gangbaar zijn, dienen de namen en adressen van de centrale en gelijkgestelde diensten te vermelden in de officiële talen die de betrokken diensten verondersteld worden te gebruiken (cfr. adviezen 23.038 en 23.039 van 13 juni 1991).

Op de internet-site *Planweb*, die toegankelijk is in het Engels, moeten de naam en het adres van het Planbureau in het Nederlands en het Frans worden vermeld, ten einde duidelijk te maken dat de werkkring van de diensten van het Planbureau het hele land bestrijkt en dat zij ertoe gehouden zijn de talen te gebruiken die door de SWT zijn voorgeschreven.

(Advies 30.241 van 10 september 1998)

– Minister van Economie en Telecommunicatie: vraag om advies i.v.m. de legitimatiekaarten van de personeelsleden van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie.

De regeling van het gebruik der talen voor handelingen van de overheid is voorbehouden aan de wetgever en/of de decreetgever (artikelen 30, 127 en 130 van de Grondwet). Een koninklijk of ministerieel besluit, een besluit van een gemeenschaps- of gewestregering, kan op zich geen taalregeling inhouden zelfs al is deze niet in strijd met de in de wet of het decreet vastgelegde taalbepalingen.

Wat het principe van de drietaligheid van de legitimatiekaart, met voorrang voor de taal van de houder, betreft, stelt de VCT het volgende.

Aangezien de leden van BIPT als officieren van gerechtelijke politie ertoe gemachtigd zijn in te grijpen op het hele grondgebied, mogen de essentiële vermeldingen op de legitimatiekaarten, die van die aard zijn dat ze aan het publiek kunnen worden meegedeeld, om functionele redenen drietalig zijn met voorrang voor de taal van de houder (cfr. advies 25.045 van 26 mei en 16 juni 1993 m.b.t. de legitimatiekaarten voor de rijkswacht en advies 27.005 van 9 februari 1995 m.b.t. de legitimatiekaarten voor de spoorwepolitie).

De VCT merkt op dat in tegenstelling tot wat is voorgesteld in het ontwerp van koninklijk besluit, op het model dat erbij is gevoegd de benaming "Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie" niet in het Duits is vermeld.
(Advies 30.327 van 10 december 1998)

H. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Belgacom:**
gebruik van het Engels in de binnendienst;
gebruik van het Frans in berichten aan het publiek en in betrekkingen met particulieren.

1. Wat het gebruik van het Engels betreft

De diverse diensten van Belgacom dienen i.v.m. betreft de behandeling van de zaken in binnendienst en de communicatie met de personeelsleden gebruik te maken van de door de SWT opgelegde talen en taalverplichtingen.

Zij dienen dit eveneens te doen in hun betrekkingen met particulieren.

De aangeklaagde feiten zijn in strijd met de bepalingen van de SWT en de klacht is derhalve gegrond.

2. Wat het gebruik van het Frans betreft

In berichten en mededelingen aan het publiek, zoals het bijvoegen van een stratenplan, in homogeen Nederlandstalig gebied, of in betrekkingen met particulieren uit homogeen Nederlandstalig gebied, zoals het sturen van een brief, dient Belgacom uitsluitend het Nederlands te gebruiken (artikel 33, § 1, respectievelijk artikel 41, § 1, SWT).

Ook deze klachten zijn gegrond.

(Adviezen 28.101 en 30.028 van 23 april 1998)

- **Federale Voorlichtingsdienst:**
Enghien i.p.v. "Edingen" in het blad "Feiten".

Het weekblad "Feiten" dient beschouwd te worden als een bericht en mededeling aan het publiek uitgaande van een centrale dienst en dient in navolging van artikel 40, SWT, in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld.

In de Nederlandstalige versie van het blad "Feiten" van 19 maart 1997 had "Edingen" moeten staan i.p.v. *Enghien*.

(Advies 29.127/O van 29 januari 1998)

- **Rekenhof:**
taalgebruik bij lijst van mandaten, ambten en beroepen.

Overeenkomstig artikel 40, 2^e lid, SWT, stellen de centrale diensten de berichten en mededelingen die ze rechtstreeks richten aan het publiek in het Nederlands en het Frans.

Alhoewel artikel 40, 2^e lid, SWT, niet in Duitstalige mededelingen voorziet, moet ervoor worden gezorgd dat berichten en mededelingen van de centrale diensten die de Duitstalige bevolking kunnen aanbelangen, ook in het Duits worden verspreid, temeer daar de Duitstalige Gemeenschap in de huidige staatstructuur een volwaardige gemeenschap is.

De aangifte van mandaten, ambten en beroepen bij het Rekenhof zijn mededelingen uitgaande van de personen die aan de aangifteverplichting onderworpen zijn en geen berichten en mededelingen uitgaande van het Rekenhof. Het Rekenhof ziet er immers enkel op toe dat de lijst in het Belgisch Staatsblad wordt gepubliceerd.

Wat de door het Rekenhof zelf toegevoegde elementen betreft, verwijst de VCT naar het hierboven vermelde artikel, 40, 2^e lid, SWT, en naar haar rechtspraak inzake het Duits.
(Advies 29.333 van 8 januari 1998)

– **Luchthaven Brussel-Nationaal te Zaventem:**
berichten in vier talen.

Berichten en mededelingen via borden en beeldschermen op de voornoemde luchthaven kunnen, gelet op het internationale karakter van de luchthaven, gesteld worden in het Nederlands, het Frans, het Duits en het Engels (in deze volgorde). Tweetalige Nederlands-Franse aanduidingen dienen eerst in het Nederlands en dan in het Frans te worden gesteld. Aankondigingen enkel in het Engels zijn strijdig met de SWT.
(Advies 30.063/B van 3 september 1998)

– **Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid:**
Brochure niet in het Duits.

Het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid is een uitvoeringsdienst in de zin van artikel 44 SWT.

Overeenkomstig artikel 40, eerste lid, en 44, van de SWT, zijn de berichten en mededelingen die de centrale en uitvoeringsdiensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, onderworpen aan de taalregeling die terzake aan genoemde diensten bij deze gecoördineerde wetten wordt opgelegd.

Overeenkomstig artikel 11, § 2, worden in de gemeenten van het Duitse taalgebied de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Duits en het Frans gesteld.

Het Instituut moet zijn publicaties ook in het Duits uitgeven.

(Advies 30.081 van 22 oktober 1998)

– **Eerste minister:**
vraag om advies betreffende het taalgebruik voor de publicaties, de interne documenten en de internet-site *Planweb* van het Federaal Planbureau.

Publicaties

Het Federaal Planbureau is een centrale dienst. Zijn werkkring bestrijkt immers het hele land. M.b.t. de SWT zijn de publicaties van het Federaal Planbureau berichten of mededelingen aan het publiek.

Naar luid van artikel 40, 2^e lid, SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans gesteld (advies 2.081 van 8 februari 1968).

Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij zelf ter beschikking stellen van het publiek.

Conform de vaste rechtspraak van de VCT moeten de bewoordingen “in het Nederlands en in het Frans” begrepen worden in die zin dat al de teksten integraal en op voet van strikte gelijkheid in elk van beide talen in de bewuste berichten en mededelingen moeten voorkomen.

In haar rechtspraak heeft de VCT het principe van artikel 40, 2^e lid, evenwel genuanceerd.

In haar advies 1980 van 28 september 1967 oordeelde zij aldus dat, met het oog op het vrijwaren van de homogeniteit van de taalgebieden, de eentaligheid de regel was voor de berichten en mededelingen die de centrale en gelijkgestelde diensten richten aan het publiek uit de homogene gemeenten, terwijl het gebruik van de tweetaligheid vereist is m.b.t. het publiek van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, en de rand- en taalgrensgemeenten.

Indien de brochures daarentegen slechts beschikbaar zijn na telefonische aanvraag of op uitdrukkelijk verzoek worden bezorgd per post, dan gaat het om betrekkingen met particulieren. Conform artikel 41, § 1, maken de centrale diensten voor hun betrekking met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

In publicaties die bestemd zijn voor het buitenland en gesteld zijn in het Engels, dienen de naam en het adres van het Planbureau te worden vermeld in beide talen (Nederlands en Frans). Dit, om aan te geven dat de werkkring van dat bureau het hele land bestrijkt en dat de diensten van het Planbureau ertoe gehouden zijn de talen te gebruiken die door de SWT zijn voorgeschreven.

Verder bepaalt artikel 40, 2^e lid, van de SWT, dat, desgevallend, publicaties in het Duits ter beschikking worden gesteld van het Duitstalige publiek.

Interne werkdocumenten

Conform artikel 39, § 1, van de SWT, gedragen de centrale diensten zich, in hun binnendiensten, naar artikel 17, § 1, van diezelfde wetten (stelsel van de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad), met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld sub A, 5^e en 6^e, en B, 1^e en 3^e van die bepaling.

In zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten van Brussel-Hoofdstad gebruikt iedere plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, zonder een beroep op vertalers te doen, het Nederlands of het Frans, volgens navolgend onderscheid:

A. Indien de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is:

- 1° uitsluitend in het Nederlandse of in het Franse taalgebied: de taal van het gebied;
- 2° tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van het gebied;
- 3° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied: de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;
- 4° tegelijk in het Nederlandse en het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in één van de eerste twee gebieden: de taal van dat gebied;
- 5° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in deze laatste: de hierna onder B voorgeschreven taal;
- 6° uitsluitend in Brussel-Hoofdstad de hierna onder B voorgeschreven taal;

B. Indien de zaak niet gelokaliseerd of niet lokaliseerbaar is en:

- 2° door een particulier is ingediend: de door deze gebruikte taal;

De SWT stellen eveneens de taalkennis van de personeelsleden van de onderscheiden openbare diensten vast. Het gaat steeds om het gebruik van één van de drie landstalen. Anderdeels spreken de SWT nergens expliciet over het gebruik van het Engels voor de behandeling in binnendienst.

De VCT heeft er reeds meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer andere talen dan die waarin de SWT voorzien, in bijzondere gevallen met het oog op wervingen of bevorderingen wordt geëist, wanneer daartoe functionele redenen bestaan die inherent zijn aan de noodwendigheden van bepaalde betrekkingen.

Wat de internet-site Planweb betreft

De VCT is van oordeel dat de internet-site *Planweb* berichten en mededelingen richt aan het publiek. Conform artikel 40, § 2, SWT, moeten die berichten en mededelingen in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het buitenland en, desgevallend, zijn gesteld in een andere taal dan die welke in België gangbaar zijn, dienen de namen en adressen van de centrale en gelijkgestelde diensten te vermelden in de officiële talen die de betrokken diensten verondersteld worden te gebruiken (cfr. adviezen 23.038 en 23.039 van 13 juni 1991).

Op de internet-site *Planweb*, die toegankelijk is in het Engels, moeten de naam en het adres van het Planbureau in het Nederlands en het Frans worden vermeld, ten einde duidelijk te maken dat de werkring van de diensten van het Planbureau het hele land bestrijkt en dat zij ertoe gehouden zijn de talen te gebruiken die door de SWT zijn voorgeschreven.

(Advies 30.241 van 10 september 1998)

I. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

– Dienst Wegverkeer - Directie Inschrijvingen van de voertuigen: afleveren van inschrijvingsbewijzen die op de achterzijde Frans-Nederlands-Duits, voorgedrukt zijn.

Met toepassing van artikel 42, SWT, dient een centrale dienst de akten, getuigschriften, machtigingen en vergunningen te stellen in die van de drie talen (N-F-D) waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.

De VCT acht de klacht gegrond.

In zijn gevolg aan advies deelt de minister mee:

"Momenteel is het EEG-ontwerp in een definitieve beslissingsfase en wordt het DIV-ontwerp "inschrijvingsbewijs met twee luiken" er integraal op afgestemd.

Dit wil in concreto zeggen dat:

1. de meeste gegevens van het nieuwe inschrijvingsbewijs in de taal van de aanvrager zullen worden afgedrukt (o.a. alle voertuig- en houdergegevens).;
2. sommige sleutelwoorden in de elf talen van de gemeenschap zullen verschijnen, met evenwel predominantie van de taal van de aanvrager;
3. de waarschuwings- of aanbevelingsteksten op dit inschrijvingsbewijs in de drie landstalen, alsook het Engels zullen worden afgedrukt, met predominantie van de taal van de aanvrager.

Dit laatste is vooral belangrijk bij gewone verkoop, uitvoer of afbraak van het voertuig waarbij beide partijen van verschillende landstalen kunnen zijn en exact moeten weten hoe zij de beide luiken van het inschrijvingsbewijs moeten aanwenden bij de overdracht.

Het Engels werd toegevoegd opdat op die manier tenminste de autoriteiten van de ons omringende buurlanden de juiste draagwijdte van het dubbel luik kunnen begrijpen bij de aanbidding van een Belgisch voertuig ter inschrijving in hun land. Dit is van groot belang bij de bestrijding van de grensoverschrijdende autocriminaliteit.

Tegelijkertijd met de ingebruikneming van dit nieuwe model (voorzien voor einde 1998) zal de DIV een herschikking van de beschikbare printapparatuur doorvoeren zodat elke afzonderlijke printer slechts de inschrijvingsbewijzen in één enkele taalrol zal afdrucken, namelijk die van de aanvrager van de inschrijving.

Daarbij zal uiteraard met de in punten 2 en 3 aangebrachte modaliteiten worden rekening gehouden.

De dominante taal van het nieuwe inschrijvingsbewijs zal echter steeds diegene zijn die door de aanvrager werd aangekruist op diens aanvraagformulier (althans voor particulieren) of die door de taalwetten aan de rechtspersonen wordt opgelegd."

(Advies 28.156/G van 15 januari 1998)

– **Ministerie van Buitenlandse Zaken:**
Franstalige vermeldingen op Nederlandstalige documenten.

Het ministerie van Buitenlandse Zaken is een centrale dienst, die volgens artikel 42 van de SWT akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen stelt in die van de drie talen, waarvan de belanghebbende particulier het gebruikt vraagt. De gebruikte taal van de kwestieuze akten en getuigschriften was het Nederlands.

Alle bijkomende vermeldingen dienden eveneens in het Nederlands te zijn.

(Advies 30.114 van 11 juni 1998)

– **Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen:**
taal van de beslissing en betekening ervan aan de kandidaat-vluchteling.

Het Commissariaat-generaal is een centrale dienst in de zin van de SWT.

De wet van 10 juli 1996 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bevat bijzondere bepalingen (artikelen 2 en 8) betreffende het onderzoek inzake de erkenning als politiek vluchteling. De VCT acht zich dus niet langer bevoegd terzake.

Zij is echter van oordeel dat een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de beslissing die door het Commissariaat-generaal wordt genomen (een akte) en de betekening ervan.

De taal van de akte is geregeld door artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980.

De betekening van de beslissing gebeurt door de burgemeester. De voor deze laatste bestemde inlichtingen dienen in de taal van het gebied te worden gesteld en een gesloten omslag moet de beslissing – de akte als dusdanig – bevatten.

(Advies 30.194 van 22 oktober 1998)

J. SABENA

– **Sabena:**
de voorzitter van Sabena gebruikt nooit het Nederlands tijdens persconferenties.

Artikel 2 van het koninklijk besluit van 10 oktober 1978 preciseert dat Sabena onderworpen is aan alle bepalingen van de taalwetgeving, voor zover dat besluit er niet uitdrukkelijk van afwijkt. Een persconferentie dient als één geheel dient beschouwd te worden. Zij dient voor Sabena in navolging van artikel 40, SWT, in het Nederlands en in het Frans gehouden te worden met dien verstande dat er naar een evenwicht moet gezocht worden in het gebruik van de beide talen. Dit geldt eveneens voor de ter beschikking gestelde documenten. Wanneer de behoeften van de concurrentie het vereisen, mag eveneens het Engels gebruikt worden (artikel 8, § 1, van het koninklijk besluit van 10 oktober 1978).

Blijkens het dossier bestaat er tijdens de Sabena-persconferenties geen gebrek aan evenwicht tussen het gebruik van het Nederlands en van het Frans. De klacht is ongegrond.

(Advies 29.041/B van 30 april 1998)

– **Sabena:**
mededelingen aan de reizigers in het vliegtuig.

Gelet op haar statuut en opdracht, is Sabena een openbare dienst in de zin van de SWT. Afgezien van de bijzondere maatregelen die op Sabena van toepassing zijn, dienen de mededelingen tijdens de vluchten van de maatschappij eerst in de landstalen te worden gedaan en dan eventueel in een of meer andere talen.

(Advies 29.261 van 2 juli 1998)

– **Sabena:**
ééntalig Franse publicatie in *Vlan* van een wervingsbericht voor elektriciens, mecaniciens en plaatslagers.

Conform artikel 40 van de SWT, dienen de centrale diensten de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks richten tot het publiek, te stellen in het Nederlands en het Frans. De mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben.

Een Nederlandstalige publicatie in "Deze Week in Brussel" beantwoordt aan die voorwaarden.

(Advies 29.290/A van 23 april 1998)

II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

A. TAALKADERS

Algemeenheden

In 1998 hebben de verenigde afdelingen een advies uitgebracht betreffende een ontwerp van trappen van de hiërarchie en taalkaders. Het heeft betrekking op de Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (DBDMH).

Een eerste taalkaderdossier betreffende de DBDMH, ingediend op 22 december 1997, was niet gestaafd met doorslaggevende cijfergegevens en parameters conform de rechtspraak van de VCT en de Raad van State.

Ingevolge foute cijfers in de voorstelling van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering heeft de minister de procedure overgedaan.

En nieuw dossier werd op 13 november 1998 ingediend conform de methodologie die door de VCT werd aangereikt en op grond van een nieuwe personeelsformatie.

Boven rang 13 was de voorgestelde verhouding 70,63% F - 29,37% N.

Voor elke dienstafdeling werden cijfergegevens meegedeeld en verscheidene parameters aangewend. Zulks, conform de vraag van de VCT van 12 juni 1998.

Die cijfergegevens weerspiegelden het werkvolume van de door de DBDMH behandelde zaken, meer bepaald volgens het criterium van artikel 17, § 1, B, 2°, van de SWT – zaken ingediend door een particulier. Voor de dossiers die betrekking hebben op studie en conceptie van het algemeen beleid, werd een 50/50-verdeelsleutel toegepast. Het ontwerp werd door de VCT goedgekeurd op 4 december 1998.

(Advies 30.322 van 4 december 1998)

Rechtspraak

– **Gewestelijke Brusselse Dienst voor Arbeidsbemiddeling:** **afwijzing van een Nederlandstalige kandidaat hoofdarbeidsbemiddelaar**

De betrekking van hoofdarbeidsbemiddelaar (rang 25) staat gerangschikt op de 5^e trap van de hiërarchie. Op die trap voorzien de taalkaders in 15 F en 7 N betrekkingen. Op het ogenblik dat de benoemingsvoorstellen in november 1997 werden gedaan, waren de 7 betrekkingen van het Nederlandse taalkader bezet en kon er dus geen Nederlandstalige kandidaat in aanmerking worden genomen.

De benoeming van drie Franstalige hoofdarbeidsbemiddelaars bracht het aantal beklede vaste betrekkingen op de 5^e trap van het Franstalige kader op 12, wat, zelfs rekening houdend met de twee Franstalige ambtenaren die op die trap een uitdovingsbetrekking bekleden, nog steeds strookt met de taalkaderverhoudingen.

(Advies 29.329 van 10 september 1998)

B. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– **Vervoermaatschappij TEC:** **de autobussen op de lijn 18 “Leuven-Geldenaken” worden bestuurd door chauffeurs die meer en meer Nederlandsonkundig zijn; de reclame en de mededelingen aan de reizigers zijn, op diezelfde lijn, in het Frans gesteld.**

De TEC-autobuslijnen zijn gedecentraliseerde diensten van de Waalse regering waarvan de werkring niet het gehele ambtsgebied van het gewest bestrijkt (artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen).

Wat de lijn "Leuven-Geldenaken" betreft, voorziet voornoemde wet echter niet in een taalregeling voor de diensten van de Waalse regering waarvan de werkring gemeenten uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt. Bij gebrek daaraan, moet worden verwezen naar de SWT

Conform artikel 36, § 1, 3°, SWT, dat verwijst naar artikel 34, § 1, en conform de rechtspraak van de VCT terzake (advies 23.053 van 23 oktober 1991), dient het personeel van de autobuslijnen Leuven-Geldenaken zich tot de gebruikers te richten in de taal van deze laatste, d.i. in het Nederlands of in het Frans, ongeacht de plaats waar de bus zich op de lijn bevindt.

Conform artikel 36, § 1, 3°, SWT, dat verwijst naar artikel 34, § 1, en conform de rechtspraak van de VCT terzake (advies 1868 van 5 oktober 1967, 3.256 van 25 november 1991 en 27.118, voornoemd), moeten, anderdeels, de berichten en mededelingen aan de reizigers gesteld zijn in de taal van de gemeenten die op de buslijn liggen, d.w.z. in het Frans en in het Nederlands.

(Advies 29.258 van 4 juni 1998)

– **Vlaamse Gemeenschapscommissie – Gemeenschapscentrum "Ten Weyngaert":** **extra taalkennis personeel.**

Overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen vallen de diensten van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied.

Overeenkomstig artikel 15 van de SWT kan niemand in de plaatselijke diensten van een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden, indien hij de taal van het gebied niet kent.

De SWT maken het in principe niet mogelijk de kennis van de andere landstaal te eisen.

Blijkens de vaste rechtspraak van de VCT kan de kennis van andere dan de in de taalwet voorgeschreven talen echter worden vereist in bijzondere gevallen en voor redenen die inherent zijn aan het ambt. Dit, teneinde de normale uitoefening van het ambt mogelijk te maken. De verantwoordelijke overheid dient daartoe vooraf de toestemming van de VCT te vragen.

Gelet op de doelstellingen van het Gemeenschapscentrum en de specificiteit van de betrekking van straatopbouwwerker was het vereisen van een bijkomende kennis van één of meerdere vreemde talen in casu verantwoord. De VCT werd echter niet om toestemming gevraagd.

De klacht is op dat punt gegrond.

(Advies 29.331/N van 2 april 1998)

- **Brusselse Hoofdstedelijke Regering – College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie:**
de omzendbrieven van 28 november 1997 omtrent de verbetering van het onthaal van de gebruikers in de plaatselijke besturen bevatten richtlijnen die in strijd zijn met artikel 21, §§ 2 et 5, van de SWT.

De VCT neemt akte van de inspanningen die door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering worden geleverd ter bevordering van de inschrijvingen voor VWS-examens en ter verbetering van het aanleren van de tweede taal, maar is niettemin van oordeel dat de bedoelde omzendbrief, met de weliswaar prijzenswaardige bedoeling artikel 21, §§ 2 en 5, te verzoenen met de diensnoodwendigheden, voor de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, een regeling invoert die afwijkt van de taalregeling ingesteld door Hoofdstuk III, afdeling III van de voornoemde wetten. Maar zulk een regeling die afwijkt van de regels betreffende het gebruik van de talen in bestuurszaken in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, kan alleen door de federale overheid worden ingevoerd.

(Advies 29.348/E - 30.018/C - 30.018/S - 30.019/S - 30.019/T - 30.046/9 - 30.046/7 van 19 maart 1998)

- **Minister van Jeugd en Vorming van de Duitstalige Gemeenschap:**
vraag om advies aangaande de vraag of een diploma uitgereikt door de Duitstalige Gemeenschap kan gelden als bewijs van de kennis van het Duits (artikel 15, § 1, SWT).

Het diploma in kwestie betreft het volgen van 480 uren Duits op het niveau van het hoger technisch secundair onderwijs. Het gaat niet om het diploma van de hele cyclus hoger technisch secundair onderwijs in het Duits.

In artikel 15 van SWT is er evenwel sprake van het vereiste diploma. Hiermee wordt het diploma bedoeld dat toegang verleent tot de betrekking.

Bij ontstentenis van een dergelijk diploma dat aangeeft dat het onderwijs volledig in de taal van het gebied werd genoten, dient de betrokkene, vóór zijn aanwerving, bij het VWS het examen over de kennis van het Duits af te leggen waarin wordt voorzien door artikel 15, § 1, van de SWT, en dat wordt georganiseerd conform artikel 7 van het koninklijk besluit IX van 30 november 1966.

(Advies 30.010 van 19 februari 1998)

- **Gemeente Kraainem – Franstalige school:**
ingevolge het VCT-advies 29.087, heeft de Vlaamse minister van Onderwijs de directrice aangeraden een VWS-examen af te leggen om bij haar pensionering moeilijkheden te vermijden.

De VCT vestigt de aandacht van de minister op het arrest van de Raad van State 22.835 van 18 januari 1983 waaruit blijkt dat zelfs indien de hoofdonderwijzeres van de Franstalige school van Wezembeek-Oppem niet zou voldoen aan de in artikel 27 van de SWT, zij verworven rechten geniet wat haar administratieve hoedanigheid als hoofdonderwijzeres en de eraan verbonden bezoldigingsregeling betreft.

De klacht is niet gegrond aangezien de minister enkel maar een raad heeft gegeven en geen enkele beslissing heeft genomen.

(Advies 30.117 van 29 oktober 1998)

– **Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap – BRF:**
taalkennis personeelsleden.

De taalwet spreekt, wat de vereiste taalkennis betreft, steeds over het vereiste diploma of over een taalexamen dat, blijkens de bewoordingen van het koninklijk besluit IX, met betrekking tot het vaststellen van het taalregime in de plaats komt van het opgelegde diploma. Zo er geen diploma vereist wordt, kan er ook geen sprake zijn van een vervangend taalexamen.

De vraag of er een diploma vereist is, wordt uitsluitend geregeld door het statuut dat van toepassing is op de betrekkingen in kwestie.

In de voorliggende gevallen – interne kandidaten aan wie geen diplomavereisten worden opgelegd, of een volledig intern examen zonder diplomavereiste of een intern bevorderingsexamen – kan er geen vervangend taalexamen worden georganiseerd.

Uiteraard kan geen afbreuk gedaan worden aan de basisstelling van artikel 15, SWT, volgens welke niemand benoemd of bevorderd kan worden zo hij de taal van de streek niet kent. Dit is immers onontbeerlijk om de naleving van de bepalingen van de taalwetgeving te kunnen verzekeren.

De aard en het karakter van een examen worden bepaald door de statutaire bepalingen die van toepassing zijn op de ambtenaren in kwestie en worden niet geregeld door de bepalingen van de taalwetgeving.

(Advies 30.138 van 18 juni 1998)

– **Minister-president van de regering van de Duitstalige gemeenschap:**
vraag om advies betreffende het instellen van de kennis van het Frans als geschiktheidsvoorwaarde bij bevorderingsexamens voor het personeel van het ministerie van de Duitstalige Gemeenschap.

Wat de taalkennisvereisten voor het personeel van het betrokken ministerie betreft, dient verwezen te worden naar artikel 69 van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap.

Luidens dat artikel dienen de ambtenaren van de diensten van de regering van de Duitstalige Gemeenschap enkel het bewijs te leveren van de grondige kennis van het Duits.

De VCT wijst evenwel op haar vaste rechtspraak luidens welke het toegestaan is dat de kennis van andere dan in de taalwet voorziene talen, wordt vereist in bijzondere gevallen en voor redenen die inherent zijn aan het ambt teneinde de normale uitoefening van het ambt mogelijk te maken. De verantwoordelijke overheid dient daartoe vooraf de toestemming van de VCT te vragen.

Wat de geviseerde functies betreft, (inspectieassistent, directiesecretaris en adjunct) mag de bijkomende kennis van het Frans als geschiktheidsvoorwaarde gesteld worden.

Over de vorm en de inhoud van de taalexamens kan de VCT zich niet uitspreken: zij is enkel bevoegd voor de door de taalwetgeving voorgeschreven taalexamens.

(Advies 30.230 van 8 oktober 1998)

C. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- **Ministerie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest:**
niet-naleving van de SWT bij de procedure tot bevordering van een Franstalige ambtenaar tot een ambt van rang 14 in de schoot van de directieraad.

De bevorderingsprocedure houdt in dat de directieraad, voor het beoordelen van de managerskwaliteiten van de kandidaten voortaan wordt bijgestaan door externe deskundigen. Het advies van deze laatsten wordt onvertaald voorgelegd aan de directieraad. De directieraad van het ministerie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest is een tweetalig samengesteld adviescollege.

Artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen verwijst m.b.t. de centrale- en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering naar hoofdstuk V, afdeling I, van de SWT (de bepalingen betreffende het gebruik van het Duits uitgezonderd).

Conform artikel 39, § 1, dat verwijst naar artikel 17, § 1, B, 1°, van de SWT, behandelen de centrale diensten, in binnendienst, de zaken die een ambtenaar van de dienst betreffen, in de taal van deze laatste, zonder een beroep te doen op vertalers.

Daaruit volgt dat alle stukken van het dossier van een ambtenaar in diens taal zijn gesteld en als dusdanig, onvertaald, worden voorgelegd aan de directieraad.

De directieraad moet, door zijn samenstelling, derhalve in staat zijn kennis te nemen van alle documenten die de ambtenaar betreffen en die gesteld zijn in de taal van deze laatste.

De VCT oordeelde derhalve dat het eentalig Franse advies van de deskundigen niet moest vertaald worden conform artikel 17, § 1er, B, 1°, van de SWT.
(Advies 30.016 van 3 september 1998)

D. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Vlaamse Milieumaatschappij:**
een Franstalige uit Wemmel kreeg het aanslagbiljet betreffende de heffing tegen de vervuiling van de oppervlaktewateren (ondanks zijn bezwaren en verzoeken om het in het Frans te krijgen) in het Nederlands toegestuurd tussen 1990 en 1994, in het Frans in 1995 en op een verkeerd adres in 1996; gerechtsdeurwaarders traden op ingevolge het niet betalen van die diverse heffingen.

Met toepassing van artikel 36, § 2, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, en artikel 25, 1e lid, van de SWT, moeten de diensten van de Vlaamse regering in de randgemeenten en in hun betrekkingen met een particulier de taal van deze laatste gebruiken, voor zover het gaat om het Nederlands of om het Frans.

De bewuste diensten moeten het nodige doen om de taalaanhorigheid van particulieren uit gemeenten met een speciale regeling te achterhalen. Indien de taalaanhorigheid niet bekend is, bestaat er een vermoeden *juris tantum* volgens hetwelk de particulier de taal van het gebied gebruikt – in casu dus het Nederlands.

In het onderzochte geval was de taalaanhorigheid van klager de VMM bekend, aangezien de betrokkene reeds in 1990 had gevraagd zijn heffingsbiljet in het Frans te krijgen (hij kreeg zulks één enkele keer, in 1995).

Wat de aanmaningen van de gerechtsdeurwaarder betreft, dient, ten slotte, te worden opgemerkt dat deze laatste optreedt krachtens artikel 516 van het gerechtelijk wetboek; hij heeft dus geen administratieve handeling gesteld die onder toepassing van artikel 1, § 1, 4, van de SWT valt.

Wat dit laatste punt betreft, is de VCT derhalve onbevoegd.
(Advies 29.034 van 4 juni 1998)

– **Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering:**
brief aan een Vlaams volksvertegenwoordiger op papier met Frans hoofd.

Krachtens artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, en van artikel 41, § 1, van de SWT, gebruiken de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering met als werkkring het gehele gebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, voor hun betrekkingen met particulieren, de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, zijnde het Nederlands of het Frans.

Het hoofd van een brief vormt er een wezenlijk onderdeel van, en dient in dezelfde taal als de brief te zijn gesteld. In dit geval had het briefhoofd Nederlandstalig moeten zijn.
(Adviezen 29.270/M en 29.270/O van 10 september 1998)

– **Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Informatiedienst:**
Nederlandsonkundige telefonist.

In navolging van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, gebruiken de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering als bestuurstaal het Nederlands en het Frans. Betrekkingen met particulieren gebeuren derhalve in één van die beide talen, naargelang van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. (artikel 41, SWT).

Aangezien de minister meedeelde dat een tweetalige telefonist(e) van het ministerie de oproepen doorschakelt naar een ambtenaar van de dienst die zich de taal van de correspondent kan uitdrukken, en dat niet kan nagegaan worden wat de oorzaak was van het incident, kan de VCT zich niet uitspreken over de gegrondheid van de klacht.
(Advies 29.127/K van 23 april 1998)

– **Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Administratie van Financiën:**
tweetalig aanslagbiljet – kohieruittreksel 1996 gestuurd aan een Nederlandstalige particulier uit Jette.

De Administratie van Financiën van het voornoemde ministerie is een gecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering in de zin van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen. Conform de vaste rechtspraak van de VCT is een aanslagbiljet een betrekking met een particulier.

Krachtens artikel 41, § 1, van de SWT, waarnaar artikel 32 van de hierboven vermelde wet verwijst, gebruiken de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering met als werkkring het gehele gebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, voor hun betrekkingen met particulieren, de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, zijnde het Nederlands of het Frans.
(Advies 29.205/R van 15 januari 1998)

– **Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding:**
Nederlandstalige oproepingsbrief met Franse vertaling in een envelop met Nederlandstalig hoofd, gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

De VDAB is een dienst zoals bedoeld in artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, namelijk een dienst van de Vlaamse regering waarvan de werkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat. Met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, zijn dergelijke diensten onderworpen aan de regeling die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek voor de betrekkingen met de particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Het sturen van documenten aan een particulier is een betrekking met die laatste.

Artikel 12, 3de lid, van de SWT, bepaalt dat in de taalgrensgemeenten, zoals Voeren, de diensten zich tot de particulieren richten in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.
(Advies 29.240 van 18 juni 1998)

– **Vlaamse Milieumaatschappij:**
Nederlandstalig aanslagbiljet aan een Franstalige uit Voeren.

Aanslagbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren. De Vlaamse Milieumaatschappij is een dienst waarvan de werkring het gehele ambtsgebied van de gemeenschap of het gewest bestrijkt, in de zin van artikel 35 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Artikel 36, § 2, van de voormelde wet bepaalt dat met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, op de hierboven bedoelde diensten de taalregeling van toepassing is die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Artikel 12, 3^e lid, van de SWT, bepaalt dat in de taalgrensgemeenten de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik ervan hebben gevraagd.
(Adviezen 29.326 van 18 juni 1998 en 30.242 van 17 december 1998)

– **Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp:**
Nederlandsonkundige telefonist en eentalig Franse factuur.

In navolging van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 41, § 1, SWT, gebruiken de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke regering voor hun betrekkingen met particulieren het Nederlands of het Frans naargelang van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Bijgevolg diende de operator tijdens de oproep van de Nederlandstalige klagster uitsluitend het Nederlands te gebruiken.

De factuur die de klagster later werd gestuurd diende in het Nederlands gesteld te zijn.
(Advies 29.327 van 2 juli 1998)

– **Vlaamse milieumaatschappij:**
Nederlandstalig heffingsbiljet voor de gewestbelasting ter bescherming van de oppervlaktewateren, aan een Franstalige inwoner van Drogenbos.

Betalingsberichten zijn betrekkingen van een openbare dienst met particulieren.

Krachtens artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zijn de diensten van de Vlaamse regering waarvan de werkring het gehele ambtsgebied van de Gemeenschap of het Gewest bestrijkt, in de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied onderworpen aan de taalregeling die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten voor de betrekkingen met particulieren.

Artikel 25, 1^e lid, van de SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten in de randgemeenten in hun betrekkingen met de particulieren de door de betrokkene gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Die diensten moeten zich inspannen om de taalaanhorigheid te kennen van de particulieren die in de gemeenten met een speciale taalregeling wonen.

Indien die aanhorigheid niet bekend is, geldt het vermoeden *juris tantum* dat de particulier gebruik maakt van de taal van de streek waar hij woont, in dit geval het Nederlands.

Aangezien de klager voor 1997 een Franstalig aanslagformulier heeft gevraagd en dat hij dit heeft ontvangen, terwijl hij zich voordien niet had gemeld, is de klacht ontvankelijk maar niet gegrond is.

(Advies 29.345 van 23 april 1998)

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
aanslagbiljet van de Brusselse gewestbelasting, met Nederlandstalige vermeldingen gestuurd aan een Franstalige particulier uit Watermaal-Bosvoorde.

Artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, die sedert 17 juni 1989 van kracht is, laat de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke regering onder toepassing vallen van Hoofdstuk V, Afdeling I, van de SWT, de bepalingen betreffende het gebruik van het Duits uitgezonderd.

Daaruit volgt dat de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke regering, naar luid van artikel 41, § 1, 1^e lid, van de SWT, voor hun betrekkingen met particulieren, gebruik moeten maken van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Een aanslagbiljet uitgaande van de Brusselse Hoofdstedelijke regering dat aan een Franstalige wordt gericht, moet dus integraal in het Frans zijn gesteld.

(Advies 29.346 van 23 april 1998)

– **Vlaamse Milieumaatschappij:**
Nederlandstalige aanslagbiljetten aan Franstaligen uit Kraainem.

Aanslagbiljetten zijn betrekkingen met particulieren.

Met toepassing van artikel 36, § 2, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en van artikel 25, 1^e lid, van de SWT, moeten de diensten van de Vlaamse regering in de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier, de door de betrokkene gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De voormelde diensten moeten zich ertoe inspannen de taalaanhörigheid van particulieren die in de gemeenten met een speciale taalregeling wonen te kennen. Indien de taalaanhörigheid niet bekend is, geldt het vermoeden *juris tantum* dat de particulier de taal gebruikt van het gebied waar hij woont, in dit geval het Nederlands.

Een gerechtsdeurwaarder wiens interventie bestaat uit het sturen van aanmaningen, stelt, anderdeels, geen handeling die onder toepassing valt van artikel 1, § 1, 4°, SWT. De VCT is terzake derhalve niet bevoegd.

(Advies 29.356 van 2 juli en 24 september 1998)

– **Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling:**
Franstalige oproepingsbrief aan een Nederlandstalige particulier uit Sint-Jans-Molenbeek.

Een oproepingsbrief is een betrekking met een particulier. De BGDQ is een gecentraliseerde dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Overeenkomstig artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989, houdende diverse institutionele hervormingen, dat inzake betrekkingen met een particulier, verwijst naar artikel 41, § 1, van de SWT moeten de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gebruik maken van die van de talen, het Nederlands of het Frans, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Wanneer niet kan worden uitgemaakt tot welke taalgroep de geadresseerde behoort, dienen twee brieven, een ééntalig Nederlandse en een ééntalig Franse achtergelaten of opgestuurd te worden (cfr. advies 28.114 van 26 september 1996)

(Advies 30.034/9 van 11 juni 1998)

– **Vlaamse Milieumaatschappij:**
Nederlandstalige factuur, informatiebericht en envelop aan een Franstalige uit Voeren.

Naar luid van artikel 36, § 2, van de wet van 9 augustus 1989, is m.b.t. de gemeenten met een speciale regeling uit hun ambtsgebied, op de diensten van de Vlaamse regering waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van de Gemeenschap of van het Gewest bestrijkt, de taalregeling van toepassing die door de SWT aan de plaatselijke diensten van die gemeente is opgelegd voor de betrekkingen met particulieren.

Artikel 12, 3^e lid, SWT, bepaalt dat, in de taalgrensgemeenten, de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Het verdient aanbeveling dat de Franstalige inwoner van Voeren zijn taalkeuze expliciet te kennen geeft bij een eerste contact met de dienst.

Indien de dienst de taalaanhörigheid van een Voerenaar niet kent, schrijft hij hem aan in het Nederlands.

De dienst moet echter wel de nodige inspanningen doen om die taalaanhörigheid te achterhalen.

Zoals de VCT het meermaals heeft aangestipt in haar adviezen betreffende gelijkaardige klachten, zou de dienst de belastingplichtigen moeten repertoriëren, zodanig dat zij, na hun taalkeuze te hebben meegedeeld bij een eerste contact met de dienst, niet telkens opnieuw moeten vragen naar het verkrijgen van de faciliteiten waarin de wet voorziet.

De klacht is niet gegrond, voor zover de verzendende dienst de taalaanhörigheid van de klager niet kon kennen.

(Advies 30.036 van 18 juni 1998)

– **Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
eentalig Franse uitnodiging aan een Nederlandstalige particulier.

In navolging van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 41, § 1, van de SWT, maken de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke regering gebruik van het Nederlands of het Frans in hun betrekkingen met particulieren naargelang van de taal waarvan betrokkene zich heeft bediend.

Bijgevolg diende de uitnodiging in het Nederlands gesteld te worden.
(Advies 30.051 van 2 juli 1998)

– **Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening:**
Nederlandstalige factuur aan een Franstalige uit Voeren.

Artikel 34, § 1, 4de lid, van de SWT, bepaalt dat een gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier, de taal gebruikt die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12, 3de lid, van de SWT, bepaalt dat de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Wanneer de dienst de taalaanhorigheid van die particulieren niet kent, geldt het vermoeden *juris tantum* dat de taal van de particulier die is van het gebied waar hij woont.

De klacht is niet gegrond doordat de klager nooit melding heeft gemaakt van zijn taalaanhorigheid.

(Advies 30.091 van 2 juli 1998)

– **Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap - Dienst Kijk- en Luistergeld:**
Nederlandstalige betaalbiljetten of controleberichten aan Franstalige inwoners van Linkebeek en Wezembeek-Oppem.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, is m.b.t. de gemeenten met een speciale regeling, op de diensten zoals de Dienst Kijk- en Luistergeld te Aalst, waarvan de werkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Volgens artikel 25, § 1, van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten voor hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De bedoelde diensten moeten zich ertoe inspannen de taalaanhorigheid van de particulieren uit gemeenten met een speciale regeling te achterhalen. Indien de taalaanhorigheid niet bekend is, geldt het vermoeden *juris tantum* volgens hetwelk de particulier de taal gebruikt van het gebied waarin hij woont – in casu het Nederlands.

In de huidige gevallen was de taalaanhorigheid van de klagers wel degelijk bekend. Zij hebben van de Dienst Kijk- en Luistergeld te Aalst, altijd Franstalige betaalbiljetten ontvangen.

Wat het controlebericht betreft, dat in het Nederlands aan één van de klagers werd gericht, kon de afzender de taalaanhorigheid van de betrokkene niet kennen, aangezien deze niet was opgenomen in het bestand van de bewuste dienst.

(Advies 30.116-30.123-30.125-30.128-30.129 van 3 en 24 september 1998)

- **Vlaams minister van Gezin en Welzijn:**
vraag om advies betreffende de wettigheid van door het Burgerlijk Ziekenhuis van Ronse (OCMW) afgeleverde tweetalige facturen.

Een factuur is een betrekking met een particulier.

Overeenkomstig artikel 12, 3^e lid, van de SWT, wenden de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik ervan hebben gevraagd.

Hieruit volgt dat in een OCMW-ziekenhuis van een taalgrensgemeente, het gebruik van tweetalige facturen strijdig is met de taalwetten. Het document in kwestie moet volledig in de taal van de patiënt gesteld zijn, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.
(Advies 30.157 van 22 oktober 1998)

E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
eentelig Franse vermeldingen in het tijdschrift "Stedelijke Solidariteit - Solidarités Urbaines " van september 1996 en januari 1997.

Het tijdschrift "Stedelijke Solidariteit" is het informatieorgaan van de GIASS.

Overeenkomstig artikel 32 § 1, 3e lid van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat wat de berichten en mededelingen aan het publiek verwijst naar artikel 40 van de SWT, dienen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering hun berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans te stellen.

Wanneer de mededelingen in de twee talen in éénzelfde publicatie voorkomen, dan moeten de woorden "in het Nederlands en in het Frans" zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten gelijktijdig en integraal in de twee talen op voet van gelijkheid in het tijdschrift moeten voorkomen (cfr. advies 28.058 van 7 november 1996).
(Advies 28.216/D – 29.046/O van 11 juni 1998)

- **Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
klacht tegen de Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp – jaarverslag 1995.

Jaarverslagen zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

De voornoemde dienst is een instelling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en als dusdanig onderworpen aan artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen (gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten), die inzake taalgebruik bij mededelingen en berichten aan het publiek verwijst naar de bepalingen van artikel 40 van de SWT.

Op grond van deze bepalingen dienen dergelijke mededelingen en berichten te zijn gesteld in het Nederlands en het Frans, hetzij in hetzelfde document op gelijke wijze in de twee talen, hetzij in afzonderlijke eentalige en evenwaardige Nederlandse en Franse versies.
Het plaatsen van tweetalige (N/F) onderschriften bij foto's in de Nederlandse versie van het voornoemde jaarverslag is dan ook niet conform de wet, daar deze onderschriften uitsluitend in het Nederlands dienen te zijn gesteld.

Wat de gebruikte afkortingen op pagina's 23 en 24 betreft, kan de VCT aannemen dat om redenen van overzichtelijkheid en efficiëntie niet telkens Nederlandse en Franse afkortingen voor een zelfde

categorie van bouwwerk dienen te worden gebruikt. Er dient echter wel een evenwicht te bestaan bij het bepalen van de afkortingen tussen het gebruik van het Nederlands en het Frans. In zoverre van dit principe wordt afgeweken, komt de klacht gegrond voor.

Het gebruik van de tweetalige benaming "Bruxelles-Brussel" in het logo van de dienst tenslotte, is geen overtreding van de bepalingen van de SWT, aangezien deze benaming deel uitmaakt van het logo, en dit hetzelfde is voor de gehele dienst.

(Advies 29.046/L van 5 maart 1998)

– **Vlaams minister van Openbare Werken:**
vraag om advies betreffende de bewegwijzering in de zes randgemeenten.

De VCT verwijst naar haar principadvies 1581 van 2 februari 1967 en verband met de verkeersborden, en naar de vestigingsplaats van de dienst (Wegen Vlaams-Brabant) te Brussel.

Artikel 35, § 1, b, van de SWT, is derhalve van toepassing. De verkeersborden in de randgemeenten moeten in het Nederlands én in het Frans worden gesteld, met voorrang voor het Nederlands.

(Advies 29.105 van 2 juli 1998)

– **Ontwikkelingsmaatschappij Gewestelijke voor Brussel:**
eentalig Franse aankondigingen in *Vlan*.

In navolging van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen dat verwijst naar artikel 4, SWT, stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans.

De mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben (cfr. advies 28.048/D/II/PN/SM van 30 mei 1996).

Gelet op het feit dat de Nederlandstalige versie van de advertentie verscheen in "Deze Week in Brussel", een blad met een gelijkaardige verspreidingsnorm als *Vlan*, is de klacht ongegrond.

(Advies 29.106/A van 23 april 1998)

– **Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
eentalig Frans bericht in *Vlan*.

In navolging van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen dat verwijst naar artikel 40, SWT, stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans.

De mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie.

Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben (cfr. advies 28.048/D/II/PN/SM van 30 mei 1996).

Gelet op het feit dat de Nederlandstalige versie van het bericht verscheen in "Deze Week in Brussel", een blad met een gelijkaardige verspreidingsvorm als *Vlan*, is de klacht ongegrond.

(Advies 29.106/B van 23 april 1998)

- **Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
publicatie van tweetalige berichten waarvan de Nederlandse tekst minder gegevens bevat.

In navolging van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en van artikel 40, SWT, stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten en mededelingen aan het publiek, in het Nederlands en in het Frans.

Volgens de rechtspraak van de VCT moeten de termen "in het Nederlands en in het Frans" in die zin worden geïnterpreteerd dat alle teksten tegelijkertijd, integraal en op strikte gelijke voet in beide talen worden overgenomen in de berichten en mededelingen aan het publiek (advies 4094 van 14 oktober 1975).

Dit betekent dat de Nederlandse tekst en de Franse tekst dezelfde inhoud moeten hebben en in hetzelfde lettertype moeten gesteld worden.

(Advies 29.127/C van 26 maart 1998)

- **Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
***Annuaire fiscal, régional et communal – Région de Bruxelles-Capitale et des 19 communes* – uitgave 1996-1997, uitsluitend in het Frans, alhoewel betoelaagd door het Gewest.**

Wanneer openbare overheden, een privé-initiatief ondersteunen, moeten vermijden de indruk te wekken dat zij terzake verantwoordelijk zijn. Dit, om alle dubbelzinnigheid t.a.v. de SWT uit te schakelen (cfr. advies 24.083 van 17 februari 1993).

De klacht is niet gegrond doordat het om een privé-initiatief gaat. De VCT suggereert evenwel dat de Brusselse minister belast met Ruimtelijke Ordening zijn steun eveneens zou betuigen aan een gelijkaardige Nederlandstalige uitgave of, eventueel, aan de vertaling van het bewuste werk, mocht de gelegenheid zich daartoe voordoen.

(Advies 29.127/F – 29.270/N van 26 november 1998)

- **Ministerie van het Waals Gewest:**
brochure over afval in het Duitse taalgebied enkel in het Frans.

Overeenkomstig artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, is op de diensten van de Waalse Gewestregering waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van het Waalse Gewest bestrijkt, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, de taalregeling van toepassing die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek.

In de gemeenten van het Duitse taalgebied worden de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Duits en in het Frans gesteld (artikel 11, § 2, SWT).

(Advies 29.216 van 12 februari 1998)

- **Brussels Instituut voor Milieubeheer:**
eentalig Franse advertentie in het universitair tijdschrift *Nouvelles de la Science et des Technologies* – Gordes-ULB.

Krachtens artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 40 SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest rechtstreeks richten tot het publiek, gesteld in het Nederlands en in het Frans.

Nochtans oordeelt de VCT dat in dit geval de advertentie enkel in het Frans mocht geplaatst worden, aangezien zij zicht richt tot een bepaalde doelgroep, dat zij gepubliceerd werd op aanvraag van een Franstalig universitair blad en dan ook niet beschouwd kan worden als een algemene mededeling aan het publiek.

De VCT legt er evenwel de nadruk op dat het noodzakelijk is, ook bij het inwerken op doelgroepen, een evenwicht te handhaven op het stuk van de informatie die in elk van beide talen wordt verstrekt. Dit, in casu, door zowel in Nederlandstalige als Franstalige bladen te adverteren (cfr. advies 29.127).

(Advies 29.233/W van 26 maart 1998)

– **Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen:**

de handleiding betreffende de bouw- en verkavelingsaanvragen is bij het gemeentebestuur te Linkebeek enkel beschikbaar in het Nederlands.

Het bedoelde document is voornamelijk bestemd voor de gemeenteambtenaren om hulp te verlenen aan elke aanvrager en/of ontwerper (architect) die een bouw- of verkavelingsvergunning (in hoofdzaak een binnendienstdocument) nodig heeft .

Het is dus geen document dat verplicht moet worden geraadpleegd, maar veeleer een hulpmiddel bij de dossiersamenstelling van een bouw- of verkavelingaanvraag.

Deze handleiding kan bovendien worden geraadpleegd ten gemeentehuize.

Het is dus geen bericht of mededeling aan het publiek die door het gemeentebestuur aan het publiek worden gericht in de hele gemeente; het stuk wordt evenmin verspreid als aangeplakt. Een vertaling is derhalve niet verplicht.

Anderdeels moet het gemeentebestuur van Linkebeek er, bij toepassing van artikel 29, § 1, SWT, voor zorgen dat de particulier alle inlichtingen of uitleg betreffende de inhoud van het bewuste document kan krijgen in zijn taal.

(Advies 29.235 van 19 maart 1998)

– **Vervoermaatschappij TEC:**

de autobussen op de lijn 18 “Leuven-Geldenaken” worden bestuurd door chauffeurs die meer en meer Nederlandsonkundig zijn; de reclame en de mededelingen aan de reizigers zijn, op diezelfde lijn, in het Frans gesteld.

De TEC-autobuslijnen zijn gedecentraliseerde diensten van de Waalse regering waarvan de werkring niet het gehele ambtsgebied van het gewest bestrijkt (artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen).

Wat de lijn "Leuven-Geldenaken" betreft, voorziet voornoemde wet echter niet in een taalregeling voor de diensten van de Waalse regering waarvan de werkring gemeenten uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt. Bij gebrek daaraan, moet worden verwezen naar SWT.

Conform artikel 36, § 1, 3°, SWT, dat verwijst naar artikel 34, § 1, en conform de rechtspraak van de VCT terzake (advies 23.053 van 23 oktober 1991), dient het personeel van de autobuslijnen Leuven-Geldenaken zich tot de gebruikers te richten in de taal van deze laatste, d.i. in het Nederlands of in het Frans, ongeacht de plaats waar de bus zich op de lijn bevindt.

Conform artikel 36, § 1, 3°, SWT, dat verwijst naar artikel 34, § 1, en conform de rechtspraak van de VCT terzake (adviezen 1868 van 5 oktober 1967, 3.256 van 25 november 1991 en 27.118, voornoemd), moeten, anderdeels, de berichten en mededelingen aan de reizigers gesteld zijn in de taal van de gemeenten die op de buslijn liggen, d.w.z. in het Frans en in het Nederlands.

(Advies 29.258 van 4 juni 1998)

– **Gemeente Voeren – Dienst Waters en Bossen:**
eentalig Nederlandse vermelding in de telefoongids.

De dienst te Voeren is een dienst van de Vlaamse Regering waarvan de werkring niet het gehele ambtsgebied van het Vlaamse Gewest bestrijkt in de zin van artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Overeenkomstig artikel 38 van voormelde wet is op een dergelijke dienst, waarvan de werkring uitsluitend gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.

Voor Voeren is dit voor de berichten en mededelingen gericht aan het publiek, het Nederlands en het Frans (artikel 11, § 2, 2^e lid, SWT).
(Advies 29.306/A van 2 april 1998)

– **Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
**eentalig Franse advertentie in "AZ-Publi-magazine – De Anderlechte-
naar".**

In navolging van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de mededelingen bestemd voor het publiek in het Nederlands en in het Frans.

Aangezien het bericht eveneens in het Nederlands verscheen in "Deze Week in Brussel", is de klacht ongegrond.
(Advies 30.013 - 30.072/8 van 24 september 1998)

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Ministerie van Communicatie:**
**eentalig Franse mededeling in het blad "AZ", aangaande de verlenging
van de metro.**

Een advertentie is een mededeling aan het publiek. In navolging van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar artikel 40, 2^e lid van de SWT, stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten of mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans.

De bewuste advertentie is inderdaad in het Frans verschenen in het weekblad "AZ", maar tevens in het Nederlands in "Deze Week in Brussel".
De klacht is ongegrond.
(Advies 30.023 van 15 oktober 1998)

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
**openbare onderzoeken, gepubliceerd in *Vlan*, met minder informatie in
de Nederlandse tekst dan in de Franse.**

Artikel 32, § 1, 3^e lid, van de wet van 16 juni 1989, verwijst, wat het taalgebruik betreft, naar de artikelen 50 en 54, hoofdstuk V, afdeling 1, de bepalingen betreffende het gebruik van het Duits uitgezonderd, en naar de hoofdstukken VII en VIII van de SWT.

Met toepassing van artikel 40, SWT, stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans.

De mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie.

Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben.

Wanneer de mededelingen in beide talen in een zelfde blad worden gepubliceerd – wat het geval is waarop de klacht doelt – moeten de termen “in het Nederlands en in het Frans” worden geïnterpreteerd in die zin dat alle teksten tegelijk, integraal en op voet van strikte gelijkheid in het blad zijn opgenomen.

(Advies 30.034/06 van 30 april 1998)

– **Brusselse Hoofdstedelijke Regering:**

Franstalig bericht van openbaar onderzoek in *Vlan* met andere afmetingen dan Nederlandstalige tegenhanger in "Deze Week in Brussel".

In navolging van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 40 van de SWT stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke regering de berichten bestemd voor het publiek in het Nederlands en in het Frans.

De mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben (cfr. advies 28.048/D/II/PN/SM van 30 mei 1996).

Gelet op het feit dat de inhoud van de artikels gelijk is, dat de eigenlijke grootte van de advertenties nagenoeg overeenstemt en dat de advertenties tegelijkertijd in bladen met een gelijkaardige verspreidingsnorm verschenen, is de klacht ongegrond.

(Advies 30.034/11 van 24 september 1998)

– **Brusselse Hoofdstedelijke Regering:**

tweetalig advertentie in "AZ-Publi-magazine – De Anderlechtenaar".

In navolging van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 40, SWT, stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten bestemd voor het publiek in het Nederlands en in het Frans.

De termen “in het Nederlands en in het Frans” moeten in die zin worden geïnterpreteerd dat alle teksten tegelijkertijd, integraal en op strikte voet van gelijkheid in beide talen worden overgenomen in de berichten en mededelingen aan het publiek (advies 4.094 van 14 oktober 1971).

Dit betekent dat de Nederlandse tekst en de Franse tekst dezelfde inhoud moeten hebben en in hetzelfde lettertype moeten gesteld worden.

(Advies 30.072/6 van 26 november 1998)

– **Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van Brussel:**
eentalig Franse advertentie in *Vlan*.

In navolging van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 40 van de SWT stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in het Nederlands en in het Frans.

Gelet op het feit dat de Nederlandstalige versie van de advertentie eveneens verscheen in "Deze Week in Brussel", een blad met een gelijkaardige verspreidingsnorm als *Vlan*, is de klacht ongegrond.

(Advies 30.113/49 – 30.136/39 van 17 december 1998)

F. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN VERGUNNINGEN

– Vervoermaatschappij "TEC": geen tickets in het Duits beschikbaar.

De diensten of lijnen van de *TEC* die het Duitse taalgebied bedienen, zijn diensten van de Waalse Gewestregering die niet het gehele ambtsgebied van het Waalse Gewest bestrijken, in de zin van artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Voor het opstellen van getuigschriften gebruiken de diensten van de Waalse Gewestregering waarvan de werkkring zowel gemeenten van het Franse als van het Duitse taalgebied omvat, de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van hun ambtsgebied (artikel 41 van de gewone wet van 9 augustus 1980).

Wat de gemeenten van het Duitse taalgebied betreft, is dit het Duits of het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende (artikel 14, § 3, van de SWT).

In de verkooppunten van de *TEC* op de lijnen die het Duitse taalgebied aandoen, moeten Duitstalige tickets beschikbaar zijn.

De *TEC* heeft zich derwijze georganiseerd dat aan de bepalingen van de taalwetgeving is voldaan. De klacht is ongegrond aangezien uit de elementen van de klacht niet kan afgeleid worden dat een *TEC*-dienst die het Duitse taalgebied bedient heeft geweigerd een Duitstalig ticket af te leveren.

(Advies 29.079/B van 8 januari 1998)

III. DIENSTEN DIE IN HET BUITENLAND ZIJN GEVESTIGD

BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Belgische Ambassade in Rabat: eentalig Nederlandse vermeldingen in het hoofd van een envelop ter attentie van een Franstalige inwoner van Charleroi.

De envelop maakt integraal deel uit van de briefwisseling, en het hoofd en de andere vermeldingen die erop voorkomen dienen in dezelfde taal als de brief te zijn gesteld.

Overeenkomstig artikel 47, § 3, van de SWT, corresponderen de diensten die in het buitenland gevestigd zijn met de Belgische particulieren in de taal waarvan deze zich hebben bediend.

De envelop die bij de klacht werd gevoegd, voert geen enkel bewijs aan van de taalaanhangigheid van de geadresseerde van de brief die erin zat. De klacht is niet gegrond.

(Advies 29.347 van 19 maart 1998)

IV. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **Staatssecretaris voor Veiligheid, Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu:**
vraag om advies betreffende de taalvoorwaarden die moeten vervuld worden door kandidaten voor een contractuele betrekking die in het buitenland hebben gestudeerd.

1. Aanwerving van contractuelen in de centrale of uitvoeringsdiensten

- De kandidaten die hun onderwijs in het buitenland in het Nederlands of het Frans genoten hebben en zich beroepen op een gelijkwaardigheid van diploma, hebben de kennis van de taal die op grond van hun diploma is vastgesteld in de zin van artikel 43, § 4, van SWT (cfr. arrest van de Raad van State 19.400 van 30 januari 1979).

- De kandidaten die hun onderwijs in het buitenland in een andere taal dan het Nederlands of het Frans genoten hebben, dienen het bewijs te leveren van hun kennis van het Nederlands of het Frans aan de hand van een door het VWS georganiseerd examen, overeenkomstig artikel 7 van het koninklijk besluit van 30 november 1966 (IX) tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de SWT.

- In de huidige stand van de wetgeving, kan de aan de contractuele personeelsleden opgelegde selectietest niet kan worden beschouwd als een toelatingsexamen in de zin van voormeld artikel 43, § 4.

2. Aanwerving van contractuelen in de gewestelijke diensten

- De kandidaten dienen de kennis van het Nederlands, het Frans of het Duits te bezitten overeenkomstig de in de artikelen 33 tot 38 van de SWT voorgeschreven regels.

In de huidige stand van de wetgeving kan de aan de contractuele personeelsleden opgelegde selectietest niet worden beschouwd als een toelatingsexamen in de zin van voormeld artikel 43, § 4, of in de zin van artikel 21, § 1, SWT, waarnaar respectievelijk verwezen wordt in artikel 35, § 2, en in de artikelen 34, § 2, en 35, § 1, SWT.

(Advies 29.316 van 2 april 1998)

B. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

- **Ministerie van Binnenlandse Zaken:**
geen Duitstalige cursussen voor brandweerlieden in het kader van het koninklijk besluit van 19 maart 1997.

Het opleidingscentrum is een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten uit verschillende taalgebieden bestrijkt, behalve Brussel-Hoofdstad, en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Malmédysse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied in de zin van artikel 36, § 1, SWT.

In zijn betrekkingen met een plaatselijke diensten uit zijn ambtsgebied gebruikt de dienst de taal van het gebied waar die plaatselijke dienst gevestigd is.

In casu betreft het betrekkingen met ambtenaren van plaatselijke diensten (brandweerkorpsen) uit het Duitse taalgebied, dus moet steeds het Duits gebruikt worden.

De VCT neemt akte van het feit dat een wijziging van het koninklijk besluit van 4 oktober 1985 betreffende de provinciale opleidingscentra voor de brandweer in voorbereiding is en dit met het oog op de vertaling van alle cursussen naar het Duits.
(Advies 30.035 van 3 september 1998)

C. BETREKKINGEN MET PRIVATE BEDRIJVEN

– Algemene Eetwareninspectie te Hasselt: Nederlandstalig antwoord aan een privé-bedrijf uit Voeren dat zich reeds tot die dienst had gericht in het Frans.

Wanneer ze gevestigd zijn in gemeenten met een speciale taalregeling, worden private bedrijven, al dan niet van commerciële aard, voor hun betrekkingen met openbare diensten, gelijkgesteld met particulieren (cfr. adviezen 512 van 26 mei 1966, 779 van 16 december 1965, 1696 van 1 december 1966, 1872 van 22 juni 1967, 4066 van 6 mei 1976, 25.138 van 1 december 1994).

Het is slechts voor de ondernemingen die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale taalregeling, dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen de particulieren en de private bedrijven, in welk geval de openbare dienst dat bedrijf antwoordt in de taal van het gebied (cfr. artikelen 19, 25 et 41, § 2, van de SWT).

De briefwisseling tussen het privaat bedrijf uit Voeren en de Algemene Eetwareninspectie te Hasselt, is een betrekking tussen een openbare dienst en een particulier.

Conform artikel 34, § 1, a, van de SWT, gebruikt iedere dienst waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied, in zijn betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

In de taalgrensgemeenten richten de diensten zich tot de particulieren in die van de twee talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

De taalaanhorigheid van de klager was de dienst bekend, aangezien een eerste vergunningsaanvraag voordien in het Frans was ingediend. Bijgevolg had de Algemene Eetwareninspectie te Hasselt het privaat bedrijf te Voeren in het Frans moeten antwoorden.

Bovendien maken de vermeldingen op de envelop in wezen deel uit van de briefwisseling, en moeten zij bijgevolg in dezelfde taal – in casu, het Frans – gesteld worden. Dit geldt o.m. voor de benaming van de dienst.

(Advies 28.258/C van 11 juni 1998)

– Registratiekantoor van Tongeren: brieven in een envelop met Nederlandstalige voorgedrukte vermeldingen en dito stempel aan een Franstalige vereniging uit Voeren.

Het Registratiekantoor van Tongeren is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied (artikel 34, § 1, a, van de SWT).

Overeenkomstig artikel 34, § 1, a, 3de lid, en artikel 12, van de SWT, gebruikt een dergelijke dienst het Nederlands en het Frans in zijn betrekkingen met de particulieren die hun woonplaats hebben in een taalgrensgemeente, en dit naargelang de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Iedere vermelding die voorkomt op een envelop, maakt wezenlijk deel uit van de briefwisseling, en dient die in dezelfde taal te worden gesteld.

In dit geval had het bedoelde Registratiekantoor een envelop moeten gebruiken waarop de voorgedrukte vermeldingen en de aangebrachte stempels eveneens in het Frans waren gesteld.

(Advies 29.043/A van 29 januari 1998)

D. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Belgacom:

Nederlandstalige facturen en brieven aan een Franstalige inwoner van Vilvoorde.

Het Commercieel centrum en het Ontvangstkantoor te Vilvoorde die instaan voor het verzenden van de facturen en het opvolgen van de betalingen, zijn gewestelijke diensten waarvan de werkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied is gevestigd.

Naar luid van artikel 33, § 1, van de SWT, gebruikt een dergelijke dienst uitsluitend de taal van zijn gebied voor het opmaken van de berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek, in zijn betrekkingen met de particulieren en voor het opstellen van de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen die hij aan die particulieren uitreikt.

De te Brussel gevestigde klantendienst is een gewestelijke dienst waarvan de werkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied is gevestigd.

Naar luid van artikel 33, § 2, van de SWT, is een dergelijke dienst onderworpen aan de regeling waarin de voornoemde § 1 voorziet.

Door zich in het Nederlands te richten tot abonnees die wonen in Vilvoorde, leven de bewuste Belgacomdiensten derhalve de taalwetgeving na.

(Advies 28.123 van 5 maart 1998)

– Belgacom – Hasselt:

Nederlandstalig document aan een Franstalige vereniging.

Belgacom – Hasselt is een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten van het Nederlandse taalgebied bestrijkt die aan een speciale taalregeling of aan verschillende taalregelingen zijn onderworpen en waarvan de zetel in hetzelfde gebied is gevestigd.

Met toepassing van artikel 34, § 1, SWT, gebruikt die dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Met toepassing van artikel 12, 3^e lid, SWT, wenden de diensten zich in Voeren - een taalgrensgemeente – tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Conform de bepalingen dienden er enkel Franstalige documenten te worden gestuurd aan een Voerense vzw waarvan de taalaanhorigheid bekend was.
(Advies 28.219 van 15 oktober 1998)

– **Provincie Vlaams-Brabant:**
Nederlandstalige uitnodiging voor een kankeronderzoek, gestuurd aan een Franstalige uit Linkebeek.

Het gaat in casu om een betrekking met een particulier. Voor zover dit contact het eerste was en de provincie Vlaams-Brabant de taalaanhorigheid van de betrokkene niet kende, gold het vermoeden *juris tantum* dat de taal van het gebied ook die is van de particulier. De provincie Vlaams-Brabant heeft niet gehandeld in strijd met de wet.
(Advies 29.300 van 10 september 1998)

– **Provincieraad van Limburg:**
de voorzitter heeft niet geantwoord op een brief met een Franstalige inwoner van Voeren.

Het niet antwoorden op een brief vormt op zich, a priori, geen inbreuk op de taalwetten.
De klacht is niet ontvankelijk.
(Advies 29.349 van 4 juni 1998)

– **Rijksinstituut voor Sociale Verzekering der Zelfstandigen:**
Nederlandstalige documenten aan een Franstalige uit Wezembeek-Oppem en dienstpersoneel dat geen Frans kent.

Het gewestelijk bureau van het RISVZ te Leuven is een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 34, § 1, a, SWT, die in zijn betrekkingen met particulieren de taal moet gebruiken die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar de betrokken particulier zijn woonplaats heeft.

Met toepassing van artikel 25, § 1, SWT, gebruiken de plaatselijke diensten van een randgemeente als Wezembeek-Oppem, in hun betrekkingen met particulieren, de taal van deze laatste, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Anderdeels moeten de diensten van het gewestelijk bureau van Vlaams-Brabant van het RISVZ derwijze zijn georganiseerd dat de Franstalige particulieren er zonder enige moeite kunnen worden te woord gestaan in hun taal (artikel 38, § 3, SWT).
Er werd geconstateerd dat het sturen van een Nederlandstalig document het gevolg was van een vergissing, en de toestand werd rechtgezet.
(Advies 29.354 van 4 juni 1998)

– **Coöperatieve vennootschap "Tongershuis":**
Nederlandstalige documenten voor een Franstalige inwoner van Voeren m.b.t. het aanvragen van een woning in Sint-Martens-Voeren.

De coöperatieve vennootschap "Tongershuis" is een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 34, § 1, a, van de SWT.
Artikel 34, § 1, 4^e lid, SWT, bepaalt dat de voornoemde gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer zaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 11, § 2, 2^e lid, bepaalt echter dat de berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek, in de taalgrensgemeenten, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Deze bepaling werd, wat de formulieren betreft, echter vernietigd bij arrest van de Raad van State nr. 14.241 van 12 augustus 1970.

Volgens de rechtspraak van de VCT heeft een formulier dat niet anoniem ter beschikking van de het publiek wordt gesteld, maar wordt gevraagd door een particulier die het in zijn taal wenst te ontvangen, echter het karakter van een betrekking tussen een openbare dienst en een particulier (cfr. adviezen 1.498 van 22 september 1966 en 1.980 van 28 september 1967).

De klacht is gegrond voor zover het "Tongershuis" aan de klaagster geen Franstalige documenten heeft gestuurd.

(Advies 30.047/A van 18 juni 1998)

– **Belgacom:**

Nederlandstalige kredietnota, door het ontvangstkantoor te Hasselt gestuurd aan een Franstalige uit Voeren.

Het gewestelijk bureau van Belgacom te Hasselt is een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 34, § 1, a, van de SWT, die voor zijn betrekkingen met de particulieren de taal gebruikt die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Met toepassing van artikel 12, § 3, SWT, wenden de plaatselijke diensten van een taalgrensgemeente als Voeren zich tot de particulieren in die van beide talen, het Nederlands of het Frans, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In het huidige geval moest het aangeklaagde formulier de klaagster worden toegestuurd in het Frans.

De VCT constateert evenwel dat het sturen van een Nederlandstalige kredietnota het gevolg is van een vergissing.

Zij neemt er akte van dat het ontvangstkantoor van Hasselt ervoor zal zorgen dat de klaagster eerlang een Franstalig exemplaar krijgt toegestuurd.

(Advies 30.048 van 3 september 1998)

– **Société Intermosane:**

Nederlandstalige kaart, achtergelaten bij een Franstalige uit Voeren.

Klantenkaarten, kaarten van opname van meterstanden en berichten aan de abonnees beschouwd zijn betrekkingen met particulieren.

Artikel 34, § 1, 4e lid, van de SWT, waar artikel 36, § 1, van dezelfde wetten naar verwijst, bepaalt dat bovengenoemde gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12, 3de lid, bepaalt dat de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren richten in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd. De taalaanhorigheid van de betrokkene was bekend.

(Advies 30.090 van 2 juli 1998)

– **Station voor Automobielininspectie van Halle:**
Franstalige uitnodiging aan Nederlandstalige particulier.

In het raam van de opdracht waarmee zij door de overheid werden belast, vallen de stations voor automobielininspectie onder toepassing van artikel 1, § 1, 2°, SWT (cfr. advies 3794 van 7 februari 1974).

Het inspectiestation van Halle is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b, SWT, en valt bijgevolg onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Uitnodigingen, verstuurd door een inspectiestation om een voertuig ter controle aan te bieden, zijn betrekkingen met particulieren en dienen in de door dezen gebruikte taal gesteld te zijn voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

(Advies 30.160 van 17 december 1998)

E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– **Bestendige Deputatie van Vlaams-Brabant:**
de beslissing van de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant betreffende het toekennen van een vergunning voor het uitbaten van een verbrandingsoven te Drogenbos, wordt deze gemeente meegedeeld zonder Franse vertaling, terwijl ze ter inzage moet worden gelegd van het publiek.

Overeenkomstig artikel 34, § 1, 2e lid, van de SWT, is de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant ertoe gehouden de tekst van haar beslissing in het Nederlands aan de gemeente Drogenbos over te maken. Deze laatste moet voor een Franse vertaling zorgen, opdat die beslissing ter kennis wordt gebracht van het publiek overeenkomstig de voorschriften van artikel 24 van de SWT (cfr. advies 27.034 van 6 april 1995).

De klacht is niet gegrond, aangezien het document in kwestie door de gemeente Drogenbos werd vertaald en ten gemeentehuize in het Nederlands en in het Frans kon worden geraadpleegd.

(Adviezen 29.200 en 30.003 van 29 oktober 1998)

– **Vrederegerecht Moelingen:**
enkel Nederlandstalige vermelding in de telefoongids.

Overeenkomstig artikel 1, § 1, 4°, en 34, § 1, a, van de SWT, dient het vrederegerecht te Moelingen als gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied, voor de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek worden gericht, de taal of talen te gebruiken die ter zake zijn opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel gevestigd is.

Het gebruik van de taal van de gemeente van de zetel is slechts bedoeld voor die berichten en mededelingen die in of op de gebouwen van die dienst rechtstreeks aan het publiek worden gericht. De berichten en mededelingen die in de andere gemeenten van het ambtsgebied aan het publiek worden gericht, volgen de taalregeling die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van deze gemeenten (cfr. advies 1868 van 5 oktober 1967).

Voor Voeren voorziet die regeling in het gebruik van het Nederlands en het Frans (artikel 11, § 2, 2° lid, SWT).

(Advies 29.306/B van 2 april 1998)

- **IVERLEK:**
tweetalige folder met voorrang voor het Frans.

De intercommunale is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, SWT.

Voor de berichten en mededelingen die deze dienst rechtstreeks aan het publiek richt, dient hij de taal of talen te gebruiken van de gemeenten waar de zetel gevestigd is (artikel 34 § 1, 3^e lid, SWT). Bedoeld zijn echter alleen die berichten en mededelingen die in of op de gebouwen zijn aangebracht. In de andere gemeenten van het ambtsgebied geldt inzake berichten en mededelingen aan het publiek de taalregeling die is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.

Wat de randgemeenten betreft, schrijft die regeling het gebruik van het Nederlands en het Frans voor (artikel 24, SWT).

Gelet op het feit dat de randgemeenten in het Nederlandse taalgebied liggen, moet de Nederlandse tekst de Franse voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder.

(Advies 30.136/10 van 24 september 1998)

V. BRUSSEL-HOOFDSTAD *GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN

A. **TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL**

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
bij besluit van 21 december 1995 werden 21 personen aangesteld waarvan er 7 niet voor het taalexamen zijn geslaagd.

Artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen verwijst, m.b.t. de taalkennis van personeel dat omgang heeft het publiek, naar artikel 21, § 5, van de SWT. Dit artikel is ook van toepassing op de agenten van de MIVB-bewakingsdienst waarvan sprake. Het luidt als volgt: "Onverminderd voorgaande bepalingen kan niemand benoemd of bevorderd worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal."

De klacht is gegrond maar achterhaald wat één personeelslid betreft dat ondertussen voor het taalexamen is geslaagd.

(Advies 28.174/H van 30 april 1998)

- **Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer van Brussel:**
Franstalige tramconducteur.

Wat de tram- en busbestuurders van de MIVB betreft, stelt de VCT in haar advies 4376-4380 van 3 maart 1977 dat de betrokken bestuurders-ontvangers deel uitmaken van het werkliedenpersoneel. Daar ze echter door hun functie in contact komen met het publiek, moeten ze overeenkomstig artikel 21, § 5, van de SWT voor het Vast Wervingssecretariaat een mondeling examen afleggen over de elementaire kennis van de tweede taal (cfr. adviezen 25.128 en 26.170).

Wat de omgang met het publiek betreft, is de taalwetgeving toepasselijk die geldt voor de plaatselijke diensten in Brussel-Hoofdstad (artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen verwijst naar artikel 21, § 5, van de SWT) m.a.w. de tram- of busbestuurder van de MIVB die inlichtingen verschaft moet aan de taalvereisten voldoen (cfr. adviezen 23.246, 24.051, 25.128, 26.170 en 27.238).

(Adviezen 28.292/C van 8 oktober, 29.331/H, 30.034/28, 30.034/32, 30.034/33 van 7 december, 29.348/F van 17 december, 29.351 van 22 oktober, 30.004 van 17 december, 30.034/28 van 22 oktober, 30.046/1 van 11 juni, 30.144 van 12 november en 30.168 van 29 oktober 1998)

– **Postkantoor Molenbeek 2:**
Nederlandsonkundig loketbediende.

Krachtens artikel 21, §§ 2 en 5, van de SWT, moeten de personeelsleden van de postkantoren van Brussel-Hoofdstad die omgang hebben met het publiek, een elementaire kennis bezitten van de tweede taal.

(Advies 29.233/I van 26 maart 1998)

– **Ministerie van Financiën – Administratie der Directe Belastingen:**
overplaatsing van een eentalig ambtenaar als hoofdcontroleur bij de regionale directie van Brussel II.

De Regionale Directie van Brussel II is gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, van de SWT. Een dergelijke dienst valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Hieruit volgt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een door artikel 35, § 1, bedoelde dienst, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal onderworpen moet worden, overeenkomstig artikel 21, § 2, van de SWT.

Indien de betrokkene een ambt uitoefent waarbij hij in contact komt met het publiek, moet hij er bovendien mondeling van laten blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal (artikel 21, § 5, SWT).

(Advies 29.310 van 8 januari 1998)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Belgacom:**
- 1. Franstalige Brusselse klanten ontvangen een rekeninguittreksel van betaling van facturen met Nederlandstalige vermeldingen;**
 - 2. in de telefoongidsen zijn de bestuurlijke afdelingen van Belgacom opgenomen onder Engelse benamingen.**

1. De dienst van Belgacom Brussel die de rekeninguittreksels met de Nederlandstalige vermeldingen heeft laten drukken, is een gewestelijke dienst als bedoeld in artikel 35, § 1, a, van de SWT. Hij valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Naar luid van artikel 19 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover

die taal het Nederlands of het Frans is. Bijgevolg hadden de vermeldingen op de rekeninguittreksels in het Frans moeten zijn gesteld.

2. De aangeklaagde feiten betreffende het gebruik van het Engels zijn formeel in strijd met de bepalingen van de SWT. Anderdeels zijn Belgacom en haar dochterondernemingen er evenwel toe gehouden op te treden in een concurrentiële omgeving en is de telecommunicatiemarkt sedert 1 januari 1998 geliberaliseerd (wet van 19 december 1997). Derhalve zijn er initiatieven nodig om de toepassing van de taalwetgeving te verzoenen met de realiteit van het optreden van een autonoom overheidsbedrijf in een open en vrije markt.
(Advies 28.186 & 28.226 van 24 september 1998)

– **De Post:**
Franstalig oproepingsformulier voor Nederlandstalig particulier uit Laken.

De Post blijft in haar nieuwe juridische vorm onderworpen aan de SWT (cfr. adviezen 25.142 van 31 maart 1994, 27.153 van 11 januari 1996 en 27.232/C van 15 februari 1996).

Het deponeren door een postbode van een verwittigingskaart bij een particulier is een betrekking tussen een plaatselijke dienst en die particulier (cfr. advies 3570 van 10 mei 1973). Aangezien die plaatselijke dienst gevestigd is in Brussel-Hoofdstad, is hij onderworpen aan artikel 19 van de SWT, krachtens hetwelk: "Iedere plaatselijke dienst, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal [gebruikt], voor zover die taal het Nederlands of het Frans is."

Indien de taalaanhorigheid van de particulier niet kan vastgesteld worden, moet De Post gebruik maken van een eentalig Nederlandse en een eentalig Franse kaart (cfr. advies 27.232/C van 15 februari 1996).

(Advies 29.270/K van 24 september 1998)

– **De Post:**
uitreiken van een ééntalig Frans document.

Conform artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven zijn de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen aan de bepalingen van SWT.

De Post blijft derhalve in zijn nieuwe juridische vorm onderworpen aan de taalwetgeving in bestuurszaken (cfr. adviezen 25.142 van 31 maart 1994 en 27.153 van 11 januari 1996).

Een postkantoor te Jette 2 is een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9 van de SWT.

Het verzenden van het bewuste bericht door het postkantoor is een betrekking met een particulier.

Op grond van artikel 19, SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst in Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal.

Aangezien de gerechtsbrief aan de klager in het Frans was gesteld, kon de postbode die het stuk moest bezorgen, ervan uitgaan dat de taalaanhorigheid van de klager eveneens het Frans was, zodat het feit dat hij een bericht in deze taal achterliet geen inbreuk is op de SWT.

Er dient wel te worden opgemerkt dat het hier gaat om een bijzondere procedure in verband met het bezorgen van gerechtsbrieven.

(Advies 29.273 van 15 januari 1998)

– **Dienst Kijk- en Luistergeld van Brussel-Hoofdstad:**
Franstalige facturen aan een Nederlandstalige inwoner van Brussel.

De gewestelijke Dienst Kijk- en Luistergeld van Brussel-Hoofdstad waarvan het personeel, bij koninklijk besluit van 3 april 1997 werd overgeheveld van Belgacom naar het BIPT, is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, a van de SWT, d.w.z. een gewestelijke dienst waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten van Brussel-Hoofdstad bestrijkt.

Conform artikel 35, § 1, a, SWT, is dat soort diensten onderworpen aan hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Artikel 19 van de voornoemde wetten bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

(Advies 29.285 van 4 juni 1998)

– **De Post:**
eentalig Frans bericht onder Nederlandstalige omslag met dito adres, gestuurd aan een Nederlandstalige particulier.

Artikel 36 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven stelt in haar § 1 dat de autonome overheidsbedrijven, alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT.

Een bericht gericht aan een particulier is een betrekking met deze laatste.

De Gewestelijke Directie Brussel en Vlaams-Brabant van De Post, zetel Brussel, is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b, SWT, en valt bijgevolg onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Krachtens artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien het kwestieuze bericht in een eentalig Nederlandstalige omslag stak, kende De Post, Gewestelijke Directie Brussel en Vlaams Brabant, de taalaanhangigheid van de particulier en diende zij hem een in het Nederlands gesteld bericht te sturen.

(Advies 30.072/4 van 11 juni 1998)

– **De Post – Gewestelijke Audit Brussel en Vlaams Brabant:**
Franstalig bericht aan een Nederlandstalige particulier.

De Post blijft in haar nieuwe juridische vorm onderworpen aan de SWT (cfr. advies 25.142 – 27.153).

De Gewestelijke Audit Brussel en Vlaams Brabant is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 2, SWT, en maakt in navolging van artikel 41, § 1, SWT, voor zijn betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkene zich heeft bediend.

Het bedoelde bericht diende bijgevolg in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 30.156 van 15 oktober 1998)

– **Belgacom:**
Franstalige brief i.v.m. een aansluitingsaanvraag van een telefoonlijn gestuurd aan een Nederlandstalige vzw.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 op de overheidsondernemingen bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven, alsmede hun dochterondernemingen, die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT (cfr. advies 27.043 van 13 juli 1995).

Krachtens artikel 19, SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de kwestieuze brief bestemd was voor een blijkens haar benaming Nederlandstalige vzw, kende Belgacom de taalaanhorigheid van de klant en diende hem een Nederlandstalige brief gestuurd te worden.

(Advies 30.220 van 29 oktober 1998)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Openbare vastgoedmaatschappijen: **eentalig Franse personeelsadvertenties in *Vlan*.**

Aangezien de VCT niet op de hoogte is van de identiteit van de maatschappijen die de personeelsadvertenties plaatsten en bijgevolg bij deze maatschappijen geen informatie kan inwinnen, kan zij zich niet uitspreken over de gegrondheid van de klachten.

(Advies 29.046/M – 29.332/D van 4 april 1998)

– Interga - Electrabel: **eentalig Franse advertenties in *Vlan*.**

Intercommunale verenigingen zijn diensten in de zin van artikel 1, § 1, 1°, SWT.

Electrabel NV is, als exploitatie- en beheersmaatschappij die voor een intercommunale vereniging optreedt, een dienst zoals bedoeld in artikel 1, § 1, 2°, SWT.

In navolging van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989, artikel 35, § 1, a, SWT, en artikel 18, SWT, dient Interga haar berichten en mededelingen voor het publiek in het Nederlands en in het Frans te stellen.

De mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben (cfr. advies 28.048/D/II/PN/SM van 30 mei 1996).

De kwestieuze advertentie kan echter niet beschouwd kan worden als een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT aangezien Electrabel deze advertentie niet plaatste in haar functie van exploitatie- en beheersmaatschappij van een intercommunale. Op dit punt is de klacht ongegrond.

De advertentie in het AZ-magazine, daarentegen, moet beschouwd worden als een mededeling aan het publiek van de intercommunale Interga en diende zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld te worden. Zij diende ofwel tweetalig in AZ-magazine, ofwel in het Nederlands in een blad met een gelijkaardige verspreidingsnorm (bv. "Deze Week in Brussel") geplaatst te worden.

Op dit punt is de klacht gegrond.

(Advies 29.106/E van 23 april 1998)

– **Europees Centrum voor fruit en groenten:**
eentalig Franse personeelsadvertentie in *Vlan*.

Wat de mededelingen aan het publiek betreft, heeft de vennootschap dezelfde taalverplichtingen als een gewestelijke dienst van Brussel-Hoofdstad in de zin van artikel 35, § 1, a, SWT. Deze diensten vallen onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Een personeelsadvertentie is een mededeling aan het publiek en dient in navolging van artikel 18, SWT, in het Nederlands en in het Frans gesteld te worden door de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

De mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben (cfr. advies 28.048/D/II/PN/SM van 30 mei 1996).

De Nederlandstalige versie van de advertentie diende ofwel in *Vlan*, ofwel in een blad met een gelijkaardige verspreidingsvorm (bv. "Deze Week in Brussel") geplaatst te worden.
(Advies 29.127/A van 2 april 1998)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
eentalig Franse affiches op trein.

De trein waarin de affiches werden aangebracht doorkruist meerdere taalgebieden, het eentalig Nederlandse gebied, het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en het eentalig Franse gebied. Hij dient dan ook beschouwd te worden als een gewestelijke dienst in de betekenis van artikel 35, § 1, b, SWT, waarvan het stelsel hetzelfde is als dat van Brussel-Hoofdstad.

In haar advies 1980 van 28 september 1967 betreffende de berichten en mededelingen aan het publiek in het algemeen, oordeelt de Commissie dat "tweetaligheid in het geval van berichten en mededelingen aangeplakt in de treinen, de enige mogelijk oplossing is.

Ter wille van de exploitatienoodwendigheden van het net van de NMBS, zouden de wagons inderdaad slechts van het ene naar het andere gebied kunnen overgebracht. Bovendien circuleren talrijke treinen geregeld van het ene gebied naar het andere".

Bijgevolg moeten de affiches waarvan sprake in de klacht, overeenkomstig het voornoemde advies en artikel 18, SWT, in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn.

Aangezien de NMBS de VCT meedeelt dat de affiches in beide landstalen worden opgesteld, oordeelt de VCT dat de NMBS conform de SWT gehandeld heeft.
(Advies 29.244 van 2 juli 1998)

– **Diverse Brusselse private rusthuizen:**
eentalig Franse berichten of brieven.

De ordonnantie van 20 februari 1992 van de Gemeenteschappelijke Gemeenschapscommissie en het Collegebesluit van 14 maart 1996 organiseren een loutere erkenningsmogelijkheid voor rusthuizen.

Er is dus geen sprake van het belasten door de overheid en onder haar gezag van een particulier organisme met een taak van openbare dienst in de zin van de taalwetgeving.

De klachten zijn ongegrond.

(Advies 29.270/S/W/X – 29.331/C – 29.332/A – 29.348/L/O/N/P/Q – 30.018/A/N – 30.019/D/M–30.048/8/13–30.046/32/33/34/35–30.072/2/3–30.199/9/10/20/21/44–30.136/8/13/14/36/37/38/48 van 19 november 1998)

- **Brussels Hoofdstedelijk Gewest–Openbare Vastgoed Maatschappij:**
publicatie in *Vlan*, enkel in het Frans, van een plaatsaanbieding voor een hoger kaderlid.

De huisvestingsmaatschappijen van Brussel-Hoofdstad zijn plaatselijke diensten. Naar luid van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in het Nederlands en in het Frans. De mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben.

De Nederlandse versie van de plaatsaanbieding had moeten gepubliceerd worden in *Vlan* of in een Nederlandstalig weekblad met een gelijkaardige verspreidingsnorm (bv. "Deze Week in Brussel").

(Advies 29.290/D van 15 januari 1998)

- **De Jetse Haard:**
eentalig Frans wervingsbericht in *Vlan*.

De huisvestingsmaatschappijen van Brussel-Hoofdstad zijn plaatselijke diensten. Naar luid van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in het Nederlands en in het Frans. De mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben.

De Nederlandse versie van de plaatsaanbieding had moeten gepubliceerd worden in de *Vlan* of in een Nederlandstalig weekblad met een gelijkaardige verspreidingsnorm (bv. "Deze Week in Brussel").

(Advies 29.290/E van 15 januari 1998)

- **La Cité Moderne:**
eentalig Franse brochure.

Met toepassing van artikel 1, § 1, 2° en § 2, 2° lid, van de SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT, zijn de SWT toepasselijk op de plaatselijke huisvestingsmaatschappijen, behalve voor de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten (cfr. advies 25.140 van 15 december 1994).

De Brusselse Sociale Huisvestingsmaatschappijen dienen hetzelfde taalstelsel te volgen als de plaatselijke diensten van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

De gewraakte brochure is een mededeling aan het publiek en diende dan ook in het Nederlands en in het Frans diende gesteld te zijn (cfr. artikel 18, SWT).

De VCT acht het niet nodig in te gaan op de vraag van de klagers betreffende de toepassing van artikel 61, § 8, SWT.

(Advies 29.331/I – 30.034/23 – 30.046/16 van 10 september 1998)

- **Jetse Haard:**
eentalig Franse personeelsadvertentie in *Vlan*.

De huisvestingsmaatschappijen van Brussel-Hoofdstad zijn plaatselijke diensten. Naar luid van artikel 18 van SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in het Nederlands en in het Frans.

De mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie.

Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben.

Gelet op het feit dat "De Morgen" en het "Het Laatste Nieuws" niet gratis in Brussel-Hoofdstad verspreid worden en bijgevolg geen gelijkaardige verspreidingsnorm hebben als *Vlan* oordeelt de VCT dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.

De Nederlandstalige versie van de advertentie diende geplaatst te worden in *Vlan* of in een blad met een gelijkaardige verspreidingsnorm (bv. "Deze Week in Brussel").

(Adviezen 29.331/L van 26 maart 1998 en 30.113/7 - 30.117/8 - 30.136/42 - 30.136/43 van 10 september 1998)

– **Home Saint-Lambert:**
eentaalig Franse wervingsadvertentie in *Vlan*.

Wervingsaankondigingen zijn mededelingen aan het publiek en dienen door de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld te worden (artikel 18 van de SWT).

De kranten waarin de Nederlandstalige advertentie verscheen worden niet gratis in Brussel-Hoofdstad verspreid en hebben bijgevolg niet dezelfde verspreidingsnorm als *Vlan*.

De Nederlandstalige versie van de advertentie diende ofwel in *Vlan*, ofwel in een blad met een gelijkaardige verspreidingsnorm (bv. "Deze Week in Brussel", thans "Brussel Deze Week"), geplaatst te worden.

(Advies 29.348/P van 17 december 1998)

– **Foyer Etterbeekois:**
eentaalig Franse personeelsadvertentie in *Vlan*.

In navolging van artikel 18, SWT, dienen de Brusselse Huisvestingsmaatschappijen de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans te stellen.

Er diende een Nederlandstalige versie van de advertentie in *Vlan* geplaatst te worden, ofwel in een blad dat net als *Vlan* gratis in Brussel-Hoofdstad verspreid wordt (bv. "Deze Week in Brussel" - thans "Brussel Deze Week").

(Adviezen 30.018/G, 30.018/L, 30.019/F, 30.019/L, 30.034/7, 30.046/30 en 30.046/31 van 10 december 1998)

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
Franstalig bericht in het reclameblad "Norwest-De Jettenaar" over de verlenging van de metrolijn tot Erasmus.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT is het mogelijk dat de mededeling ofwel in de twee talen in één krant of weekblad wordt geplaatst, ofwel dat de mededeling in de ene taal in een bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie wordt geplaatst.

Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die dezelfde verspreidingsvorm hebben.

(Advies 30.034/14 - 30.046/38 - 30.046/39 van 29 oktober 1998)

– **Brusselse Intercommunale Watermaatschappij:**
eentalige Franse advertenties in *Vlan*.

De Brusselse Intercommunale Watermaatschappij is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b, SWT, en dient volgens artikel 18, SWT, de berichten en mededelingen voor het publiek in het Nederlands en in het Frans te stellen.

Gelet op het feit dat de kranten en weekbladen waarin de Nederlandstalige advertentie geplaatst werd, niet gratis in Brussel-Hoofdstad verspreid worden en bijgevolg niet dezelfde verspreidingsnorm hebben als *Vlan* oordeelt de VCT dat de klachten ontvankelijk en gegrond zijn.

De Nederlandstalige versie van de advertentie diende ofwel in *Vlan*, ofwel in een blad met een gelijkaardige verspreidingsnorm (bv. "Deze Week in Brussel" - thans "Brussel Deze Week") geplaatst te worden.

(Adviezen 30.113.26/27 en 30.136/19/20/21 van 24 september 1998)

– **Le Foyer Forestois:**
eentalig Franse advertentie in *Vlan*.

In navolging van artikel 18, SWT, dienen de Brusselse Huisvestingsmaatschappijen de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in het Nederlands en in het Frans te stellen.

De mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben (cfr. advies 28.048/D/II/PN/SM van 30 mei 1996).

Aangezien de Nederlandstalige advertentie verscheen in "Deze Week in Brussel", is de klacht ongegrond.

(Advies 30.113/43 – 30.136/49 van 24 september 1998)

* **GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN**
OCMW - BRUSSELSE AGGLOMERATIE

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– **Openbare centra voor Maatschappelijk Welzijn:**
de bestaansminimumtrekkers die tewerkgesteld worden in het raam van artikel 60, § 7, van de organieke wet betreffende de OCMW's leggen geen taalexamen af.

De OCMW's moeten alles in het werk stellen om de sociale doelstellingen van artikel 60, § 7, te bereiken zonder de begunstigden van dat artikel in een situatie te plaatsen die strijdig is met de SWT. In die zin vestigt de VCT de aandacht op het feit dat het mogelijk is om vak- of werkliedenpersoneel bij een OCMW van Brussel-Hoofdstad tewerk te stellen in betrekkingen waarin het geen omgang heeft met het publiek.

De klacht is niet gegrond voor zover het niet concreet werd aangetoond dat OCMW's van Brussel-Hoofdstad artikel 60, § 7, van, de voornoemde wet op de OCMW's hebben toegepast zonder rekening te houden met de SWT.

(Advies 29.233/E van 19 februari 1998)

B. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- **Sint-Joost-ten-Node:**
sturen van een ééntalig Franse controlegeneesheer.

De gemeente Sint-Joost-ten-Node is een plaatselijke dienst, gelegen in Brussel Hoofdstad, die, zoals bepaald in artikel 17, § 1 B, 1° van de bij SWT, met een ambtenaar waarvan de taal van het toelatingsexamen het Nederlands is, deze taal dient te gebruiken.

Deze verplichting strekt zich uit tot de volledige arbeidssituatie van het personeelslid, met inbegrip van een medische controle bij ziekte, waarbij er voor gezorgd moet worden dat de organen, die door de gemeente met de medische controle belast zijn, de taalwetgeving respecteren (artikel 50, SWT).

In casu diende de gemeente er op toe te zien dat de controlerende geneesheer met de klager Nederlands sprak, en zijn rapport in het Nederlands opstelde.
(Advies 30.022 van 5 maart 1998)

C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Gemeente Elsene:**
Franstalige uitnodiging tot de vernissage van de tentoonstelling *Images de la santé* in de Boendaelkapel te Elsene, gestuurd aan een Nederlandstalige particulier uit Brussel.

Uit de tekst van de uitnodiging blijkt dat deze uitgaat van de burgemeester en het schepencollege van Elsene, weliswaar in samenwerking met de *ASBL Questions Santé* en de *Fondation De Cloedt*.

Een uitnodiging vanwege een gemeentebestuur is een betrekking met een particulier (cfr. advies 27.126 van 25 april 1996).

Conform artikel 19, SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekking met een particulier de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is
(Advies 29.188/D van 8 oktober 1998)

- **Gemeente Etterbeek:**
burgemeester sprak uitsluitend Frans op de persconferentie van 18 april 1997 n.a.v. de 100ste verjaardag van de Tervurenlaan.

Een persconferentie dient als één geheel beschouwd te worden. Zij dient in het Nederlands en in het Frans gehouden te worden met dien verstande dat er naar een evenwicht moet gezocht worden in het gebruik van de beide talen.

Uit het dossier blijkt niet dat er een gebrek aan evenwicht was inzake het gebruik van de beide talen. De klacht is ongegrond.
(Advies 29.188/K van 5 maart 1998)

- **Stad Brussel – burgemeester:**
Franstalige uitnodiging aan een Nederlandstalige particulier gestuurd in een Franstalige omslag met tweetalige opdruk rond het stadswapen.

Krachtens artikel 19, 1e lid, van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Een uitnodiging uitgaande van de burgemeester van de stad Brussel gericht aan een Nederlandstalige moet derhalve in het Nederlands zijn gesteld.

(Advies 29.233/C van 15 januari 1998)

– **Gemeente Anderlecht:**
eentalig Franse uitnodigingen voor culturele evenementen.

Voortgaande op de teksten van beide uitnodigingen, werden deze evenementen georganiseerd in samenwerking met de gemeente Anderlecht. Het ging derhalve om een organisatie van de gemeentelijke overheid.

Een uitnodiging is een betrekking met een particulier. Aangezien het gemeentebestuur van Anderlecht een plaatselijke dienst is die in Brussel-Hoofdstad is gevestigd, dienden de bewuste uitnodigingen in navolging van artikel 19, SWT, wanneer zij bestemd waren voor Nederlandstalige particulieren, in het Nederlands gesteld te zijn.

Dat ze door *Infor Jeunes* en het *Centre Culturel d'Anderlecht* werden verstuurd, ontsloeg het gemeentebestuur niet van de verplichting er op toe te zien dat ze strookten met de taalwetgeving.

(Advies 29.266 – 29.309 van 8 oktober 1998)

– **Gemeente Sint-Jans-Molenbeek:**
een Nederlandstalige ontving een uitnodiging met tweetalig briefhoofd voor een informatievergadering en tijdens deze laatste werd nagenoeg uitsluitend het Frans gebruikt.

Uitnodiging

Krachtens artikel 19, § 1, van SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Het sturen van een brief is een betrekking met een particulier. Het briefhoofd vormt een integrerend deel van de brief.

Informatievergadering

De inleiding en de tijdens de vergadering uiteengezette feiten zijn mededelingen aan het publiek, die krachtens artikel 18, § 1, van de SWT door de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, in het Nederlands en in het Frans worden verwoord.

De antwoorden op de gestelde vragen zijn betrekkingen met particulieren, waarvoor, krachtens het voornoemde artikel 19, 1e lid, van de SWT, hetzij het Nederlands of het Frans wordt gebruikt, naar gelang van de door de particulier gebruikte taal.

Blijkens de beweringen van de klager werden de mededelingen (op één na) in het Frans gedaan en de gestelde vragen in dezelfde taal beantwoord.

(Advies 29.270/E van 24 september 1998)

– **Gemeente Anderlecht:**
Franstalige uitnodiging voor een tentoonstelling, gestuurd aan een Nederlandstalig gemeenteraadslid.

In navolging van artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Gelet op het feit dat de uitnodiging op naam en adres van het gemeenteraadslid werd verstuurd diende ze uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 30.014 van 10 september 1998)

- **Gemeente Elsene:**
Nederlandstalige brief onder Franstalige envelop gestuurd aan de NV Hadrianus met zetel in het Nederlandse taalgebied (Kaulille-Bocholt).

Krachtens artikel 19, 2^e lid, van de SWT, antwoordt een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad aan een privaat bedrijf dat gevestigd is in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied, in de taal van die gemeente. Overigens moet al de briefwisseling worden gesteld in de taal van de particulier. Dit geldt niet alleen voor het adres van de klager maar ook voor het briefhoofd.

(Advies 30.057 van 11 juni 1998)

- **Gemeente Anderlecht – Plaatselijk Werkgelegenheidsagentschap:**
eentalig Franse brief aan een Nederlandstalig gemeenteraadslid.

In navolging van artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De brief diende bijgevolg uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 30.067 van 10 september 1998)

- **Gemeente Elsene:**
politiebericht met eentalige Franse vermeldingen.

De politie van Elsene is een plaatselijke dienst, gevestigd in Brussel-Hoofdstad, die overeenkomstig artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met particulieren de taal van deze laatsten dient te gebruiken.

Hij dient hierbij de nodige inspanningen te leveren om de taalaanhörigheid van de particulieren te kennen. De klager is als Nederlandstalige in het bevolkingsregister ingeschreven en aan zijn taalaanhörigheid kan niet getwijfeld worden.

Het bericht diende dan ook in het Nederlands te zijn.

De klacht is derhalve gegrond voor zover de uitnodiging niet in het kader van een gerechtelijke procedure werd gestuurd en dus de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken niet van toepassing is.

(Advies 30.069 van 18 juni 1998)

- **Gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe:**
tweetalig aanslagbiljet voor de taks op niet-hoofdverblijfplaatsen waarop adres van die verblijfplaats in het Frans vermeld wordt.

In navolging van artikel 19, SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met particulieren de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Gelet op het feit dat uit de bij de klacht gevoegde afschriften van brieven van het gemeentebestuur aan de klager, blijkt dat de taalaanhörigheid van de klager bekend was, oordeelt de VCT dat het aanslagbiljet van de gemeente uitsluitend in het Nederlands diende gesteld te zijn.

(Advies 30.101 van 15 oktober 1998)

- **Gemeente Anderlecht – schepen van Onderwijs van Schone Kunsten:**
eentalig Franse uitnodiging voor een vernissage, aan een Nederlandstalige verzonden in een envelop met Franse vermeldingen.

Het betrof een vernissage van de tentoonstelling van kunstwerken van de leerlingen van de *Ecole des Arts d'Anderlecht*.

De gemeente Anderlecht is een plaatselijke dienst, gelegen in Brussel-Hoofdstad, die, op grond van artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Het verzenden van een uitnodiging op naam, onder gesloten omslag, is een betrekking met een particulier. De taalaanhorigheid van de betrokkene, in casu het Nederlands, was bekend.

De betwiste documenten dienden dus geheel in het Nederlands te zijn.

(Advies 30.167 van 29 oktober 1998)

D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn – Watermaal-Bosvoorde: Franstalige vermelding in de telefoongids.

Openbare diensten moeten erover waken dat hun vermelding in telefoongidsen, zelfs wanneer die kosteloos wordt aangeboden door de uitgever van de gids, strookt met de taalwetgeving. Zulks temeer daar de uitgever – in casu, ITT Promedia – voorziet in de mogelijkheid van een bijkomende vermelding.

(Advies 28.016, 28.172, 29.118, 29.188/R en 29.210 van 4 juni 1998)

– Gemeente Ukkel: gemeentelijk blad "Wolvendael" bijna uitsluitend in het Frans gesteld.

Uit de statuten van de vzw *Association Culturelle et Artistique d'Uccle* (de uitgever van het blad) blijkt dat deze vzw een emanatie is van de gemeente en bijgevolg dezelfde taalverplichtingen heeft als de gemeente.

Krachtens artikel 18, SWT, dienen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad alles wat als een bericht en mededeling aan het publiek kan beschouwd worden in beide talen te publiceren. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels.

Wat het redactiewerk betreft, moet een billijk evenwicht worden bereikt.

Voor alle informaties die slechts één enkele taalgroep aanbelangen geldt het taalstelsel dat voor die groep van toepassing is (artikel 22, SWT).

(Advies 28.115/G - 28.216/B - 29.027/K - 29.205/P - 29.270/A - 29.332/B van 29 januari 1998)

– Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel: eentalig Franse reclame op de achterkant van een ritten-ticket.

Een ticket afgeleverd door de MIVB is een getuigschrift in de zin van de SWT.

Wat het taalgebruik bij de MIVB betreft, dient verwezen te worden naar artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, en artikel 20, § 1, SWT.

(Advies 28.174/I van 15 januari 1998 en 26 maart 1998)

– Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen – station Brussel-Zuid:

uitreiking, aan een Franstalige particulier, van reserveringsbiljetten retour Toulon, met voorgedrukte tweetalige vermeldingen.

Een reserveringsbiljet is een getuigschrift dat, conform artikel 20, § 1, van de SWT, door de bewuste (plaatselijke) dienst in het Frans of in het Nederlands moet worden uitgereikt.

Het gebruik van de talen in internationale dienst in de schoot van de Europese spoorwegmaatschappijen wordt geregeld door het verdrag betreffende het internationale spoorwegvervoer (*Cotif*) van 9 mei 1980, goedgekeurd door de wet van 25 april 1983.

1. Voorgedrukte tekst

In België worden de internationale spoorwegvervoerbewijzen voorgedrukt in de drie landstalen, met voorrang voor het Nederlands of voor het Frans, naargelang van het gebied waarin de documenten ter beschikking worden gesteld van de gebruikers. In Brussel-Hoofdstad wordt voorrang verleend aan de taal gekozen door de klant.

2. Bijzondere vermeldingen

Deze werden conform de taalwetgeving in het Frans aangebracht, met uitzondering van *Bruxelles-Midi* dat in het Nederlands werd vertaald ("Brussel-Zuid").

Conform de eigen taalregeling die door de NMBS werd uitgewerkt voor de vermeldingen van de stations van aankomst en vertrek op de vervoerbewijzen, en dat door de VCT werd goedgekeurd worden de namen van de stations uit het homogene gebied altijd gesteld in de taal van het gebied waarin die stations gelegen zijn; de namen van stations uit gemeenten met een speciale regeling worden gesteld in de taal van het gebied, met, tussen haakjes, de wettelijke vertaling van de naam van de desbetreffende gemeente. Namen van stations gelegen in Brussel-Hoofdstad zijn gesteld in het Nederlands en in het Frans.

(Advies 28.215 van 10 september 1998)

– Oudergem: het blad "Oudergem Vandaag".

De SWT zijn van toepassing op het informatieblad "Oudergem Vandaag".

Alles wat als een mededeling aan het publiek kan beschouwd worden moet in beide talen gesteld zijn.

Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikelen.

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet een billijk evenwicht worden bereikt. Voor alle informatie die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is (artikel 22, SWT).

Globaal genomen is het blad conform de taalwetgeving gesteld.

(Advies 29.046/I van 24 september 1998)

– Gemeente Sint-Joost-ten-Node: eentalig Franse teksten in *Police News*.

Het tijdschrift *Police News* uitgaande van de gemeente Sint-Joost-ten-Node, is een bericht of mededeling bestemd voor het publiek.

Krachtens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen in het Nederlands en in het Frans.

Wanneer de mededelingen in één enkele publicatie in de twee talen vermeld zijn - het geval waarop de klacht betrekking heeft - moeten de termen "in het Nederlands en in het Frans" in die zin geïnterpreteerd worden dat alle teksten gelijktijdig en volledig in het desbetreffende document vermeld moeten zijn, en dit, op voet van volstreekte gelijkheid. (cfr. advies 29.107/T van 20 november 1997)

(Advies 29.046/K van 2 juli 1998)

– **Gemeente Elsene:**
eentalig Franse personeelsadvertentie in *Vlan*.

De VCT verwijst naar advies 29.127 van 29 oktober 1997 met betrekking tot dezelfde klacht.
(Advies 29.106/C van 23 april 1998)

– **Gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe:**
eentalig Franse personeelsadvertentie in *Vlan*.

De berichten en mededelingen die tot het publiek worden gericht vallen onder toepassing van artikel 18, SWT, wanneer zij uitgaan van plaatselijke diensten, gevestigd te Brussel-Hoofdstad, d.w.z. dat ze in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld.

De kranten waarin de Nederlandstalige advertentie verscheen worden niet gratis in Brussel-Hoofdstad verspreid en hebben bijgevolg niet dezelfde verspreidingsnorm als *Vlan*.

De Nederlandstalige versie van de advertentie diende ofwel in *Vlan*, ofwel in een blad met een gelijkaardige verspreidingsnorm (bv. "Deze Week in Brussel" – thans "Brussel Deze Week"), geplaatst te worden.

Wat de gevraagde toepassing van artikel 61, § 8, SWT, betreft, oordeelt de VCT met twee stemmen en één onthouding van de Nederlandse afdeling en drie stemmen van de Franse afdeling dat het in dit dossier niet nodig is in te gaan op de vraag van de klagers.

(Adviezen 29.106/D van 23 april 1998, 30.113/13, 30.113/14, 136/34, en 30.136/35 van 10 december 1998)

– **OCMW en gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe:**
wervingsbericht in het Frans.

De feiten aangehaald in de klacht maakten reeds het voorwerp uit van een onderzoek van de VCT. Op basis van dit onderzoek werden adviezen aan het OCMW en het schepencollege van Sint-Lambrechts-Woluwe gestuurd (29.080 van 16 oktober 1997 en 29.075 van 5 juni 1997). De VCT verwijst derhalve naar de voormelde adviezen.

(Advies 29.107/R van 15 januari 1998)

– **Gemeente Sint-Joost-ten-Node:**
eentalig Franse gedenkplaat op de voorgevel van het Gemeentelijk Museum.

Elke plaat aangebracht op de voorgevel van het bewuste Gemeentelijk Museum is een mededeling aan het publiek die uitgaat van een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad.

Een dergelijke dienst stelt de berichten en mededelingen aan het publiek in het Frans en in het Nederlands conform artikel 18, § 1, van de SWT.

Overwegende dat de gedenkplaat uit 1928 niet meer van de voorgevel van het geklasseerde gebouw kan weggenomen worden of gewijzigd, en dat er op een andere plaat een volledig in het Frans en in het Nederlands gestelde tekst voorkomt, werden de voorschriften van het voornoemde artikel 18 in de mate van het mogelijke nageleefd.

(Advies 29.127/S van 19 maart 1998)

– **Stad Brussel:**
eentalige publicatie in *Vlan* ter promotie van de beroepsopleiding voor verplegers in het Brugmann-ziekenhuis van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn.

Krachtens artikel 18 van de SWT, stellen de plaatselijke diensten (onder meer de gemeentebesturen), die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen voor het publiek in het Nederlands en in het Frans.

In afwijking van wat voorafgaat, zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit een enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied en dit krachtens artikel 22 van de SWT.

In het onderhavige geval mag de reclame voor de *Ecole supérieure Francisco Ferrer*, gelet op het feit dat het aldaar verstrekte onderwijs slechts de Franse taalgroep interesseert, eentalig Frans zijn.

(Advies 29.127/V van 18 juni 1998)

- **Gemeente Ukkel – vzw *Promotion des parcs publics et des espaces verts*:**
de brochure *Le Parc de Wolvendael de 1700 à nos jours* bestaat enkel in het Frans terwijl de schepen voor leefmilieu subsidies zou hebben verleend.

De bewuste vzw gaat uit van de gemeente en is onderworpen aan de SWT.

De eentalige activiteiten die zij ondersteunt, moeten zich op evenwaardige wijzen de ene keer tot de Franstaligen en de andere keer tot de Nederlandstaligen richten.

Aangezien uit de elementen van het dossier niet blijkt dat de vzw ook activiteiten opzet voor de Nederlandstaligen, is de klacht gegrond.

(Advies 29.205/H van 26 november 1998)

- **Gemeente Ukkel:**
het evenement *Jeunes Talents* werd uitsluitend in het Frans aangekondigd in het gemeentelijk blad *Le Wolvendael* van januari 1997.

De aankondiging *Jeunes Talents* is een bericht aan de bevolking van Ukkel en dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te worden (artikel 18, SWT).

(Advies 29.233/F van 29 januari 1998)

- **Gemeente Sint-Agatha-Berchem:**
twee Franstalige wervingsberichten in *Vlan*.

Een wervingsbericht uitgaande van een gemeentebestuur is een bericht of mededeling aan het publiek.

Naar luid van artikel 18 van de SWT, stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen voor het publiek in het Nederlands en in het Frans.

Beide teksten moeten identiek zijn (dezelfde inhoud) en tegelijkertijd geplaatst worden in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben.

In casu had het wervingsbericht ofwel in het Frans en in het Nederlands in *Vlan* moeten worden geplaatst, ofwel in het Frans in *Vlan*, en in het Nederlands in een blad dat, zoals *Vlan*, gratis in Brussel-Hoofdstad wordt verspreid (bv. "Deze Week in Brussel", thans "Brussel Deze Week").

(Advies 29.270/F van 10 december 1998)

- **Gemeente Wezembeek-Oppem:**
***Vlan* – laattijdige publicatie van de Nederlandse tekst van een wervingsbericht.**

Mededelingen van een gemeentebestuur die gepubliceerd worden in een dag- of weekblad, zijn onderworpen aan de SWT (cfr. de adviezen 28.044 van 19 december 1996 en 29.075 van 5 juni 1997).

Overeenkomstig artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De klacht is gegrond wegens het feit dat de Nederlandse tekst pas een week na de Franse is verschenen.

(Advies 29.270/H van 4 juni 1998)

– **Gemeente Sint-Pieters-Woluwe:**
publicatie in *Vlan* van een eentalig Frans wervingsbericht.

Wervingsberichten zijn mededelingen aan het publiek die de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad moeten stellen in het Nederlands en in het Frans.

Een mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben. Met de publicatie, in dezelfde periode, van deze aankondiging in "De Streekkrant" en in "Deze Week in Brussel", is aan deze voorwaarden voldaan.

(Advies 29.290/C van 22 januari 1998)

– **Stad Brussel:**
eentalig Nederlandse borden "verboden parkeren" in de Kleerkopersstraat.

De bewuste borden zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Krachtens artikel 18, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans. Het komt hun toe ervoor te waken dat hun private medewerkers deze verplichting naleven conform artikel 50 van de SWT.

(Adviezen 29.315 en 29.344/A van 26 maart 1998)

– **Gemeente Molenbeek – Gemeentehuis:**
wachttickets met een Engelse vermelding.

Wachttickets zijn als berichten en mededelingen aan het publiek.

De plaatselijke diensten die gevestigd zijn in Brussel-Hoofdstad stellen de berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek, in het Nederlands en in het Frans conform artikel 18, 1^e lid, van de SWT.

Er werden maatregelen genomen opdat de Engelse vermelding wordt uitgewist.

(Advies 29.331/E van 29 januari 1998)

– **Gemeente Ukkel:**
het blad "Wolvendael Magazine" uitsluitend in het Frans gesteld.

Uit de statuten van de vzw *Association Culturelle et Artistique d'Uccle* blijkt dat deze vzw een emanatie is van de gemeente Ukkel en bijgevolg dezelfde taalverplichtingen heeft als het gemeentebestuur.

Krachtens artikel 18 van de SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT (cfr. advies 24.124 van 1 september 1993) dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, in beide talen te publiceren. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels.

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt.

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22, SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied.

(Advies 30.018/J/R – 30.019/B/O – 30.046/10/11 van 17 december 1998)

– **Gemeente Jette:**
eentalig Frans bericht in "AZ-Publi-magazine".

In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Gelet op het feit dat het bericht zowel in het Nederlands als in het Frans verscheen in het gemeentelijk informatieblad "Jette-Info" van december 1997; dat het gemeentebestuur geen opdracht gaf tot de eentalig Franse publicatie van datzelfde bericht in het "AZ-Publi-Magazine" van 7 januari 1998, heeft het gemeentebestuur conform de taalwetgeving gehandeld.

(Advies 30.030 van 10 september 1998)

– **Stad Brussel – Politie:**
eentalig Franse personeelsadvertentie in *Vlan* van 21 januari 1998.

Een advertentie uitgaande van de stad Brussel is een bericht of mededeling bestemd voor het publiek.

Krachtens artikel 18 van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn berichten en mededelingen in het Nederlands en in het Frans.

De mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben.

De Nederlandstalige versie van de advertentie diende ofwel samen met de Franse in *Vlan* geplaatst te worden, ofwel in een Nederlandstalig blad dat net als *Vlan* gratis in alle bussen van Brussel-Hoofdstad wordt verspreid (bv. "Deze Week in Brussel").

(Advies 30.031 van 11 juni 1998)

– **Gemeente Anderlecht:**
eentalig Frans bericht in "AZ-magazine".

Er kan geen overtreding van de SWT vastgesteld worden aangezien het gemeentebestuur van Anderlecht geen opdracht gaf om het bewuste eentalig Franse bericht te publiceren.

(Advies 30.032 van 10 september 1998)

– **Gemeente Elsene:**
uitsluitend Franstalige advertentie in *Vlan*.

Een advertentie in een weekblad is een mededeling aan het publiek. Volgens artikel 18 van de SWT dient de gemeente Elsene - een plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad is gevestigd - de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn te stellen in het Nederlands en het Frans.

De betrokken advertentie is ook uitsluitend in het Nederlands verschenen in "Deze Week in Brussel". De klacht is ongegrond.

(Advies 30.034/05 van 15 oktober 1998)

– **Gemeente Ukkel:**
Franstalig bericht van openbaar onderzoek in *Vlan* met andere afmetingen dan Nederlandstalige tegenhanger in "Deze Week in Brussel".

Met toepassing van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben (cfr. advies 28.048/D/II/PN/SM van 30 mei 1996).

Gelet op het feit dat de inhoud van de artikels gelijk is, dat de eigenlijke grootte van de advertenties nagenoeg overeenstemt, dat dezelfde lettertypes gebruikt werden en dat de advertenties tegelijkertijd in bladen met een gelijkaardige verspreidingsnorm verschenen, is de klacht ongegrond.

(Advies 30.034/10 van 10 september 1998)

– **Gemeentelijk informatieblad "Wolu-Info":**
Nederlandstalige versies van de artikels ontbreken of bevinden zich in een minderwaardige positie.

Het blad "Wolu-Info" is een zuiver gemeentelijk mededelingenblad.

Krachtens artikel 18 van de bij SWT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, berichten en mededelingen aan het publiek in beide talen te publiceren. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cfr. advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor rubrieken die als redactiewerk worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt, en voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel (artikel 22, SWT) dat voor die taalgroep van toepassing is (cfr. advies 24.124 van 1 september 1993).

In het onderzochte nummer van het blad (december 97) wordt sommige informatie alleen in het Frans gegeven. In een tweetalige aankondiging worden het Nederlands en het Frans niet op voet van strikte gelijkheid geplaatst.

(Advies 30.034/19 van 19 november 1998)

– **Sint-Lambrechts-Woluwe:**
informatieblad "Wolu-Info".

Het blad "Wolu-Info" is een bericht aan het publiek van een plaatselijke dienst uit Brussel-Hoofdstad en dient in navolging van artikel 18 van de SWT, in het Nederlands en in het Frans gesteld te worden.

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangen, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is (artikel 22 SWT). De tweetalige berichten dienen op voet van strikte gelijkheid gesteld te worden. Dit betekent dat de inhoud en het lettertype volledig moeten overeenstemmen.

In het nummer 12 van het informatieblad, werden de taalwetten en de rechtspraak van de VCT globaal genomen nageleefd. Het kleine verschil in de door de klager aangehaalde tekst is verwaarloosbaar.

(Advies 30.072/13 van 24 september 1998)

– **Schaarbeek:**
gebruik van talen in de gemeentekrant.

Krachtens artikel 18 van SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, in beide talen te publiceren. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cfr. advies 24.124 van 1 september 1993).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cfr. advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied" (cfr. advies 24.124 van 1 september 1993).

In de onderzochte nummers van het magazine zijn gemeentelijke berichten en artikelen geheel of overwegend in het Frans gesteld. In nummer 76 zijn de artikelen van de Franstalige schepenen enkel in het Frans. Titels boven artikelen zijn groter in het Frans dan in het Nederlands.

De klachten zijn gegrond.

De officiële berichten van de schepenen van de gemeente en de aankondigingen van culturele activiteiten dienden eveneens tweetalig te zijn met uitzondering van de culturele activiteiten die slechts één enkele taalgroep interesseren. Voor al deze tweetalige mededelingen dient vermeld dat zij op voet van strikte gelijkheid moeten gesteld zijn (inhoud, lettertype). Wat het redactiewerk betreft dient gestreefd te worden naar een redelijk evenwicht.

(Adviezen 30.084 en 30.262 van 19 november 1998)

– **Gemeente Oudergem – Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn:**
eentalig Franse personeelsadvertentie in *Vlan*.

In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans.

Gelet op het feit dat de Nederlandstalige versie van de advertentie niet verscheen in een blad dat gratis in Brussel-Hoofdstad verspreid wordt, zijn de klachten gegrond.

De Nederlandstalige versie van de advertentie diende ofwel in *Vlan*, ofwel in een blad met een gelijkaardige verspreidingsnorm (bv. "Deze Week in Brussel", thans "Brussel Deze Week") geplaatst te worden.

De VCT achtte het niet nodig in dit dossier in te gaan op de vraag van de klagers betreffende het bepalen van een termijn waarin de nietigheid van de gestelde handeling vastgesteld diende te worden aangezien de advertentie reeds op 25 februari was verschenen.

(Advies 30.113/11, 33.113/12, 30.136/50/51 en 30.136/52 van 29 oktober 1998)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen – station Brussel-Zuid:**

Nederlandstalig "Thalys"-biljet uitgereikt aan een Franstalige.

De Brusselse stations zijn plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Een reserveringsbiljet is een getuigschrift dat, overeenkomstig artikel 20, § 1, van de SWT, door een dergelijke dienst naar gelang van de wens van de particulier in het Nederlands of in het Frans moet worden afgeleverd (advies 18.127 van 15 januari 1987).

In België zijn de internationale vervoerbewijzen voorgedrukt in de drie landstalen, met voorrang voor het Nederlands of het Frans, naar gelang van het gebied waarin die documenten ter beschikking van de gebruikers worden gesteld.

In de tweetalige gemeenten of de gemeenten met taalfaciliteiten is de taal die voorrang heeft, die welke door de klant wordt gekozen.

De Franstalige particulier had aan het loket van het Brusselse station waar hij zich had aangeboden, drietalig voorgedrukte documenten met voorrang voor het Frans moeten ontvangen en de bijkomende vermeldingen hadden in het Frans moeten zijn aangebracht.

(Advies 30.133 van 22 oktober 1998)

– **Gemeente Anderlecht:**
slechte kwaliteit van het Nederlands in de gemeentelijke brochure "Het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan".

De VCT acht zich niet bevoegd uitspraak te doen over de luister van de taal. Ze stelt niettemin vast dat in de brochure de verstaanbaarheid van de Nederlandse tekst zodanig in het gedrang komt dat de gemeente niet meer voldoet aan de bepalingen van artikel 18 van SWT. De klacht is derhalve gegrond.

(Advies 30.173 van 19 november 1998)

E. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

– **Gemeente Ganshoren:**
identiteitskaart met Franstalige vermeldingen en envelop met Franstalig adres, bestemd voor Nederlandstalige inwoners.

In de zin van de SWT is de identiteitskaart een getuigschrift.

Artikel 20, § 1, van de SWT, bepaalt dat de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de getuigschriften die de particulieren betreffen, in het Nederlands of in het Frans stellen, naar gelang van de wens van de belanghebbende.

De taalaanhorigheid van de klager en diens echtgenote was bekend aangezien zij als Nederlandstaligen in de gemeente Ganshoren waren ingeschreven.

De identiteitskaart van hun dochter had derhalve volledig in het Nederlands moeten zijn gesteld.

Vermeldingen op een briefomslag maken wezenlijk deel uit van de briefwisseling, en dienen in dezelfde taal te zijn gesteld. Aangezien de taalaanhorigheid van de klager de gemeente Ganshoren bekend was, had zij het adres van die particulier in het Nederlands moeten stellen.

(Advies 29.296 van 22 oktober 1998)

– **Gemeente Sint-Joost-ten-Node:**
uitreiken van Franstalig paspoort aan Nederlandstalige particulier.

In navolging van artikel 20, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de akten die de particulieren betreffen in het Nederlands of in het Frans naar gelang van de wens van de belanghebbende.

Gelet op het feit dat de geboorteakte in het Nederlands werd opgesteld, dat het door Jette overgemaakte geboortebericht in het Nederlands werd opgesteld, dat het betrokken kind onder de Nederlandse taalrol in het bevolkingsregister van Sint-Joost-ten-Node werd ingeschreven en dat een Nederlandstalig identiteitsbewijs op 12 december 1996 afgeleverd werd, werden de SWT niet overtreden.

(Advies 29.339 van 2 juli 1998)

F. TAALVERDELING VAN HET PERSONEEL

– **Brussel-Hoofdstad – Ziekenhuisverenigingen opgericht conform de hoofdstukken XII en XIIbis van de organieke wet betreffende de OCMW's:**
toepassing van artikel 21, § 7, van de SWT op de OCMW's en openbare ziekenhuizen van Brussel-Hoofdstad.

Conform de bepalingen van de SWT, dient elke openbare persoon die aan de gemeenten ondergeschikt is, in de zin van de SWT, op zijn personeel artikel 21, § 7, toe te passen. Aangezien de plaatselijke ziekenhuisverenigingen van het IRIS-net afzonderlijke juridische entiteiten vormen, dient artikel 21, § 7, op hun personeel afzonderlijk te worden toegepast en niet door globaal rekening te houden met het geheel van hun personeel en met dat van de OCMW's van herkomst.

Dit standpunt, dat voortvloeit uit de huidige bewoordingen van artikel 21, § 7, lijkt evenwel in strijd te zijn met de beslissing die door het Verenigd College werd genomen tijdens de voorbereidende besprekingen van het ontwerp van ordonnantie tot invoering van een hoofdstuk XIIbis in de organieke wet betreffende de OCMW's.

De VCT constateert dat het merendeel van de plaatselijke ziekenhuisinstellingen bij gebrek aan duidelijke richtlijnen terzake, artikel 21, § 7, niet toepassen. Zij verzoekt derhalve de voorzitter van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie haar de maatregelen mee te delen die hij, met het oog op het herstel van de rechtszekerheid, zoekt te nemen aangaande de manier waarop de taalbepalingen van het voornoemde artikel moeten worden toegepast.

(Advies 28.246 van 14 juli 1998)

G. NIET-NALEVING VANDE NUMERIEKE GELIJKHEID

– **Gemeente Vorst:**
bevorderingen in strijd met de bepalingen van artikel 21, § 7, SWT.

Artikel 21, § 7, lid 2, van de SWT bepaalt: "onverminderd de bepalingen van artikel 68, lid 1, moeten, ten laatste tien jaar na 1 september 1963, de betrekkingen die gelijk aan of hoger zijn dan die van afdelingschef, in gelijke mate, bezet worden door ambtenaren van beide taalgroepen."

Hieruit volgt dat de bevorderingen van juni 1997 die het bestaande gebrek aan taalevenwicht op het vlak van de betrekkingen gelijk aan of hoger dan die van afdelingshoofd hebben verergerd, strijdig zijn met de taalwetten.

(Advies 29.245 van 8 januari 1998)

VI. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING

A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Gemeente Linkebeek:

Franse brief gestuurd aan een kunstenaar uit Ukkel.

Overeenkomstig artikel 25 van de SWT gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Voornoemd artikel voorziet in faciliteiten ten gunste van de Franstalige inwoners van de randgemeenten.

Artikel 12, SWT, stelt dat aan iedere plaatselijke dienst van het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied de mogelijkheid gelaten wordt aan de particulieren, die gevestigd zijn in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen.

In casu betreft het een inwoner van Ukkel, zodat de mogelijkheid bestaat te antwoorden in de taal waarvan de betrokkene zich bedient.

De klacht is ongegrond in de mate dat de kwestieuze brief het gevolg is van het feit dat de betrokken kunstenaar zich bij de gemeente als Franstalige heeft aangediend (bv. doordat hij zich op de lijst van Franstalige kunstenaars heeft laten opnemen).

(Advies 29.207 van 24 september 1998)

– Gevangenis van Verviers:

tekort aan psychologen die de kennis van het Duits hebben.

De administratieve diensten van de gevangenis van Verviers moeten zo georganiseerd zijn dat kan worden voldaan aan de bepalingen betreffende de betrekkingen met Duitstalige particulieren.

(Advies 29.276 van 30 april 1998)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Gemeente Voeren:

eentalig Franse tekst op het nieuwe monument voor de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Het gaat in casu om een bericht of mededeling bestemd voor het publiek. Overeenkomstig artikel 11, § 2, 2^e lid, van de SWT, moeten dergelijke berichten en mededelingen in de taalgrensgemeenten in het Nederlands en in het Frans gesteld worden, met voorrang voor de taal van het gebied.

(Advies 29.217 van 22 oktober 1998)

C. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- **Gemeente Wezembeek-Oppem:**
de klaagster kreeg geen vertaling van de echtscheidingsakte van haar zoon.

Artikel 30 van de SWT bepaalt: “In de gemeenten St.-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem worden de akten gesteld in het Nederlands. Iedere belanghebbende kan daarvan, zonder bijkomende onkosten en zonder verantwoording van zijn aanvraag, bij de dienst die de akte heeft opgemaakt, een gewaarmerkte vertaling met waarde van uitgifte of van gelijkluidend afschrift bekomen”.

Het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem was geenszins verplicht een vertaling van de desbetreffende akte te bezorgen aan de klaagster die geen belanghebbende was als bedoeld door het voornoemde artikel 30; dit begrip veronderstelt inderdaad het bestaan van een directe en persoonlijke band met de handeling (arrest Raad van State 12.510 van 4 juli 1967).
(Advies 29.304 van 4 juni 1998)

VII. PLAATSELIJKE EENTALIGE DIENSTEN

BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Stad Veurne – Dienst voor Toerisme:**
tweetalige reclame in een plaatselijk reclameblad.

Reclame in een plaatselijk blad wordt is een bericht of een mededeling aan het publiek (cfr. advies 28.048/I van 29 augustus 1996).

De stad Veurne is als toeristische gemeente opgenomen in de lijst van toeristische centra erkend door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme.

Overeenkomstig artikel 11, § 3, van de SWT, mogen de gemeenteraden van de toeristische centra beslissen dat de berichten en mededelingen die voor toeristen bestemd zijn, ten minste in drie talen gesteld worden.

(Advies 28.229/C van 17 september 1998)

HOOFDSTUK DRIE BIJZONDERE RUBRIEKEN

I. TAALGEBRUIK IN DE ONDERNEMINGEN

- **Privaat bedrijf GMIC:**
gebruik van het Engels in de sociale betrekkingen.

Conform artikel 1, § 1, 6°, van de SWT, zijn deze wetten, binnen de bij artikel 52 bepaalde perken, van toepassing op de handelingen en bescheiden uitgaande van de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven. Gelet op de territoriaal wijzigende activiteiten van de agenten van GMIC, wordt de exploitatiezetel geacht te zijn gevestigd waar het personeel zijn instructies krijgt, in casu in de Raketstraat 26 te 1150 Brussel. Gelet op de bepalingen van artikel 52, SWT, is de klacht gegrond.

(Advies 30.240 van 12 november 1998)

II. TOEPASSING VAN DE SWT OP DE GEMEENTERAADSLEDEN

- **Gemeente Anderlecht:**
Franstalig document voor een Nederlandstalig gemeenteraadslid.

Blijkens de inlichtingen maakt het eentalig Franse document geen deel uit van een officieel dossier. Het werd enkel opgesteld als leidraad van de mondelinge uiteenzetting van een schepen, en slechts uitzonderlijk op vraag van enkele raadsleden uitgedeeld. Derhalve mocht het document in de taal van die schepen gesteld zijn. De klacht is ongegrond.

(Advies 29.198 van 29 oktober 1998)

III. TAALEXAMENS

- **Taalgrensgemeenten:**
vrijstelling van het taalexamen voor laureaten van een VWS-examen.

Op het stuk van haar verantwoordelijkheid – het controleren van die examens in het licht van het wetsvoorschrift en de doelstellingen van de wetgever – en voor zover de gemeenteraad terzake een reglement heeft goedgekeurd, is de VCT bereid haar goedkeuring te hechten aan de taalexamens waarbij de kandidaat door de gemeente van het schriftelijke en/of mondelinge gedeelte werd vrijgesteld op grond van een brevet hem uitgereikt door het VWS, en blijkens hetwelk hij geslaagd is voor een schriftelijk en/of mondeling examen van dezelfde trap en hetzelfde administratieve niveau als dat van de betrekking waarnaar hij in de betrokken gemeente dingt.

(Advies 30.150 van 3 september 1998)

- **Minister van Wetenschapsbeleid:**
vraag om advies betreffende het als vaststaand beschouwen, dat de laureaten van vergelijkende wervingsexamens van taalinspecteur (Federale diensten voor wetenschappelijke, technische en culturele aangelegenheden) voldoen aan de voorwaarden van artikel 43, § 3, 3^e lid, SWT.

Het enige geval van vrijstelling van het taalexamen dat toegang verleent tot het tweetalig kader, is het geval waarin wordt voorzien door artikel 43, § 3, 3de lid. Dit luidt als volgt: "Om tot het tweetalig kader toegelaten te worden moeten de ambtenaren voor een examencommissie, samengesteld door de Vaste Wervingssecretaris, het bewijs leveren dat zij de tweede taal voldoende kennen. Worden van dit examen vrijgesteld de ambtenaren wier diploma bewijst dat hun tweede taal de voertaal was van het onderwijs dat zij genoten hebben."

Hieruit volgt dat de geslaagden voor het vergelijkend wervingsexamen niet mogen worden geacht ambtshalve te voldoen aan de voorwaarden om tot het tweetalig kader te worden toegelaten, ook al gaat een deel van dat examen over de voldoende kennis van de tweede taal is opgenomen.

Wat de mogelijkheid betreft om een wervingsvoorwaarde te maken van het slagen voor het opgelegde taalexamen voor toetreding tot het tweetalig kader, is de VCT van oordeel dat dat voorstel verder gaat dan hetgeen in artikel 43, § 3, wordt voorgeschreven.

De geslaagden voor de vergelijkende wervingsexamens, die zulks wensen, mogen tijdens hun stageperiode voor het in artikel 43, § 3, 3^e lid, bedoelde examen worden ingeschreven, maar hun benoeming tot Rijksambtenaar mag niet afhankelijk worden gemaakt van het slagen voor dat examen.

(Advies 30.170 van 24 september 1997)

IV. GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN

- **Belgacom:**
gebruik van het Engels in de binnendienst
gebruik van het Frans in berichten aan het publiek en in betrekkingen met particulieren.

1. Wat het gebruik van het Engels betreft

De diverse diensten van Belgacom dienen i.v.m. betreft de behandeling van de zaken in binnendienst en de communicatie met de personeelsleden gebruik te maken van de door de SWT opgelegde talen en taalverplichtingen.

Zij dienen dit eveneens te doen in hun betrekkingen met particulieren.

De aangeklaagde feiten zijn in strijd met de bepalingen van de SWT en de klacht is derhalve gegrond

2. Wat het gebruik van het Frans betreft

In berichten en mededelingen aan het publiek, zoals het bijvoegen van een stratenplan, in homogeen Nederlandstalig gebied, of in betrekkingen met particulieren uit homogeen Nederlandstalig gebied, zoals het sturen van een brief, dient Belgacom uitsluitend het Nederlands te gebruiken (artikel 33, § 1, respectievelijk artikel 41, § 1, SWT).

Ook deze klachten zijn gegrond.

(Adviezen 28.101 en 30.028 van 23 april 1998)

- **Belgacom:**
1. Franstalige Brusselse klanten ontvangen een rekeninguittreksel van betaling van facturen met Nederlandstalige vermeldingen;
2. in de telefoongidsen zijn de bestuurlijke afdelingen van Belgacom opgenomen onder Engelse benamingen.

1. De dienst van Belgacom Brussel die de rekeninguittreksels met de Nederlandstalige vermeldingen heeft laten drukken, is een gewestelijke dienst als bedoeld in artikel 35, § 1, a, van de SWT. Hij valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Naar luid van artikel 19 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Bijgevolg hadden de vermeldingen op de rekeninguittreksels in het Frans moeten zijn gesteld.

2. De aangeklaagde feiten betreffende het gebruik van het Engels zijn formeel in strijd met de bepalingen van de SWT. Anderdeels zijn Belgacom en haar dochterondernemingen er evenwel toe gehouden op te treden in een concurrentiële omgeving en is de telecommunicatiemarkt sedert 1 januari 1998 geliberaliseerd (wet van 19 december 1997). Derhalve zijn er initiatieven nodig om de toepassing van de taalwetgeving te verzoenen met de realiteit van het optreden van een autonoom overheidsbedrijf in een open en vrije markt.
(Advies 28.186 & 28.226 van 24 september 1998)

– **Belgacom:**
Engelstalige prijslijsten aan het personeel.

Belgacom is een autonoom overheidsbedrijf, waarop artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige overheidsbedrijven van toepassing is. Dat artikel bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven, alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

De diverse diensten van Belgacom dienen voor de behandeling van zaken in binnendienst en de communicatie met de personeelsleden gebruik te maken van de door de SWT opgelegde talen.

De aangeklaagde feiten zijn formeel in strijd met de bepalingen van die wetten.
(Adviezen 28.218 van 12 maart, 28.263/Q van 19 november, 29.041/G/J/K/L/ van 23 april, 29.041/I van 2 april, 29.267, 29.271, 29.301, 29.311, 29.338, en 29.343 van 19 februari 1998, 30.059/B van 26 juni, 30.059/C van 23 april, 30.152 van 29 oktober en 30.214 van 24 september 1998)

– **Philapost:**
gebruik van het Engels op briefwisseling bestemd voor een Nederlandstalige particulier.

De benaming Philapost werd gebruikt voor de directie Filatelie van De Post tussen 1 januari 1995 en begin april 1996.

De Post is een overheidsinstelling waarvan het statuut werd vastgesteld door de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven. Aangezien de Engelse slogan op het ogenblik van de klacht niet meer werd gebruikt, was deze laatste achterhaald.

(Advies 28.290/C van 29 oktober 1998)

– **Brussels Instituut voor Milieubeheer:**
bij een telefonische oproep wordt de wachtboodschap niet enkel in het Nederlands en het Frans, maar eveneens in het Engels gegeven.

Het BIM is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring het ganse grondgebied van dat gewest bestrijkt.

Overeenkomstig artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 41, § 1, van de SWT, maakt een dergelijke dienst voor zijn betrekkingen met de particulieren gebruik van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend: hetzij het Nederlands, hetzij het Frans.

Rekening houdend met de internationale rol van het BIM op het vlak van het leefmilieu en met diens bevoegdheid als officiële vertegenwoordiging op Europees vlak van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, aanvaardt de VCT dat de diensten van het BIM, wanneer ze in contact treden met buitenlandse correspondenten, zo nodig gebruik maken van het Engels, zonder dat dit gebruik daarom veralgemeend wordt.

Bijgevolg is de VCT van oordeel dat het laten horen van een verwelkomings- en wachtboodschap in het Engels, niet strijdig is met de taalwetgeving.
(Advies 29.188/O van 10 december 1998)

– **Stad Antwerpen – Autonoom Gemeentelijk Havenbedrijf van Antwerpen:**
Engelstalige benaming in een aankondiging.

Als plaatselijke dienst in de zin van de SWT, dient de bedoelde instelling haar berichten en mededelingen aan het publiek uitsluitend in het Nederlands te stellen. Het gebruik van één enkel Engels woord is echter niet in strijd met de SWT.
(Advies 29.264 van 5 februari 1998)

– **Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen:**
uitgave van tweetalige Nederlands-Engelse folder.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen gebruiken de diensten van de Vlaamse regering waarvan de werkkring het hele ambtsgebied van het Vlaams Gewest bestrijkt, het Nederlands als bestuurstaal.

Berichten en mededelingen bestemd voor of gedaan in het buitenland mogen in een andere taal dan de in België gebruikte talen gesteld zijn.

De naam en het adres van de desbetreffende dienst moeten evenwel ook gesteld zijn in de officiële taal of talen die de betrokken dienst verondersteld wordt te gebruiken, dit teneinde aan te duiden welke de bestuurstaal is van de dienst (cfr. 29.270/4 van 13 november 1997).

De bewuste folder mag bijgevolg in het Engels en in het Nederlands gesteld zijn, wanneer hij voor het buitenland of voor buitenlanders bestemd is.
(Advies 29.270/B van 17 september 1998)

– **Vlaamse Gemeenschap:**
nieuwsbrief beeldende kunst bevat Engelse termen.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, van de gewone wet van 9 augustus 1980 gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering (behoudens de bepalingen van § 2, zelfde artikel, m.b.t. de gemeenten met een speciale taalregeling) het Nederlands als bestuurstaal.
(Advies 29.270/Z van 26 juni 1998)

– **Belgacom:**
diverse overtredingen van de taalwetgeving.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun

dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT. Formeel zijn de aangeklaagde feiten in strijd met de bepalingen van de SWT en de klachten gegrond.

Door de liberalisering van de telecommunicatiemarkt zijn er echter initiatieven nodig om de toepassing van de taalwetgeving te verzoenen met de realiteit van het optreden van een autonoom overheidsbedrijf in een open en vrije markt.

(Advies 29.287/A-G/J-L/O-W van 19 februari 1998)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen – Leuven Station:
eentalig Engels bord *Travel Centre*.**

In navolging van artikel 11, § 1, SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het homogene Nederlandse taalgebied de berichten en mededelingen aan het publiek uitsluitend in het Nederlands.

De klacht is gegrond wat de vermelding *Travel Centre* betreft. De NMBS mag in de stations van toeristische plaatsen (en niet enkel in het station Brussel-Centraal) de berichten en mededelingen aan de toeristen evenwel stellen in vier talen (Nederlands, Frans, Duits en Engels), met voorrang voor de taal van het gebied.

(Advies 29.307 van 26 juni 1998)

– **Stad Gent:
drietalinge affiches voor werving van politieagenten.**

De bewuste affiches zijn gesteld in het Nederlands, het Turks en het Arabisch. Zij zijn berichten of mededelingen aan het publiek, die uitgaan van een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 11, § 3, SWT, moeten deze affiches uitsluitend in het Nederlands zijn gesteld. Daar de kandidaat-politieagenten de taal van het gebied moeten kennen en niet blijkt dat de affiches voor de ouders van allochtone jongeren zijn bestemd, is er geen reden om af te wijken van de bepalingen van de SWT.

(Advies 29.340 – 30.256 – 30.258 – 20.259 van 17 september 1998)

– **Stad Antwerpen:
verkeersbord met Engelstalige aanduiding.**

Een verkeersbord is een bericht of mededeling aan het publiek. Overeenkomstig artikel 11, § 1, SWT, stellen de plaatselijke diensten van het homogene Nederlandse taalgebied de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek, uitsluitend in het Nederlands.

Een verkeersbord in Antwerpen met de Engelse vermelding *Kiss + Ride* is strijdig met de SWT.

(Advies 30.007 van 26 juni 1998)

– **Vlaamse Gemeenschapscommissie:
brochure in het Frans, het Arabisch en het Turks.**

De berichten en mededelingen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie moeten overeenkomstig de artikelen 35 van de wet van 16 juni 1989 en 11, § 1, eerste lid, van de SWT, uitsluitend in het Nederlands gesteld worden.

Gelet op de specifieke aard van de brochure die afgestemd is op het bevorderen van de integratie en het bestrijden van racisme, en rekening houdend met de vaste rechtspraak van de VCT - Nederlandse afdeling in dat verband, is het aanvaardbaar dat de brochure eveneens in het Arabisch en het Turks wordt gepubliceerd.

Gelet op de hoger omschreven specifieke aard van de publicatie en op de verspreidingskanalen van de brochure, in casu ook tweetalige (Nederlands/Franse) of Franstalige diensten, centra, scholen, buurthuizen), is het mogelijk de brochure uitzonderlijk eveneens in het Frans te laten publiceren.

De klachten zijn ongegrond.

(Adviezen 30.018/D, 30.018/Q, 30.019/C, 30.019/I en 30.046/24, 30.046/25 van 26 maart 1998)

– **Stad Gent – Stedelijke integratieraad:**
bericht in meerdere talen, bestemd voor migranten.

Een nieuwjaarsgroet van de Stedelijke Integratieraad van Gent, gesteld in negen talen met het Nederlands op de laatste plaats, is een bericht of mededeling bestemd voor het publiek, uitgaande van een plaatselijke dienst.

Naar analogie van artikel 11, § 3, SWT, kunnen plaatselijke diensten van toeristische centra berichten specifiek bestemd voor de migrantenbevolking, in ten minste drie talen stellen, doch moet steeds voorrang verleend worden aan het Nederlands, de taal van het gebied.
(Advies 30.026 met 17 september 1998)

– **Vlaamse Gemeenschapscommissie - Directie Cultuur:**
Engelstalige vermeldingen *A portrait of...* en *...pump it up!* in een tijdschrift.

De tekst van de kwestieuze artikels is het eigenlijke bericht aan het publiek en is volledig in het Nederlands gesteld. De titels *A doordraait of...* en *... pump it up* zijn respectievelijk een literaire verwijzing (*The portrait of a Lady*, H. JAMES; verfilmd door Jane Campion) en een verwijzing naar een recent populair liedje. Beide werden gebruikt als aandachtstrekkers voor het jeugdig publiek van het tijdschrift.

Gelet op het feit dat het eigenlijke bericht, namelijk het artikel, in het Nederlands is gesteld, is de klacht ongegrond.

(Advies 30.034/26 van 26 maart 1998)

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Brussels Instituut voor Milieubeheer:**
Turkse, Spaanse, Arabische en Engelse folders gepubliceerd in het raam van het openbaar onderzoek betreffende de preventie en het beheer van de afvalstoffen voor 1998-2002.

Het BIM is een dienst die onder toepassing valt van artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen. Hieruit volgt dat het hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT erop van toepassing is.

Overeenkomstig artikel 40, 2^e lid, van de voormelde wetten, worden de berichten en mededelingen die de diensten van het Gewest rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans gesteld. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij zelf ter beschikking stellen van het publiek.

Gelet evenwel op de specifieke aard van de brochure, namelijk het inwinnen van inlichtingen met betrekking tot de gebruiken inzake leefmilieu van de allochtone bevolkingsgroepen, en rekening houdend met de vaste rechtspraak van de VCT, Nederlandse afdeling, is de VCT van oordeel dat het aanvaardbaar is dat de brochure onder meer in het Turks, het Arabisch, het Portugees en het Engels wordt uitgegeven.

(Advies 30.046/20/21 – 30.113/03/04 van 2 juli 1998)

– **Rijkswacht – Wervingsdienst:**
wervingscampagne in het Turks en het Arabisch.

De uitgegeven brochure is een bericht of een mededeling aan het publiek, uitgaande van een centrale dienst. Naar luid van artikel 40, 2^e lid, van de SWT worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans gesteld. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij zelf ter beschikking stellen van het publiek.

Doordat de brochures afgestemd zijn op de werving en de integratie van allochtonen in de politiediensten, zowel als op een duidelijk doelpubliek (de ouders van mogelijke kandidaten wier gebrekkige kennis van het Nederlands of het Frans een belangrijke hinderpaal vormt, die weerstand en onbegrip oproept), is de uitgave van die brochures in het Arabisch en het Turks toelaatbaar (cfr. NA 21.174 van 18 mei 1993 en 25.019 van 8 juni 1993).

Die handelwijze kan echter geenszins een algemene regel zijn, en moet als uitzonderlijk worden beschouwd.

(Advies 30.046/36/37, 30.113/5/6, 30.136/2 van 15 oktober 1998)

– **Nationale Loterij:**
gebruik van het Engels.

Voor de communicatie met het publiek, dient de Nationale Loterij als centrale of gelijkgestelde dienst gebruik te maken van de landstalen.

Voor zover het eigenlijke bericht in één van de landstalen is gesteld, is de uitzonderlijke toevoeging, om commerciële of reclameredenen, van een Engelse slogan geen schending van de SWT (cfr. advies 26.061 van 7 juli 1994 m.b.t. de *Brussels Business Pass* van de MIVB).

(Advies 30.059/A van 11 juni 1998)

– **Vlaamse Gemeenschapscommissie – gemeenschapscentrum Ten Noey:**
gebruik van het Spaans in een tijdschrift.

Het gemeenschapscentrum Ten Noey dient overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 11 van de SWT het Nederlands te gebruiken voor de berichten en mededelingen aan het publiek.

Gelet op het feit dat het bericht – de aankondiging van een Andalusische avond – in eerste instantie in het Nederlands is gesteld, wordt de taalwetgeving echter niet geschonden door de uitzonderlijke toevoeging van een aandachtstrekker gesteld in de taal van het land dat het thema van de avond levert. Derhalve is de klacht ongegrond.

(Advies 30.072/5 van 11 juni 1972)

– **Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen:**
berichten en mededelingen in het Engels en ontstentenis van het Duits.

De centrale en uitvoeringsdiensten met zetel te Brussel-Hoofdstad dienen voor de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks aan het publiek richten het Nederlands en het Frans te gebruiken (artikel 40, 2^e lid, van de SWT).

De VCT heeft in haar advies 2397 van 24 juni 1971 geoordeeld dat artikel 40, 2^e lid, van de SWT, niet in Duitstalige mededelingen voorziet. Inzake het ontbreken van Duitstalige borden is de klacht derhalve ongegrond. De VCT wijst niettemin op het belang van het Duits als landstaal.

Het gebruik van het Engels – naast de door de SWT opgelegde talen – is toegestaan, gelet op de specifieke functie van de instelling in kwestie en op de vaste rechtspraak van de VCT volgens welke berichten en mededelingen bestemd voor buitenlanders in een vreemde taal mogen worden gesteld worden (cfr. o.m. advies 23.038-23.039 van 13 juni 1991).

Bij een bericht in een vreemde taal (in casu, het Engels), dienen de benaming en het adres van de betrokken dienst (in casu, de straatnaam) echter te worden vermeld in de door de SWT voorgeschreven talen (in casu het Nederlands en het Frans).

Op dit punt is de klacht gegrond.

(Advies 30.187 van 22 oktober 1998)

V. SANCTIES

- **Dienst der Postcheques:**
tewerkstelling in strijd met artikel 58 van de SWT waaromtrent de betrokkene de VCT verzoekt de nietigverklaring te vorderen bij de Raad van State (gevolg van het advies 29.208 van 25 september 1997).

Artikel 61, § 4, van de SWT, verleent de VCT de macht aan de bevoegde overheden of rechtscolleges te vragen de nietigheid vast te stellen van alle administratieve handelingen, reglementen en documenten, alsook van alle benoemingen, bevorderingen en aanstellingen die strijdig zijn met de SWT.

Het past niet in het algemeen beleid van de VCT bij de Raad van State alle individuele overplaatsingen of aanstellingen aan te vechten die strijdig zijn met de SWT; zij beperkt zich tot belangrijke principiële kwesties, tot de meest ernstige overtredingen als, bijvoorbeeld, het ontbreken van taalkaders.

De VCT heeft derhalve beslist de Raad van State niet om de vernietiging van de handeling tot overplaatsing van 23 november 1993 te verzoeken. Het gaat immers om een probleem dat betrekking heeft op een individueel geval en niet op een algemene en erge toestand.

(Advies 29.361 van 3 september 1998)

VI. CONTROLE

- **De Post – kantoor in de Korte Noordstraat te Brussel:**
gevolg aan advies 29.046 (tewerkstelling van een Nederlandsonkundige loketbediende).

De bevoegdheid tot subrogatie zoals omschreven in artikel 61, § 8, SWT, is, blijkens deze bepaling, een louter discretionaire bevoegdheid van de VCT.

De onthouding om van een louter facultatieve bevoegdheid gebruik te maken, is geen beslissing in de zin van artikel 14, 1° lid, van de bij koninklijk besluit van 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State (zie o.m. arresten 2560 van 12 juni 1953, 12.978 van 24 mei 1968, 33.575 van 12 december 1989, 37.512 van 5 juli 1991, 43.086 van 26 mei 1993 en 44.404 van 8 oktober 1993).

Wanneer de VCT oordeelt haar subrogatierecht niet te moeten laten gelden, dient zij zulks niet te motiveren.

(Advies 29.046/G van 11 juni 1998)

DEEL TWEE

**BIJZONDER VERSLAG VAN DE
NEDERLANDSE AFDELING**

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

De Nederlandse afdeling (NA) van de VCT is, overeenkomstig artikel 61, § 5, van de SWT, bevoegd omtrent de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van de Vlaamse Raad die het taalgebruik regelen en waarvan de bevoegdheidssfeer zich eveneens beperkt tot het homogene Nederlandse taalgebied.

De NA hield in 1998 zeven zittingen en bracht vijfendertig adviezen uit: een daarvan had betrekking op de toepassing van het Vlaams decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, de overige drieëndertig adviezen betroffen de toepassing van de SWT.

Ten slotte werd, met toepassing van artikel 5 van het bovenvermelde taaldecreet van 19 juli 1973, door dertien bedrijven een aanvraag om vertaling van berichten, mededelingen, akten, getuigschriften en formulieren bestemd voor hun personeel, betekend aan de NA van de VCT.

KLACHTEN NIET BEHANDELD DOOR DE NA WEGENS ONBEVOEGDHEID

SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING

- **Stad Leuven en Vlaams Parlement:**
sturen van Nederlandstalige brieven, respectievelijk door een schepen en door de voorzitter, aan een Franstalige particulier.

1. Klacht tegen de Leuvense schepen

Volgens de bewoordingen van artikel 12 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst, die in het Nederlandse taalgebied is gevestigd, uitsluitend de taal van zijn gebied voor zijn betrekkingen met de particulieren, onverminderd de mogelijkheid die hem gelaten wordt aan de particulieren, die gevestigd zijn in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen.

De klacht is ongegrond.

2. Klacht tegen de voorzitter van het Vlaams Parlement

Het betreft een document dat uitgaat van het Vlaams Parlement, dat in de hoedanigheid van wetgevende macht van het Vlaams Gewest, niet beschouwd kan worden als een gecentraliseerde of gedecentraliseerde openbare dienst van de Staat in de zin van artikel 1, § 1, 1°, van de SWT.

Een dergelijk document valt bijgevolg niet onder toepassing van die wetten.

De VCT is onbevoegd.

(Advies 29.324 van 8 januari 1998)

- **Lokaal Integratiecentrum Borgerhout:**
mededeling in het Arabisch.

Overeenkomstig artikel 1, § 1, 2°, SWT, zijn deze wetten van toepassing op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

De private lokale integratiecentra (de vzw's) zijn enkel binnen de omschreven integratieopdracht aan de SWT onderworpen.

Het oproepen voor een antiracismebetoging behoort niet tot de door de overheid opgedragen opdracht en is derhalve niet aan de SWT onderworpen.

De NA oordeelt derhalve met meerderheid van stemmen, bij één tegenstem dat de klacht ongegrond is.

(Advies 30.113/45/46 van 24 augustus 1998)

- **SEA. CO Ferries:**
betrekkingen tussen privaat bedrijf en klanten.

De bedoelde betrekkingen vallen niet onder toepassing van het decreet van 19 juli 1983.

De NA verklaart zich dan ook onbevoegd om zich uit te spreken over een klacht tegen een eentalig Engels ticket Oostende-Dover, uitgaande van de voornoemde maatschappij.

(Advies 30.217 van 17 september 1998)

HOOFSTUK TWEE

RECHTSPRAAK

* DECREET VAN 19 JULI 1973

– **Casino Middelkerke:**
Nederlandsonkundige zaalverantwoordelijke.

Daar de betrokkene geen omgang heeft met het personeel, is artikel 4 van het decreet van 17 juli 1973 niet op hem van toepassing. De klacht is ongegrond.
(Advies 29.257 van 5 februari 1998)

* GECOORDINEERDE WETTEN OP HET GEBRUIK VAN DE TALEN IN
BESTUURSZAKEN

I. PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– **Stad Leuven:**
berichten en mededelingen bestemd voor toeristen.

Gelet op het advies 29.325 van 5 februari 1998 van de NA, luidens welk de stad Leuven overeenkomstig artikel 11, § 3, SWT, de berichten en mededelingen bestemd voor toeristen in ten minste drie talen mag stellen, is de NA van oordeel dat de gebruiksaanwijzing voor de nieuwe parkeerautomaten ook in het Frans, het Duits en het Engels beschikbaar mag zijn. Aangezien die gebruiksaanwijzing – de eigenlijke inhoud van het bericht – in een van de andere talen slechts beschikbaar wordt na een druk op de keuzeknop, en er dus slechts een tekst tegelijk op het scherm verschijnt, wordt er geen voorkeur gegeven aan één van de andere talen.

Bovendien wordt er alleszins voorrang verleend aan de taal van het gebied, aangezien de basistaal voor de werking, evenals voor de opgedrukte vermeldingen het Nederlands is. De klacht is ongegrond.
(Advies 29.113 van 5 februari 1998)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– **Stad Leuven en Vlaams Parlement:**
sturen van Nederlandstalige brieven, respectievelijk door een schepen en door de voorzitter, aan een Franstalige particulier.

1. Klacht tegen de Leuvense schepen

Volgens de bewoordingen van artikel 12 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst, die in het Nederlandse taalgebied is gevestigd, uitsluitend de taal van zijn gebied voor zijn betrekkingen met de particulieren, onverminderd de mogelijkheid die hem gelaten wordt aan de particulieren, die gevestigd zijn in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen. De klacht is ongegrond.

2. Klacht tegen de voorzitter van het Vlaams Parlement

Het betreft een document dat uitgaat van het Vlaams Parlement, dat in de hoedanigheid van wetgevende macht van het Vlaams Gewest, niet beschouwd kan worden als een gecentraliseerde of gedecentraliseerde openbare dienst van de Staat in de zin van artikel 1, § 1, 1°, van de SWT.

Een dergelijk document valt bijgevolg niet onder toepassing van die wetten.

De VCT is onbevoegd.

(Advies 29.324 van 8 januari 1998)

– Stad Antwerpen – Districtraden: vergaderingen waarop taal van immigranten wordt gebruikt.

De betwiste vertalingen in het Arabisch op vergaderingen van de Antwerpse werkgroepen en districtsraden, gebeurden in het kader van het stedelijk wijkoverleg.

Gelet op het uitzonderlijke karakter van de vergaderingen en met het oog op het specifieke doel dat wordt nagestreefd, kan het beperkte gebruik van de taal van de wijkbewoners worden aanvaard. De SWT worden daardoor niet geschonden. De NA herinnert er evenwel aan dat voor de betrekkingen van de stad met de inwoners in principe uitsluitend het Nederlands moet worden gebruikt.

(Advies 30.130 van 19 oktober 1998)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Stad Leuven: berichten en mededelingen bestemd voor toeristen.

Gelet op het advies 29.325 van 5 februari 1998 van de NA, luidens welk de stad Leuven overeenkomstig artikel 11, § 3, SWT, de berichten en mededelingen bestemd voor toeristen in ten minste drie talen mag stellen, is de NA van oordeel dat de gebruiksaanwijzing voor de nieuwe parkeerautomaten ook in het Frans, het Duits en het Engels beschikbaar mag zijn.

Aangezien die gebruiksaanwijzing – de eigenlijke inhoud van het bericht – in een van de andere talen slechts beschikbaar wordt na een druk op de keuzeknop, en er dus slechts een tekst tegelijk op het scherm verschijnt, wordt er geen voorkeur gegeven aan één van de andere talen.

Bovendien wordt er alleszins voorrang verleend aan de taal van het gebied, aangezien de basistaal voor de werking, evenals voor de opgedrukte vermeldingen het Nederlands is.

De klacht is ongegrond.

(Advies 29.113 van 5 februari 1998)

– Oost-Vlaamse Politieacademie: meertalige affiche voor de werving van politieagenten.

De NA constateerde dat de affiche niet uitging van de voornoemde instelling maar wel van de stad Gent. Overeenkomstig artikel 11, § 1, SWT, diende deze laatste, als plaatselijke dienst, de affiche uitsluitend in het Nederlands te stellen. Ten aanzien van de Oost-Vlaamse politieacademie achtte de NA de klacht ongegrond.

(Advies 29.299-29.337-30.026 van 26 juni 1998)

– **Stad Leuven:**
besluit van de gemeenteraad

De stad Leuven is een toeristisch centrum erkend door Toerisme Vlaanderen.
De gemeenteraad heeft beslist dat de berichten en mededelingen bestemd voor de toeristen, conform artikel 11, § 3, van de SWT, worden gesteld in ten minste 3 talen.
(Advies 29.325 van 5 februari 1998)

– **Gemeente De Panne:**
tweetalige berichten en mededelingen.

Overeenkomstig artikel 11, § 3, SWT, kunnen plaatselijke diensten berichten en mededelingen bestemd voor toeristen in ten minste drie talen stellen. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT dient daarbij steeds voorrang te worden gegeven aan de taal van het gebied en vervolgens aan de andere twee landstalen.

Conform het advies 695 van 17 september 1964 strookt de beslissing van de gemeenteraad van De Panne van 2 september 1964 om de berichten en mededelingen voor toeristen in het Nederlands, het Frans, het Duits en het Engels te stellen, met de SWT.

De NA onderstreept dat de gemeente De Panne erop moet toezien dat haar diensten evenals haar private medewerkers of concessiehouders de bepalingen van de taalwetgeving naleven.

(Advies 30.063/E van 24 augustus 1998)

– **Deurwaarders – openbare verkoping:**
reclame met Franstalige vermeldingen in Knokke-Heist.

In de bedoelde advertenties werden schilderijen in het Frans en in het Nederlands vernoemd. Aangezien het ging om titels van schilderijen, werden de SWT niet overtreden.

(Advies 30.119 van 26 juni 1998)

– **Gemeente Wetteren – Raad voor Ontwikkelingssamenwerking:**
bericht voor derde multicultureel feest ook gesteld in het Frans, het Turks en het Arabisch.

Alhoewel het bedoelde bericht uitgaat van een plaatselijke dienst in de zin van de SWT en derhalve uitsluitend in het Nederlands dient te worden gesteld, kan de NA, gelet op de specifieke bestemming ervan en op het doel – een vlottere integratie – dat ermee wordt nagestreefd, aanvaarden dat het bericht naast het Nederlands, ook in andere talen wordt gesteld. Boven de anderstalige teksten moet evenwel de vermelding "vertaling" worden aangebracht.

(Advies 30.284 van 13 november 1998)

– **Gemeente Koekelare en BLOSO:**
tweetalige folder voor Vredesloop K. Kollwitz.

De betrokkenheid van de gemeente Koekelare is niet van die aard is dat deze de indruk wekt medeorganisator van de vredesloop te zijn.

De klacht is ongegrond. De NA neemt dezelfde houding aan t.a.v. een klacht over dezelfde aangelegenheid, tegen BLOSO.

(Adviezen 30.292 en 30.293 van 13 november 1998)

II. GEWESTELIJKE DIENSTEN

BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– **Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling – Liedekerke:**
tweetalig informatieblad.

De subregionale tewerkstellingsdiensten van de VDAB zijn diensten van een instelling van de Vlaamse regering waarvan de werkring niet het gehele ambtsgebied van het Vlaamse Gemeenschap bestrijkt, in de zin van artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De NA neemt er notitie van dat het bewuste tweetalige document informatie bevat waar de federale RVA bevoegd is, en dat aan het informatiedossier wordt toegevoegd om de schoolverlaters een zo correct mogelijke voorlichting te verschaffen.

Zij kan evenwel niet buiten de formele bepalingen van de taalwet die aan de diensten, zoals het VDAB-plaatsingskantoor te Liedekerke, de verplichting oplegt de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend in het Nederlands te stellen. Het bewuste VDAB-plaatsingskantoor is immers een dienst waarvan de werkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied omvat.

(Advies 29.232 van 26 juni 1998)

– **Provincie Antwerpen:**
gebruik van het Engels in een brochure van een provinciaal museum.

Naar analogie van artikel 11, § 3, SWT, (berichten en mededelingen bestemd voor toeristen kunnen ook in andere talen gesteld worden), mogen de Antwerpse provinciale musea meertalige publicaties ter beschikking stellen van het publiek.

De klachten zijn ongegrond.

(Advies 30.115/15 – 30.136/32 van 19 oktober 1998)

– **Vlaams minister van Cultuur:**
vraag om advies betreffende meertalige publicaties voor de provinciale musea in Antwerpen.

Naar analogie van artikel 11, § 3, SWT, kunnen de betrokken musea tentoonstellingscatalogi meertalig of met een meertalige samenvatting uitgeven. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT moet het Nederlands evenwel steeds op de eerste plaats komen, gevolgd door de andere twee landstalen.

(Advies 30.180 van 24 augustus 1998)

DEEL DRIE

**BIJZONDER VERSLAG VAN DE
FRANSE AFDELING**

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

Met toepassing van artikel 61, § 5, van de SWT, waakt de Franse afdeling (FA) van de VCT over de toepassing van die wetten in het homogene Franse taalgebied.

De Franse afdeling vergaderde negen keer om zich te beraden over belangrijke dossiers die door de VCT in verenigde vergadering werden behandeld.

Het ging om dossiers betreffende de vaststelling van taalkaders in percentages overeenkomstig de wet van 19 oktober 1998, de toepassing van de artikelen 61, §§ 7 en 8, van de SWT, en de onontvankelijkheid van klachten.

In 1998 werd er bij de FA geen enkele klacht ingediend; zij behandelde een vraag om advies, ingediend in 1997.

HOOFDSTUK TWEE

RECHTSPRAAK

GEWESTELIJKE DIENSTEN

TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **Minister van Ruimtelijke Ordening, Uitrusting en Vervoer - Port autonome de Liège:**
vraag om advies betreffende de aanwerving, voor de economische dienst, van een assistent met kennis van het Nederlands en het Engels.

De *Port autonome de Liège* is een overheidsinstelling die werd opgericht door de wet van 21 juni 1937 en onder toezicht staat van de minister van Vervoer van het Waalse gewest. Zijn werkkring bestrijkt de regio rond Luik en zijn zetel is te Luik gevestigd.

De Luikse haven is een gedecentraliseerde dienst van de Waalse gewestregering, waarvan de werkkring niet het hele Waalse gewest bestrijkt.

In een dergelijke dienst (cfr. artikel 38, § 1, eerste lid, van de SWT) kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden zo hij indien hij de taal van het gebied – in casu het Frans – niet kent. Die kennis wordt vastgesteld conform artikel 15, § 1, van de SWT.

In het onderzochte geval is de kennis van een andere taal verantwoord door het feit dat de *Port autonome de Liège* op regelmatige basis contacten heeft met de Nederlandse taalgebieden, evenals met de internationale havenwereld, waarin de meeste tijdschriften en de briefwisseling in het Engels zijn gesteld.

De VCT heeft echter meermaals gesteld dat de kennis van één of meer andere talen dan die waarin de SWT en de gewone wet van 9 augustus 1980 voorzien, in bijzondere gevallen, bij aanwervingen of bevorderingen, kon worden geëist om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van sommige betrekkingen. Elk geval moet echter vooraf worden voorgelegd aan het advies van de VCT.

Gelet op deze rechtspraak en rekening houdend met de verantwoordingen blijkens welke de kennis van het Nederlands en/of het Engels noodzakelijk is voor de normale uitoefening van het ambt van assistent bij de economische dienst, gaat de VCT akkoord met de aanwerving, ten behoeve van die dienst, van een assistent die Nederlands en/of Engels kent. Deze kennis moet evenwel aangepast zijn aan de eisen van het ambt in kwestie.

(Advies 29.330 van 22 januari 1998)

INHOUD

ALGEMEENHEDEN

I. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRatieve DIENST

- A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE 6
- B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRatieve DIENST 7

II. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE 7

RECHTSPRAAK

DEEL EEN VERSLAG VAN DE VERENIGDE AFDELINGEN

HOOFSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT

- DIENSTEN ORGANISMES BELAST MET EEN OPDRACHT 12

II. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

- A. SWT NIET VAN TOEPASSING 19
- B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN 23

III. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONONTVANKELIJKHEID 24

HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

- A. TAALKADERS 25
 - 1. Aantal uitgebrachte adviezen 25
 - 2. Nieuwe taalkaders 25
 - 3. Ontstentenis van taalkaders 25
- B. TWEETALIG ADJUNCT 27
- C. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL 27
- D. BEHANDELING IN BINNENDIENST 29
- E. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN 33
- F. BETREKKINGEN MET EEN PRIVAAT BEDRIJF 33
- G. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN 34
- H. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 42
- I. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN 45
- J. SABENA 46

II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

- A. TAALKADERS 47
 - Algemeenheden** 47
 - Rechtspraak** 48
- B. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL 48
- C. BEHANDELING IN BINNENDIENST 51
- D. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN 51
- E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 57
- F. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN 63

III. DIENSTEN DIE IN HET BUITENLAND ZIJN GEVESTIGD	
BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	63
IV. GEWESTELIJKE DIENSTEN	
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	64
B. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	64
C. BETREKKINGEN MET PRIVATE BEDRIJVEN	65
D. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	66
E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	67
V. BRUSSEL-HOOFDSTAD	
* GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN	
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	70
B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	71
C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	74
* GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN, OCMW - BRUSSELSE AGGLOMERATIE	
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	78
B. BEHANDELING IN BINNENDIENST	79
C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	79
D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	82
E. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	90
F. TAALVERDELING VAN HET PERSONEEL	91
G. NIET-NALEVING VAN DE NUMERIEKE GELIJKHEID	91
VI. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING	
A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	92
B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	92
C. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	93
VII. EENTALIGE PLAATSELIJKE DIENSTEN	
BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	93
HOOFDSTUK DRIE BIJZONDERE RUBRIEKEN	
I. TAALGEBRUIK IN DE ONDERNEMINGEN	94
II. TOEPASSING VAN DE SWT OP DE GEMEENTERAADSLEDEN	94
III. TAALEXAMENS	94
IV. GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN	95
V. SANCTIES	101
VI. CONTROLE	101

**DEEL TWEE
BIJZONDER VERSLAG VAN DE
NEDERLANDSE AFDELING**

**HOOFDSTUK EEN
ALGEMEENHEDEN**

**KLACHTEN WAAROVER DE NA ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN
WEGENS ONBEVOEGDHEID**

SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING 105

**HOOFDSTUK TWEE
RECHTSPRAAK**

* DECREET VAN 19 JULI 1973 106
* SWT

I. PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL 106
B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN 106
C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 107

II. GEWESTELIJKE DIENSTEN

BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 109

**DEEL DRIE
BIJZONDER VERSLAG VAN DE
FRANSE AFDELING**

**HOOFDSTUK TWEE
ALGEMEENHEDEN** 112

**HOOFDSTUK TWEE
RECHTSPRAAK**

GEWESTELIJKE DIENSTEN

TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL 113